رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

حِرَاسَةُ التَّوحِيدِ | نرويجي | norsk

Vern om tawhid

Forfattet av Den noble lærde Sheikh
Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
حراسة التوحيد - نرويجي. / عبدالعزيز بن باز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٨هـ
٢٠٠ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٣٩٣٦
ردمك: ٣-٤٤٧-٥١٧-٦٠٣-٩٧٨

حِرَاسَةُ التَّوحِيدِ

Vern om tawhid

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

Forfattet av Den noble lærde Sheikh
Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det første budskapet
Den korrekte troslæren og det som strider mot den

All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over ham, som det ikke finnes noen profet etter, samt over hans familie og hans følgesvenner.

Videre:

Ettersom den korrekte troslæren er hovedprinsippet til Islam, anså jeg det som viktig å snakke om dette temaet, og å skrive og forfatte for å forklare og klargjøre det.

Det er kjent gjennom de islamske bevisene fra Koranen og Sunnah: at ord og handlinger er gyldige og akseptable kun hvis de kommer til med korrekt troslære. Men hvis troslæren er da ukorrekt, vil alt som følger med av ord og handlinger være ugyldige, akkurat som Allah, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ﴾

«...Og den som fornekter troen, hans gjerninger er sannelig forgjeves, og han vil i det hinsidige være blant taperne.» [Al-Ma'idah: 5].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥﴾

«Sannelig ble det åpenbart til deg og til dem før deg: Hvis du setter noen andre ved siden av Allah i tilbedelsen, vil dine gjerninger bli forgjeves, og du vil sannelig være blant de tapende.»

[Az-Zumar: 65].

Versene om dette er mange. Allahs klare Bok og Hans troverdige Sendebuds ﷺ Sunnah har fastslått at den korrekte troslæren oppsummeres i seks trosartikler: troen på Allah, Hans engler, Hans bøker, Hans sendebud, Den siste dag og al-Qadr, både det gode og det onde. Disse seks trosartiklene er hovedprinsippene til den korrekte troslæren som Allahs Bok kom ned med og Hans Sendebud Muhammad ﷺ ble sendt med.

Det har kommet mange bevis for disse seks hovedprinsippene i Koranen og den autentiske Sunnah, og blant disse er for eksempel følgende:

For det første: Bevisene fra Koranen; blant dem er Allahs ord, Den Allmektige og Majestetiske:

﴿لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلۡكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

"«Fromhet består ikke i at dere vender ansiktet mot øst eller vest (i bønn). Fromhet har den som (oppriktig) tror på Allah og den Ytterste Dag, og på

englene, Skriften, og Profetene...»"
[Al-Baqarah: 177].
Og Hans Ord, Æret og Opphøyet er Han:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦ...﴾

«Sendebudet tror på det som er åpenbart ham fra Herren, og det samme gjør de troende. Alle tror på Allah, englene Hans, bøkene Hans og budbringerne Hans. De sier: "Vi gjør ikke forskjell på noen av budbringerne..."» [Al-Baqarah: 285]
Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِن قَبۡلُۚ وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ١٣٦﴾

«Dere som tror! Ha tro på Allah og Hans Sendebud ﷺ, og på Boken [Koranen] som Han åpenbarte for sitt Sendebud ﷺ - og på de tidligere åpenbarte Skrifter. Den som fornekter Allah, Hans engler, Hans bøker, Hans (mange) Sendebud og den Ytterste Dag, er sannelig langt på villspor».
[An-Nisa': 136]
Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧٠﴾

"«Vet du ikke at Allah kjenner alt som er i himlene og på jorden? Det er (alt skrevet) i Boken [al-Lawh al-Mahfuz (den fullstendige nedskrevne skjebnes Bok, som er hos Allah). Det første Allah skapte var pennen, og kommanderte den så til å skrive. Den spurte: "Hva skal jeg skrive?". Allah sa: "Skriv ned alt som vil skje (helt) fram til Oppstandelsens Dag"]. Dette er lett for Allah»."

[Al-Hajj: 70].

For det andre: Bevisene fra sunnahen; blant dem er denne autentiske, kjente hadithen som ble rapportert av Muslim, i hans autentiske hadith-samling, gjennom rapporteringen til Amir al-Mu'mineen (lederen til de troende), `Umar ibn al-Khattab (måtte Allah være fornøyd med ham) at engelen Jibril spurte Profeten ﷺ om troen, så svarte han:

«الإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَاليَوْمِ الآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

«Troen (al-Iman) er tro på Allah, Hans engler, Hans Bøker, Hans Sendebud, den Ytterste Dag og al-Qadr, det gode og det dårlige»[1]. Hadith Den ble rapportert av al-Bukhari og Muslim - med en liten forskjell - gjennom Abu Hurayrah (måtte Allah være fornøyd med han).

[1] Rapportert av Muslim (8).

Fra disse seks grunnprinsippene utgår alt det en muslim er forpliktet til å tro på og ha tro på, både når det gjelder Allah og det som angår det hinsidige, samt andre ting av det usette som Allah og Hans sendebud ﷺ har berettet om.

Forklaringen av disse seks hovedprinsippene er som følger:

Det første prinsippet: Troen på Allah

Det omfatter flere ting; blant dem er: Troen på at Han er den sanne guddommen som har enerett på å bli tilbedt, fremfor alt annet, fordi Han er den som har skapt sine tjenere, den som viser gavmildhet, opprettholder deres og hele skapelsens forsyn, i det sette og det usette. Han er den som belønner den lydige av dem og den som straffer den ulydige.

Allah har skapt jinn og mennesker for denne tilbedelsen, og påbudt dem den, slik Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَآ أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلْقُوَّةِ ٱلْمَتِينُ ﴿٥٨﴾﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).» (56)

«Jeg ønsker ingen forsyninger fra dem. Jeg ønsker ikke bespises av dem.» (57)

«Sannelig, Allah er den Allforsynende, den som har all styrke.» (58) [Adh-Dhariyat: 56-58].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٢١ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٢﴾

«O Mennesker! Tilbe deres Herre, som skapte dere og de som var før dere, slik at dere kan bli gudfryktige.» (21)

«Han er Den som har gjort jorden til et hvilested for dere og himmelen til en bygning over dere, og sendt ned vann fra himmelen, og ved det frembrakt frukter som forsørgelse for dere. Sett derfor ikke likemenn ved siden av Allah, mens dere vet.» (22) [Al-Baqarah: 21-22].

Allah sendte Sendebud og Bøker for å klargjøre denne sannheten og kalle til den, samt advare mot det som går imot den, som Han, Æret er Han, sa:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

"«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...»." [An-Nahl: 36].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ ٢٥﴾

"«Vi sendte intet Sendebud før deg, (Muhammad ﷺ) uten at Vi innga ham (å forkynne) at det finnes ingen annen gud verdig tilbedelse utenom Meg, så tilbe Meg (Alene)!»."

[Al-Anbiya': 25].

Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝٢﴾

«Alif — Lam — Ra [disse bokstavene er et av Koranens mirakler, og kun Allah Alene kjenner deres betydning]. (Dette er) en Skrift, hvis vers er perfeksjonerte, deretter tydelig forklart av En [Allah] som er Vis, som Vet Alt; (1)"

(med budskapet:) "Tilbe ingen utenom Allah!" Sannelig! Jeg, (Muhammad ﷺ), er en advarer og et bud med godt nytt [advarer om helvetesilden til de som trosser Allah, og bærer av gode budskap om Paradiset for dem som adlyder Allah] fra Ham til Dere». (2) [Hud: 1-2].

Realiteten av denne tilbedelsen er å vie Allah, Den Opphøyde, alene i alt det som tjenerne tilber med – av bønn (duʿā'), frykt, håp, bønn (ṣalāh), faste, ofring, løfte (nadhr) og andre typer tilbedelse – på en måte preget av ydmyk underkastelse for Ham, med lengsel etter Hans belønning og ærefrykt for Hans straff, sammen med fullkommen kjærlighet til Ham og ydmykhet overfor Hans

storhet.

Den som reflekterer over Den hellige Koranen, vil finne at mesteparten av den ble åpenbart om dette store grunnlaget, slik Allah Den Opphøyde sier:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

«Sannelig, Vi åpenbarte deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannheten, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.» (2)

«Uten tvil tilhører den rene religionen Allah. De som har tatt beskyttere utenom Ham sier: 'Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere Allah.' Sannelig vil Allah dømme mellom dem i det de er uenige om. Sannelig veileder Allah ikke den som er en løgner og en stor vantro.» (3) [Az-Zumar: 2-3].

Og Hans Ord, Æret og Opphøyd er Han:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ...﴾

«Deres Herre har bestemt at dere kun skal tilbe Ham...» [Al-Isra': 23].

Og Hans Ord, den Allmektige og den Høyeste:

﴿فَٱدۡعُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ۝١٤﴾

«Så påkall Allah, med oppriktig hengivenhet i religionen for Ham alene, selv om de vantro

misliker det.» [Ghafir: 14].

Slik vil den som reflekterer over Profetens sunnah også finne oppmerksomheten rettet mot dette store prinsippet, og blant dette er: det som ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim gjennom Mu'adh (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَن يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Allahs rett over Hans tjenere er at de tilber Ham Alene og ikke setter med-guder ved Hans side»[1].

Troen på Allah innebærer også troen på alt som Allah har gjort obligatorisk for Sine tjenere av de fem, ytre islamske søylene.

Disse søylene er: Å bekjenne at det er ingen guddom som tilbes i sannhet foruten Allah og at Muhammad ﷺ er Allahs Sendebud, å opprettholde Salat (bønn), å betale Zakat, å faste Ramadan og utøve Hajj for den som er i stand til det, og andre obligasjoner som har blitt pålagt i Islam.

Den viktigste og største av disse søylene er: å bekjenne at det er ingen guddom som tilbes i sannhet foruten Allah, og at Muhammad er Allahs sendebud. Denne bekjennelsen nødvendiggjør: at man har ren oppriktighet i ens tilbedelse av Allah

[1] Rapportert av al-Bukhari (2856), og Muslim (30).

alene og avviser tilbedelse av alt annet. Dette er betydningen til: 'la ilaha illa Allah', for dens betydning er – som de lærde sa, måtte Allah forbarme seg over dem: at ingen guddom har rett på å bli tilbedt foruten Allah. Basert på dette: Alt som tilbes ved siden av Allah – som mennesker, engler, djinn eller annet – er falske guddommer. Og den sanne guddommen som fortjener å bli tilbedt er Allah alene, uten noen partner, som Han sa, Æret og Opphøyd er Han:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ...﴾

«Dette er fordi Allah er Sannheten, og det de tilber utenom Ham er falskhet...» [Al-Hajj: 62].

Det ble tidligere forklart at Allah, Den Opphøyde, skapte mennesker og djinn for dette hovedprinsippet og påbød dem dette, og av den grunn sendte Han Sine Sendebud og åpenbarte Sine Bøker. Derfor må tjeneren reflektere godt over dette, slik at han kan innse hvor mye uvitenhet mange muslimer har når det kommer til dette prinsippet, til den grad at de har tilbedt andre ved siden av Allah og dedikert Hans sanne enerett til andre enn Han. Og hos Allah søker vi hjelp.

Troen på Allah innebærer også troen på at Han er skaperen av denne verdenen, ordner dens affærer, styrer den med Hans kunnskap og evne akkurat som Han vil. Han eier denne verdenen og

det hinsidige. Han er den som har skapt alt, og det er ingen annen skaper eller herre enn Ham. Det er han som har sendt sendebudene og åpenbart bøkene for å rette opp tjenerne og kalle dem til det som ligger deres frelse og rettledning i, både i dette livet og i det neste. Og at Han, Æret er Han, ikke har noen partner i noe av dette. Han, den Opphøyde, sa:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

«Allah er alle tings Skaper. Han er alle tings Wakil (Ivaretaker, Beskytter)». [Az-Zumar: 62].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ ٱلنَّهَارَ يَطۡلُبُهُۥ حَثِيثٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتِۭ بِأَمۡرِهِۦٓۗ أَلَا لَهُ ٱلۡخَلۡقُ وَٱلۡأَمۡرُۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٥٤﴾

«Sannelig, deres Herre er Allah, som skapte himlene og jorden på seks dager (dager/epoker). Deretter steg Han opp over Tronen. Han lar natten dekke dagen; den følger den raskt. Og solen, månen og stjernene er underlagt Hans befaling. Sannelig, skapelsen og befalingen tilhører Ham. Velsignet er Allah, Herren over alle verdener.» [Al-A'raf: 54].

Troen på Allah, Den Opphøyde, innebærer også: troen på Hans Vakre Navn og Opphøyde Egenskaper i Hans Mektige Bok, og autentisk rapportert fra den troverdige Profeten ﷺ, uten

Tahrif (forvrengning av betydning), Ta'til (fornektelse av betydning), Takyif (si hvordan en viss egenskap er) og Tamthil (å påsta at Han er lik Sin skapelse i Hans egenskaper).

﴿...لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ﴾

«...Ingenting er som Ham. Han er den Althørende, den Altseende.» [Ash-Shura: 11].

Så det er obligatorisk å ta dem som de ble nevnt, uten å gå inn i hvordan, med tro på hva de tyder på av enorme betydninger som er Allahs Egenskaper, 'Azza wa Jalla, og at det er obligatorisk å beskrive Ham, den Opphøyde, med dette på måten som passer Hans Majestet, uten å sammenligne Ham med Sin skapelse på noen som helst måte når det kommer til alle Hans egenskaper, akkurat som Han sa, Den Opphøyde: Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿فَلَا تَضۡرِبُواْ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡثَالَۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٧٤﴾

"«Så finn ikke på likheter med Allah [sammenlikn ikke andre/annet med Allah, eller gi Ham (såkalte) med-guder]. Sannelig! Allah vet, og dere vet ikke»." [An-Nahl: 74].

Dette er troslæren til Ahl al-Sunnah wa al-Jamāʿah – følgesvennene til Allahs sendebud ﷺ og deres etterfølgere i godhet – når det gjelder Allahs navn og egenskaper. Det er denne som ble overlevert av imamen Abū al-Ḥasan al-Ashʿarī

(måtte Allah vise ham barmhjertighet) i boken al-Maqālāt, fra hadith-folket og Ahl al-Sunnah, og som også er blitt overlevert av andre blant folkene av kunnskap og tro.

Al-Awza'i, måtte Allah vise han nåde, sa: (az-Zuhri og Mak-hul ble spurt om versene relatert til Allahs Egenskaper, og de svarte: Ta dem akkurat som de har kommet)[1].

Al-Awza'i (måtte Allah vise ham nåde) sa også: (Vi og mange Tabi'un (generasjonen etter følgesvennene) pleide å si: Allah er over Sin Trone, og vi tror på det som har kommet i Sunnah om Allahs Egenskaper.)[2].

Al-Walid bin Muslim (måtte Allah ha barmhjertighet med ham) sa: (Malik, al-Awza'i, al-Layth ibn Sa'd og Sufyan ath-Thawri (måtte Allah vise dem nåde) ble spurt om tekstene som har blitt berettet om Allahs Egenskaper, og de alle svarte: Ta dem akkurat som de har kommet, uten å si hvordan)[3].

Da Rabi'ah ibn Abi 'Abdir-Rahman, Malik sin

---

[1] Rapportert av al-Lalika'i i Sharh Usul al-I'tiqad (735) og Ibn Abd al-Barr i Jami' al-'Ilm wa Fadlihi (1801), men med ordlyden ahadith i stedet for versene om Allahs Egenskaper, og ordlyden er: «Berett disse ahadith akkurat som de har kommet, og ikke diskuter dem».

[2] Rapportert av al-Bayhaqi i Al-Asma wa as-Sifat (865), og Ibn Taymiyyah autentiserte dens kjede av overleverere i Al-Hamawiyyah (s. 269), og adh-Dhahabi sa i Al-'Ard (2/223): Dens overleverere er pålitelige imamer.

[3] Rapportert av al-Lalika'i i Sharh Usul al-I'tiqad (930) og al-Bayhaqi i al-Asma' wa al-Sifat (955).

lærer (måtte Allah vise dem begge nåde), ble spurt om al-Istiwa, så svarte han: «Al-Istiwa er ikke ukjent og hvordan er ikke kjent. Fra Allah kommer budskapet, mens Sendebudet er pålagt å formidle budskapet, og vi er pålagt å tro.»[1] Da imam Malik (måtte Allah vise ham nåde) ble spurt om det, svarte han: «Al-Istiwa er kjent og hvordan er ukjent, og det å tro på det er obligatorisk og spørsmål om det er en innovasjon.» Så sa han til han som spurte om det: Du er en ond mann (som spør)! Og han ba om at han skulle bli ført ut (av samlingen)[2]. Dette ble også berettet av de troendes mor, Umm Salamah (måtte Allah være fornøyd med henne)[3].

Imam Abu Abd ar-Rahman ibn al-Mubarak (måtte Allahs nåde være over ham) sa: «Vi vet at vår Herre, Æret er Han, er over himlene, på Sin Trone, adskilt fra skapelsen.»[4]

Imamenes ord om dette temaet er veldig mange og det er ikke mulig å nevne alt i dette foredraget. Den som vil lese mer om dette bør gå tilbake til bøkene som lærde fra Ahlus-Sunnah har skrevet

---

[1] Rapportert av al-Lalika'i i Sharh Usul al-I'tiqad (665) og al-Bayhaqi i al-Asma' wa as-Sifat (868).

[2] Rapportert av al-Lalika'i i Sharh Usul al-I'tiqad (664), Abu Nu'aym i Hilyat al-Awliya' (325/6) og al-Bayhaqi i al-Asma' wa al-Sifat (867).

[3] Rapportert av al-Muzakki i al-Muzakkiyyat (29), Ibn Battah i al-Ibanah (120) og al-Lalaka'i i Sharh Usool al-I'tiqad (663).

[4] Rapportert av ad-Darimi i Ar-Radd 'ala al-Jahmiyyah (67), og al-Bayhaqi i Al-Asma' wa as-Sifat (903).

om dette, som for eksempel: "Kitab as-Sunnah" av ‘Abdullah ibn imam Ahmad, "Kitab at-Tawhid" av imam Muhammad ibn Khuzaymah, "Kitab as-Sunnah" av Abul-Qasim al-Lalika’ at-Tabari, "Kitab as-Sunnah" av Abu Bakr ibn Abi ‘Asim og svaret Shaykh al-Islam ibn Taymiyyah sendte til folket av byen Hama. Dette svaret han skrev inneholder mye nytte. Han forklarte i det troslæren til Ahlus-Sunnah og berettet mye av det de har sagt, samt tekstlige og logiske bevis for å bevise sannheten til hva Ahlus-Sunnah har sagt og falskheten i det deres motstandere har sagt.

Det samme gjorde han (ibn Taymiyyah) i boken som har navnet, at-Tadmuriyyah, hvor han forklarte troslæren til Ahlus-Sunnah enda mer grundig med tekstlige og logiske bevis og svar til motstanderne på en måte som gjør sannheten tydelig og som avslører falskheten for alle som leser dette med kunnskap og med god intensjon og ønske om å finne sannheten. Oppsummering: Troslæren til Ahlus-Sunnah wal-Jamaa‘ah om Navn og Egenskaper er at de bekrefter for Allah det Han har bekreftet for Seg selv i Sin Bok, eller det Hans sendebud Muhammad ﷺ har bekreftet for Ham i sin Sunnah, på en måte som ikke tilsier sammenligning med Hans skapelse, og de frigjør Ham fra likhet til Hans skapelse på en måte som er fri fra Ta’til (fornektelse av betydning). Dermed oppnådde de

trygghet fra motsetninger. De handlet i samsvar med alle bevisene, takket være veiledning fra Allah, for det er Allahs måte for den som holder fast ved sannheten som Hans sendebud brakte, og som anstrenger seg fullt ut og er oppriktig for Allah i å søke den: at Han vil veilede ham til sannheten og tydeliggjøre Hans sak, som Han sier:

﴿بَلۡ نَقۡذِفُ بِٱلۡحَقِّ عَلَى ٱلۡبَٰطِلِ فَيَدۡمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٞ...﴾

«Nei, Vi slynger sannheten mot falskheten, så den slår den i stykker, og straks er den borte.» [Al-Anbiya: 18].

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَلَا يَأۡتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ وَأَحۡسَنَ تَفۡسِيرًا ٣٣﴾

«Intet argument [til å motsi Koranen eller finne 'feil' ved den] skal de komme med, uten at Vi gir deg Sannheten [som tilbakeviser det (de argumenterer med)] og den beste forklaring». [Al-Furqan: 33].

Når det gjelder den som går imot Ahlus-Sunnah i det de tror på, om Allahs Navn og Egenskaper, så vil han uten tvil ende opp med å gå imot de tekstlige og logiske bevisene og motsi seg selv på en tydelig måte i det han bekrefter og avkrefter. Al-Hafidh ibn Kathir nevnte (måtte Allah vise ham nåde) i sin kjente Tafsir noen gode ord om dette emnet, og dette var da han snakket om Allahs ord, 'Azza wa Jalla:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ...﴾

«Sannelig, deres Herre er Allah, som skapte himlene og jorden på seks dager (dager/epoker). Deretter steg Han opp over Tronen...» [Al-A'raf: 54].

Det er passende å sitere her for dens nytte, så han (måtte Allah ha barmhjertighet med han) sa følgende:

"(Folk har i dette temaet svært mange uttalelser, og dette er ikke stedet for å utbre dem. Vi følger i dette spørsmålet veien til de rettskafne salaf: Malik, al-Awza'i, ath-Thawri, al-Layth ibn Sa'd, ash-Shafi'i, Ahmad ibn Hanbal, Ishaq ibn Rahawayh og andre fra muslimenes imamer, tidligere og senere. Denne veien er: å la tekstene passere slik de er kommet, uten å spørre om hvordan (takyif), uten liknelse (tashbih), og uten fornektelse (ta'til). Det som i utgangspunktet forstås i sinnene til dem som gjør liknelse, er utelukket fra Allah, for Allah ligner ikke noe av Sin skapning, og"

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ﴾

«... Ingenting er som Ham. Han er Den Althørende, Den Altseende», [Ash-Shura: 11]. Men saken er som de lærde har sagt, - blant dem, Nu'aym Ibn Hammad al-Khuzaa'i, læreren til al-Bukhari, som sa: (Den som sammenligner Allah med Sin

skapelse, har begått vantro, og den som nekter det Allah har beskrevet om seg selv, har også begått vantro)[1], Det finnes ingen likhet eller sammenligning i det Allah har beskrevet om seg selv eller Hans sendebud har beskrevet om Ham. Den som bekrefter for Allah det som har kommet i de klare versene og autentiske hadithene, på en måte som er verdig Hans majestet og avviser mangler fra Allah, har fulgt veien til veiledning[2]. Her ender ordene til Ibn Kathir (måtte Allah være barmhjertig med ham).

Troen på Allah innebærer også overbevisningen om at tro (Iman) består av ord og handling; den øker ved lydighet og minsker ved ulydighet. Det er ikke tillatt å erklære noen muslim for vantro (gjøre takfir) på grunn av synder som faller utenom polyteisme (shirk) eller vantro (kufr) – slik som samleie utenfor ekteskap (zina), tyveri, rentehandel, inntak av rusmidler, ulydighet mot foreldre eller andre store synder – så lenge vedkommende ikke anser disse handlingene som tillatte (istihlal). Dette er i samsvar med Allahs ord, Æret og opphøyet være Han:

[1] Dette ble rapportert av Adh-Dhahabi i Al-Uluww (464), og Al-Albani sa i Mukhtasar Al-Uluww (s. 184): Og dette er en autentisk kjede av overleverere, dens overleverere er pålitelige og velkjente.

[2] Tafsir Ibn Kathir (3/426, 427).

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ...﴾

«Allah tilgir ikke at noe likestilles med Ham (i tilbedelse), men Han tilgir den Han vil det som er mindre (alvorlig) enn dette...» [An-Nisa': 48]. Ettersom det er fastslått i mutawatir-hadithene fra Allahs sendebud ﷺ, deriblant at han sa:

«إِنَّ اللهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ».

«Sannelig, Allah skal hente ut fra Ilden enhver som har tro i hjertet tilsvarende vekten av et lite frø.»[1]

Det andre grunnprinsippet: Troen på englene.

Det innebærer to ting: Det første: Troen på englene generelt; og det er ved at vi tror på at Allah har engler som Han har skapt for å adlyde Ham og Han har beskrevet dem som:

﴿وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۚ بَلۡ عِبَادٞ مُّكۡرَمُونَ ٢٦ لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ ٢٧ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ ٢٨﴾

«Og de sier: 'Den Barmhjertige har tatt seg en sønn.' Ære være Ham! Tvert imot, de er ærede tjenere.»

[1] Rapportert av al-Bukhari (22), fra hadithen til Abu Sa'id al-Khudri, måtte Allah være tilfreds med ham

«De går ikke foran Ham i tale, og de handler etter Hans befaling.»

«Han vet hva som er foran dem og hva som er bak dem, og de går ikke i forbønn unntatt for den Han er fornøyd med, og de er fylt av ærefrykt for Ham.». [Al-Anbiya': 26-28].

Englene er av mange typer. Blant dem er de som har oppgaven å bære Tronen, noen vokter Paradiset og Helvete og noen skriver ned hva Allahs tjenere gjør. Det andre: Troen på englene på en spesifikk måte; og det er ved at vi tror på de som Allah og Hans Sendebud har nevnt med navn, som Jibril som er betrodd med åpenbaringen, Mikai'l som er betrodd med regnet, og Malik som vokter Helvete. Og Israfil som er betrodd med å blåse i hornet. Som de er nevnt i autentiske hadither, deriblant: det som er fastslått i Sahih fra Aisha (måtte Allah være fornøyd med henne), at Profeten ﷺ sa:

«خُلِقَتِ الـمَلَائِكَةُ مِن نُورٍ، وَخُلِقَ الجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُم».

«Englene ble skapt av lys, jinn ble skapt av en flamme av ild, og Adam ble skapt av det som er beskrevet for dere».[1] Dette er rapportert av Muslim

[1] Rapportert av Muslim (2996), fra en hadith av Aisha, måtte Allah være fornøyd med henne.

i hans autentiske samling.

Det tredje grunnlaget: Troen på bøkene, og det innebærer også to ting:

Det første: Troen på bøkene generelt; og dette ved at Allah har åpenbart bøker til Sine profeter og sendebud for å klargjøre Hans rett og kalle til den, slik Han, Den Opphøyde, har sagt:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلْقِسْطِ...﴾

«Vi har visselig sendt våre Sendebud med klare bevis [mirakler, utvetydige tegn], og åpenbart for dem Skriften og al-Mizan (likevekten, balansen), slik at menneskene kan utøve rettferd [som er i overensstemmelse med Profetenes veiledelse og det Allah har åpenbart for dem]...». [Al-Hadid: 25]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ...﴾

«Menneskene utgjorde en gang ett samfunn [de ti første generasjoner/århundre mellom Adam og Nuh hadde samme veiledelse], (men da det oppsto splittelser) sendte Allah Profetene med gode budskap og med advarsler, og med dem (sendte Han) åpenbaringen med Sannheten, for å avgjøre i de spørsmål det var uenighet om...»

[Al-Baqarah: 213].

Det andre: Troen på bøkene i detalj. Dette innebærer at vi tror på det Allah har nevnt ved navn av skriftene, slik som at-Tawrah, al-Injil (bibelen), az-Zabur og al-Qur'an.

Vi tror at al-Qur'an er den beste av dem og den siste av dem. Den er den som har overoppsyn over dem og stadfester det som er sant i dem.

Hele ummah er pålagt å følge den og å dømme etter den, sammen med det som autentisk er overlevert i sunnah fra Allahs sendebud ﷺ.

Dette fordi Allah, Æret og Opphøyet er Han, sendte Muhammad ﷺ som sendebud til begge skapninger – mennesker og jinner – og åpenbarte Qur'anen til ham for at han skulle dømme med den mellom dem.

Han gjorde den til en helbredelse for det som er i brystene, en forklaring på alle ting, en rettledning og en barmhjertighet for de troende, slik Den Opphøyde har sagt:

﴿وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ مُبَارَكٞ فَٱتَّبِعُوهُ وَٱتَّقُواْ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ١٥٥﴾

«Og denne (Koranen) er en velsignet Skrift som Vi har åpenbart, så følg den og frykt Allah, at Nåde skal bli dere til del». [Al-An'am: 155]. Og Han, Æret er Han, sa:

﴿...وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ تِبۡيَٰنٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُسۡلِمِينَ﴾

«...Og Vi åpenbarte deg al-Kitab (Boken, Skriften), som forklarer alt; en veiledning, nåde og gode nyheter for dem som har underkastet seg (Allahs Vilje)». [An-Nahl: 89]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ جَمِيعًا ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلۡأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥٨﴾

«Si (O Muhammad ﷺ):

'Å mennesker! Jeg er sannelig Allahs sendebud til dere alle – Han som herredømmet over himlene og jorden tilhører.

Det finnes ingen guddom verdig tilbedelse unntatt Ham. Han gir liv og Han tar liv.

Tro derfor på Allah og Hans sendebud, den ummī-profeten som verken kunne lese eller skrive, som tror på Allah og Hans ord. Følg ham, slik at dere kan bli rettledet.'» [Al-A'raf: 158]. Og versene om dette er mange.

Det fjerde fundamentet: Troen på sendebudene

Det innebærer også to ting: Det første: Troen på sendebudene i sin helhet; det vil si at vi tror at Allah, opphøyet og æret er Han, har sendt sendebud til sine tjenere som bringere av gode budskap og som advarere, og som kaller til sannheten. Den som

svarer dem, oppnår lykke, og den som går imot dem, vender tilbake med nederlag og anger. Den siste og beste av dem er vår profet Muhammad ibn ‘Abdullah ﷺ, slik Allah, opphøyet er Han, har sagt:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...». [An-Nahl: 36]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِ...﴾

"«Sendebud med det glade budskap [for dem som adlyder], så vel som med advarsler [for dem som trosser Hans påbud] - for at menneskene etter (å ha hørt) Sendebudene, ikke skal ha noe argument overfor Allah...»." [An-Nisa’: 165]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

«Muhammad var ikke far til noen av mennene deres, men han var Allahs sendebud og den siste av profetene...» [Al-Ahzab: 40].

Det andre: Troen på sendebudene i detalj; det vil si at vi tror på en detaljert og spesifikk måte på dem

som Allah har navngitt blant dem, eller som det er bekreftet fra Allahs sendebud ﷺ at han har navngitt; slik som Nuh, Hud, Salih, Ibrahim og andre. Måtte Allahs fred og velsignelser være over dem, deres familier og deres følgere.

Det femte fundamentet: Troen på den siste dagen

Det innebærer:

Troen på alt det Allah og Hans Sendebud ﷺ har informert om angående det som skjer etter døden, slik som prøvelsen i graven, dens straff og dens velsignelser, og det som skjer på oppstandelsens dag av redsler og trengsler, broen (as-Sirat), vektskålen (al-Mizan), regnskapet, gjengjeldelsen og utdelingen av rullene (bøkene) blant menneskene; hvorav noen mottar sin bok i høyre hånd, mens andre mottar sin bok i venstre hånd eller bak ryggen.

Dette inkluderer også troen på al-Hawd al-Mawrud, dammen til vår profet Muhammad ﷺ som man skal drikke fra, og troen på paradiset og ilden. Det inkluderer også at de troende skal se sin Herre, Æret og Opphøyd er Han, og at Han skal tale til dem, samt andre ting som er nevnt i Koranen og den autentiske Sunnah fra Allahs Sendebud ﷺ. Tjeneren må tro på alt dette og bekrefte det på den måten Allah og Hans Sendebud ﷺ har forklart.

Det sjette fundamentet: Troen på Qadr

Dette innebærer å tro på fire ting:

Det første er: Troen på at Allah, Æret og Opphøyd er Han, har hatt kunnskap om alt som har vært og alt som vil skje. Han kjenner til sine tjeneres tilstander, deres livsopphold, deres levetid, deres handlinger og andre ting av deres saker. Så ingenting av dette er skjult for Ham, Æret og Opphøyd er Han, slik Han selv har sagt:

﴿...وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ﴾

«... og vit at Allah vet om alt.» [Al-Baqarah: 231]. Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿...لِّتَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢا﴾

«... For at dere skal vite at Allah har makt over alle ting, og at Allah omfatter alt med Sin kunnskap.». [At-Talaq: 12].

Den andre er: Troen på at Allah har skrevet alt Han har forutbestemt og fastsatt, slik Han, Æret og Opphøyd er Han, har sagt:

﴿قَدۡ عَلِمۡنَا مَا تَنقُصُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۡهُمۡۖ وَعِندَنَا كِتَٰبٌ حَفِيظُۢ ۝٤﴾

«Sannelig! Vi vet allerede hva jorden konsumerer av dem [av deres kjøtt, hud, hår og bein]. Hos Oss finnes en oppsummerende Bok [Boken (al-Lawh al-Mahfudh) som inneholder alle tings skjebne, hvor alt står skrevet ned]». [Qaf: 4]

Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَكُلَّ شَيۡءٍ أَحۡصَيۡنَٰهُ فِيٓ إِمَامٖ مُّبِينٖ﴾

«... Og hver ting har Vi nøye registrert i en tydelig bok.». [Yasin: 12]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧٠﴾

«Vet du ikke at Allah kjenner alt som er i himlene og på jorden? Det er (alt skrevet) i Boken [al-Lawh al-Mahfuz (den fullstendige nedskrevne skjebnes Bok, som er hos Allah). Det første Allah skapte var pennen, og kommanderte den så til å skrive. Den spurte: "Hva skal jeg skrive?". Allah sa: "Skriv ned alt som vil skje (helt) fram til Oppstandelsens Dag"]. Dette er lett for Allah».

[Al-Hajj: 70].

Den tredje er: Troen på Allahs ufravikelige vilje, Den Opphøyde; det Han vil skjer, og det Han ikke vil skjer ikke, slik Han, Æret er Han, Den Opphøyde, har sagt:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ﴾

«...Sannelig! Allah gjør det Han vil». [Al-Hajj: 18]. Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿إِنَّمَآ أَمۡرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيۡـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٨٢﴾

«Sannelig, Hans Befaling når Han Bestemmer

noe er bare at Han sier til det: "Bli til" og det er til». [Yasin: 82]. Og Han, Æret er Han, sa:

﴿وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٩﴾

«og dere ønsker ikke annet enn det Allah, verdens Herre, vil.» [At-Takwir: 29].

Den fjerde er: Troen på at Allah har skapt alle eksisterende ting; det finnes ingen skaper utenom Ham, og ingen Herre ved siden av Ham, slik Han, Æret er Han, har sagt:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

«Allah er alle tings Skaper. Han er alle tings Wakil (Ivaretaker, Beskytter)». [Az-Zumar: 62]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ هَلۡ مِنۡ خَٰلِقٍ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٣﴾

«Å mennesker! Husk Allahs gunst over dere.

Finnes det noen annen skaper enn Allah som forsørger dere fra himmelen og jorden?

Det finnes ingen guddom verdig tilbedelse utenom Ham.

Hvordan kan dere da bli vendt bort?» [Fatir: 3].

Troen på skjebnen (al-Qadr) omfatter troen på alle disse fire tingene, slik det er overbevisningen til Ahlus-Sunnah wal-Jamaa'ah, i motsetning til de innovatørene (Ahlul-Bida') som har benektet deler

av dette.

Blant de viktige aspektene i den korrekte troslæren som Ahlus-Sunnah tror på, er: kjærlighet for Allahs skyld og hat for Allahs skyld, samt lojalitet for Allahs skyld og fiendskap for Allahs skyld. Dette er: troen på al-Wala' wal-Bara', og den er en del av troen på Allah, den Opphøyde.

Den troende elsker de troende og viser dem lojalitet, og han hater de vantro og viser dem fiendskap. De fremste blant de troende i denne ummah er følgesvennene til Allahs sendebud ﷺ – slik det er fastslått hos Ahl as-Sunnah wa al-Jamā'ah –; de elsker dem og viser dem lojalitet, og de tror at de er de beste blant menneskene etter profetene, i henhold til Profetens ﷺ utsagn:

«خَيْرُ القُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُم».

«De beste av generasjonene er min generasjon, deretter de som kommer etter dem, og deretter de som kommer etter dem.»[1] Det er enighet om dens autentisitet (rapportert av al-Bukhari og Muslim).

De tror at den beste blant dem er Abu Bakr as-Siddiq, deretter 'Umar al-Faruq, deretter 'Uthman Dhu an-Nurayn, og deretter 'Ali al-Murtada – måtte Allah være fornøyd med dem alle. Deretter, etter dem, kommer resten av de ti (som ble lovet

[1] Rapportert av al-Bukhari (3651), og Muslim (2533), fra en hadith av Abdullah bin Mas'ud, måtte Allah være fornøyd med ham.

Paradiset), og deretter resten av følgesvennene – måtte Allah være fornøyd med dem alle.

De avstår fra det som oppstod mellom dem – det vil si følgesvennene – og de mener at de i dette var mujtahider (utøvere av selvstendig juridisk vurdering): den som hadde rett, får to belønninger, og den som tok feil, får én belønning.

De elsker de troende blant Ahl al-Bayt (familien) til Allahs Sendebud ﷺ og viser dem lojalitet. De viser også lojalitet overfor hustruene til Allahs Sendebud ﷺ – de troendes mødre – og ber om Allahs velbehag over dem alle. De tar avstand fra metoden til ar-rawāfiḍ (shīʿa), som hater følgesvennene til Allahs sendebud ﷺ, forbanner dem og overdriver i synet på Ahl al-Bayt ved å opphøye dem over den posisjonen Allah, Den Allmektige og Opphøyde, har gitt dem. De tar også avstand fra metoden til an-nawāṣib, som krenker Ahl al-Bayt med ord eller handling.

Alt dette vi har nevnt er i sin helhet en del av den korrekte troslæren som Allah sendte sitt Sendebud Muhammad ﷺ med. Dette er den troslæren man er forpliktet til å tro på, holde fast ved, stå fast ved og vokte seg mot alt som strider imot den. Dette er troslæren til 'den frelste gruppen' (al-Firqah al-Naajiyah), Ahlus-Sunnah wal-Jamaa'ah, som Profeten ﷺ omtalte da han sa:

«لَا تَـزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

«En gruppe fra min ummah skal fortsette å følge sannheten og være fremtredende; de vil ikke bli skadet av dem som svikter dem, helt til Allahs befaling kommer, og de vil forbli slik».[1], Og i en beretning:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الحَقِّ مَنْصُورَةٌ».

«En gruppe fra min ummah skal fortsette å følge sannheten og seire»[2] Og Han ﷺ sa:

«افْتَرَقَتِ اليَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَتَفْتَرِقُ هَذِهِ الأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي».

«Jødene delte seg i syttien grupper, og de kristne delte seg i syttito grupper. Denne ummah skal dele seg i syttitre grupper; alle skal i Ilden, unntatt én.» Følgesvennene spurte: «Hvem er denne ene gruppen, o Allahs Sendebud?» Han svarte: «De som følger det jeg og mine følgesvenner følger i dag».[3]

---

[1] Det ble rapportert av Muslim (1920), fra hadithen til Thawban, måtte Allah være tilfreds med ham.

[2] Rapportert av Ibn Majah (3952), fra hadithen til Thawban, måtte Allah være tilfreds med ham, og autentisert av Ibn Hibban (6714), og al-Hakim (8653).

[3] Rapportert av At-Tirmidhi (2641), fra hadithen til Abdullah bin Amr, måtte Allah være tilfreds med ham, og al-Munawi sa i Fayd al-Qadir (5/347): "I den er Abdul Rahman bin Ziyad al-Afriqi, adh-Dhahabi sa: De erklærte ham svak", og al-Albani autentiserte den i Sahih al-Jami (5343).

Troslærer som er i strid med den korrekte troslæren

De som har avveket fra denne troslæren og følger dens motsetning, er mange grupper. Blant dem er de som tilber avguder og idoler, engler, de rettskafne (awliyā'), jinner, trær, steiner og andre ting. Disse fulgte ikke sendebudenes kall, men gikk imot dem og viste motstand, slik Quraish og andre arabiske stammer gjorde mot vår profet Muhammad (ﷺ). De pleide å be sine avguder om å oppfylle behov, helbrede syke og gi seier over fiender, og de slaktet og ga løfter (nadhr) til dem. Da Allahs sendebud (ﷺ) forbød dem dette og befalte dem å vie tilbedelsen til Allah alene, ble de forbauset, benektet det og sa:

﴿أَجَعَلَ ٱلْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَٰحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ۝٥﴾

«Har han gjort (alle) guddommene til Ên gud? Dette er sannelig en merkverdig sak!». [Sad: 5].

Profeten ﷺ fortsatte å kalle dem til Allah og advare dem mot avgudsdyrkelse (shirk), samtidig som han forklarte dem sannheten i det han kalte dem til, helt til Allah veiledet dem Han ville. Deretter gikk de inn i Allahs religion i store flokker. Slik seiret Allahs religion over alle andre religioner, etter en kontinuerlig kall og langvarig innsats fra Allahs sendebud ﷺ, hans følgesvenner – måtte Allah

være fornøyd med dem – og dem som fulgte dem på beste vis. Siden endret forholdene seg, og uvitenhet overmannet majoriteten av skapningen. Dette førte til at de fleste vendte tilbake til uvitenhetens religion (jahiliyyah) ved å overdrive i sin ære for profeter og rettskafne, påkalle dem, søke deres hjelp og andre former for avgudsdyrkelse. De forstod ikke betydningen av 'det finnes ingen guddom verdig tilbedelse unntatt Allah' (La ilaha illa Allah) slik de vantro araberne hadde forstått dens betydning. Allah er den vi søker hjelp hos.

Denne avgudsdyrkelsen (shirk) har fortsatt å spre seg blant folk helt frem til vår tid, som følge av utbredt uvitenhet og den lange tiden som har gått siden profetens tid.

Argumentene til disse senere generasjonene er de samme som argumentene til de første, nemlig deres utsagn:

﴿...هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

«...Disse er våre mellomledd i forbønn hos Allah!...» [Yunus: 18], Og deres ord:

﴿...مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

«...Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere [de ber (de falske guddommene) gå i forbønn for dem til Allah. Allah hater og forbyr slike skikker som flergudsdyrkerne har funnet på]

Allah!...» [Az-Zumar: 3] Allah har tilbakevist denne misoppfatningen, og klargjort at den som tilber andre enn Ham, uansett hvem det måtte være, har begått shirk og vantro overfor Ham, som Han, den Opphøyde, sa:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

«De tilber i tillegg til Allah slikt som hverken kan skade eller gagne dem, og sier: "Disse er våre mellomledd i forbønn hos Allah!"...». [Yunus: 18]. Så svarte Allah, Æret er Han, dem med Sine Ord:

﴿قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ١٨﴾

"«Si (til dem): "Vil dere fortelle Allah noe Han ikke vet om i himlene og på jorden?" (Høyt) Æret og Opphøyd er Han over alt de tilskriver (Ham) av partnere»." [Yunus: 18].

Allah, Den Opphøyde, har i dette verset klargjort at tilbedelse av andre enn Ham – enten det er profeter, rettskafne eller andre – er den største formen for polyteisme (shirk akbar), selv om de som utfører det kaller det for noe annet. Den Opphøyde har sagt:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

«...De som tar (seg) andre Auliya (allierte,

støttespillere) enn Ham, (sier): "Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere [de ber (de falske guddommene) gå i forbønn for dem til Allah. Allah hater og forbyr slike skikker som flergudsdyrkerne har funnet på] Allah!"...» [Az-Zumar: 3]. Deretter svarte Allah Den Opphøyde dem med Sine Ord:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

"«...Allah skal sannelig dømme mellom dem i det de er uenige om [på Oppstandelsens Dag]. Allah leder ikke den som er en løgner og fornekter av troen»." [Az-Zumar: 3].

Så Han, Æret er Han, har klargjort at deres tilbedelse av andre enn Ham gjennom påkallelse, frykt, håp og lignende, er vantro overfor Ham. Han har også tilbakevist deres påstand om at deres guddommer bringer dem nærmere Ham.

Blant de vantro troslærene som strider imot den korrekte troslæren, og som strider mot det sendebudene kom med, er det ateistene i vår tid tror på. Dette gjelder følgerne av Marx, Lenin og andre forkjempere for ateisme og vantro, enten de kaller det sosialisme, kommunisme, baathisme eller andre navn. Blant fundamentene til disse ateistene er at det ikke finnes noe Gud, og at livet kun er materie.

Blant deres fundamenter er fornektelse av

oppstandelsen, fornektelse av paradiset og helvetet, og vantro på alle religioner. Enhver som ser i deres bøker og studerer det de står for, vil vite dette med sikkerhet. Det er ingen tvil om at denne troslæren står i motsetning til alle de himmelske religionene, og fører sine følgere til de verste konsekvenser i både denne verden og i det hinsidige.

Blant de troslærerne som er i strid med sannheten, er det som noen sufier tror på: at enkelte av dem de kaller de rettskafne (awliyā'), deltar med Allah i styringen og rår over verdens anliggender. De kaller dem al-Aqṭāb, al-Awtād, al-Aghwāth og andre navn som de har oppfunnet for sine guddommer.

Dette er shirk i herredømmet (rubūbiyyah), og det er blant de mest avskyelige formene for shirk mot Allah, Den Opphøyde.

Den som reflekterer over avgudsdyrkelsen til de tidligere blant folket i uvitenhetens tid (jahiliyyah) og sammenligner den med den utbredte avgudsdyrkelsen blant de som kom senere, vil finne at avgudsdyrkelsen til de som kom senere er større og mer alvorlig, og forklaringen på dette er som følger: At de arabiske vantro i uvitenhetens tid (jahiliyyah) var kjennetegnet av to ting: Det første punktet: At de ikke satte med-guder i herredømmet (ar-rububiyyah), men at deres flerguderi lå i

tilbedelsen; for de anerkjente at herredømmet (ar-rububiyyah) tilhørte Allah, Den Mektige og Majestetiske, alene, slik Han, Æret og Opphøyd er Han, har sagt:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

«Og spør du dem hvem som skapte dem, (Muhammad ﷺ), svarer de visselig: "Allah"...» [Az-Zukhruf: 87]. Og Allah den Allmektige sa:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

«Si (til dem, Muhammad ﷺ): "Hvem er det som forsørger dere fra himmelen og jorden [lar regnet gro og grøden gro]? Hvem eier (kontroll over) hørsel og syn? Hvem frambringer det levende fra det døde og det døde fra det levende? Hvem er det som har kontroll over alle ting?" De vil svare: "(Det er) Allah!" Si: "Vil dere da ikke frykte Allah?"». [Yunus: 31]. Versene om dette er svært mange.

Det andre er at deres avgudsdyrkelse i tilbedelse ikke var vedvarende. Den fant kun sted i tider med medgang, men i tider med nød viet de tilbedelsen til Allah alene, slik Allah, Den opphøyde, har sagt:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا۟ فِى ٱلْفُلْكِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ إِذَا هُمْ

يُشۡرِكُونَ ٦٥

«Og når de går om bord i en båt, ber de til Allah, i religiøs oppriktighet overfor Ham. Men når Han bringer dem trygt til land, tilber de også andre (enn Ham)». [Al-'Ankabut: 65].

Når det gjelder de senere avgudsdyrkerne, så har de lagt til ting fra to vinkler: Første aspekt: Shirk hos noen av dem i herredømmet (ar-rububiyyah). Den andre vinkelen: De har praktisert avgudsdyrkelse i både medgang og motgang. Dette er tydelig for enhver som har vært i kontakt med dem og observert deres tilstander, og sett hva de foretar seg ved gravene til al-Husayn, al-Badawi og andre i Egypt; ved graven til al-'Aydarus i Aden, al-Hadi i Jemen, Ibn 'Arabi i Syria og Shaykh 'Abdul-Qadir al-Jaylani i Irak. Dette gjelder også andre kjente graver der folk har utvist ekstremisme og rettet mye av det som rettmessig tilhører Allah ﷻ mot disse. Det er få som irettesetter dem eller forklarer dem den sanne monoteismen (Tawhid) som Allah sendte sin Profet Muhammad ﷺ med, og sendebudene før ham. Sannelig tilhører vi Allah, og til Ham skal vi vende tilbake.

Også blant de troslærene som går imot den korrekte troslæren når det gjelder Allahs Navn og Egenskaper, er troslærene til folket av innovasjon som Jahmiyyah, Mu'tazilah og dem som fulgte deres

vei i å fornekte Allahs egenskaper, i å frata Allah de fullkomne egenskapene som har blitt nevnt for Ham, og i å beskrive Ham med egenskaper som tilhører det ikke-eksisterende, livløse og umulige. Langt opphøyd er Allah over det de sier.

Dette omfatter også: dem som fornektet noen egenskaper og bekreftet andre; slik som troen til 'Ashaa'irah. For disse medfører det de bekrefter av egenskaper det samme som de flyktet fra når det gjelder de egenskapene de fornektet og mistolket bevisene for. Dermed motsa de tekstlige og fornuftige bevis og havnet i en tydelig selvmotsigelse.

Når det gjelder Ahlus-Sunnah wal-Jamaa'ah, så bekrefter de for Allah det Han har bekreftet for Seg selv og det Hans sendebud Muhammad ﷺ har bekreftet for Ham av navn og egenskaper, på en måte som passer Hans fullkommenhet. De frigjør Ham fra likhet til Hans skapelse, uten å falle i fornektelse. De følger også alle bevisene uten å forvrenge og fornekte. Dermed ble de reddet fra å falle i selvmotsigelsen som andre har falt i, som tidligere nevnt.

Dette er veien som redder og leder til lykke i dette livet og i det neste. Det er den rette veien som de første i denne Ummah og dens imamer fulgte. De siste av denne Ummah vil ikke bli rettet bortsett fra med det som rettet de første, som er å følge

Koranen og sunnah, og unnlate det som går imot dem. Vi ber Allah, Æret og Opphøyd er Han, om at Han leder nasjonen tilbake til rette vei, og at Han lar rettlederne bli mange i den. Måtte Han gi suksess til dens ledere og lærde i deres kamp mot avgudsdyrkelsen (shirk), slik at de kan utrydde det og advare mot dens årsaker... Sannelig, Han er Den Hørende, Den Nære. Allah er den som gir suksess, og Han er tilstrekkelig for oss og den beste å sette sin lit til, og det finnes ingen makt eller styrke unntatt ved Ham. Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og sendebud, vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

Fremleggelse av bevisene for dommen over den som søker hjelp hos andre enn Allah

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

Boken tar for seg dommen om å søke hjelp hos andre enn Allah, og bekrefter at påkallelse og bønn om hjelp må rettes til Allah alene. Den påpeker at det å vende seg til andre enn Allah i tilbedelse eller påkallelse anses som polyteisme (shirk), og klargjør noen tilfeller der enkelte kanskje tror at de søker hjelp hos Allahs venner eller Profeten ﷺ, til tross for at denne handlingen strider mot monoteismen (tawhid), som er religionens grunnlag.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den andre avhandlingen:

Dommen om å søke hjelp hos Profeten ﷺ

All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Allahs sendebud, hans familie, hans følgesvenner og de som følger hans veiledning.

Videre: Den kuwaitiske avisen Al-Mujtama publiserte i sin utgave nr. 15, utgitt 19/4/1390 AH, noen diktvers under tittelen: (Til minne om den edle Profetens fødsel). Disse versene inneholdt det å søke hjelp i nød (istighathah) hos Profeten ﷺ, og å søke seier gjennom ham; for å redde ummah, gi den seier og befri den fra splittelsen og uenigheten den har falt i. Versene var signert av en som kalte seg selv: (Aminah), og dette er teksten fra de nevnte versene:

Å Allahs budbringer, redd en verden... som antenner krig og fortæres av dens flammer.

Å Allahs sendebud, redd et folk … hvis vandring i tvilens mørke har vart lenge.

Å Allahs sendebud, redd en ummah … som har gått seg vill i sorgens labyrinter, der dens veier er gått tapt.

Inntil hun sa:

Fremskynd seieren slik Du fremskyndet den... på

Badrs dag da du påkalte Allah

Da ble ydmykelsen forvandlet til en strålende seier ... Sannelig har Allah soldater som du ikke ser.

(Slik retter denne forfatteren sitt kall og sin bønn om hjelp til sendebudet ﷺ, og ber ham om å komme ummah til unnsetning ved å fremskynde seieren, idet hun glemmer — eller er uvitende om — at seieren ligger i Allahs hender alene, og ikke i hendene til profeten ﷺ eller noen andre av skapningene, slik Allah den Opphøyde har sagt i Sin tydelige bok:

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

«...og seieren er bare fra Allah, Den Allmektige, Den Vise.» [Al-Imran: 126], Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

«Hvis Allah hjelper dere, så kan ingen overvinne dere, og hvis Han forlater dere, hvem er det da som kan hjelpe dere etter Ham...» [Al-Imran: 160].

Denne handlingen av du'ā og bønn om hjelp i nød er: å vie en type tilbedelse til andre enn Allah, Den Opphøyde; Det er kjent gjennom tekstene og konsensus at dette ikke er tillatt, og at Allah, Æret er Han, skapte skapningene for å tilbe Ham, og sendte sendebudene og åpenbarte bøkene for å

forklare denne tilbedelsen og kalle til den, som Han, Æret er Han, sa:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).» [Adh-Dhariyat: 56]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...». [An-Nahl: 36]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

«Vi sendte intet Sendebud før deg, (Muhammad ﷺ) uten at Vi innga ham (å forkynne) at det finnes ingen annen gud verdig tilbedelse utenom Meg, så tilbe Meg (Alene)!». [Al-Anbiya': 25]. Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴿٢﴾﴾

«Alif — Lam — Ra [disse bokstavene er et av Koranens mirakler, og kun Allah Alene kjenner

deres betydning]. (Dette er) en Skrift, hvis vers er perfeksjonerte, deretter tydelig forklart av En [Allah] som er Vis, som Vet Alt; (1)»

«(med budskapet:) "Tilbe ingen utenom Allah!" Sannelig! Jeg, (Muhammad ﷺ), er en advarer og et bud med godt nytt [advarer om helvetesilden til de som trosser Allah, og bærer av gode budskap om Paradiset for dem som adlyder Allah] fra Ham til Dere». (2) [Hud: 1, 2].

I disse klare versene har Allah klargjort at Han ikke skapte jinn og mennesker for annet enn å tilbe Ham alene, uten noen partnere. Han forklarte at Han sendte sendebudene, fred være med dem, for å påby denne tilbedelsen og forby det motsatte. Han fortalte også at Han har gjort versene i sin Bok klare og tydelige, slik at ingen andre enn Han skal tilbes.

Det er velkjent at tilbedelse betyr: å dedikere all tilbedelse til Allah alene og å adlyde Ham, ved å etterkomme Hans påbud og å holde seg unna det Han har forbudt. Allah har påbudt og informert om dette i mange vers, blant dem er Hans ord, Den Opphøyde:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

«Og de ble ikke befalt annet enn å tilbe Allah, være oppriktige mot Ham i sin religion, i ren monoteisme...» [Al-Bayyinah: 5] Og Hans Ord, den Allmektige og den Høyeste:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

«Deres Herre har bestemt at dere kun skal tilbe Ham...» [Al-Isra': 23] Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ فَٱعْبُدِ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ ۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلْفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِى مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ كَٰذِبٌ كَفَّارٌ ۝٣﴾

«Sannelig, Vi har åpenbart deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannheten, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.» [2]

«Sannelig, den rene religion tilhører Allah alene. Og de som tar beskyttere ved siden av Ham (sier): 'Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere Allah.' Sannelig, Allah vil dømme mellom dem i det de er uenige om. Sannelig, Allah veileder ikke den som er en løgner og en vantro.»

[Az-Zumar: 2-3].

Versene om dette er mange, og de viser alle at tilbedelse må gjøres oppriktig til Allah alene, og at man må forlate tilbedelse av alt annet enn Ham, slik som profeter og andre.

Det er ingen tvil om at bønn (du'ā') er blant de viktigste og mest omfattende typer tilbedelse, så det er påkrevd at man har ren oppriktighet i den for Allah alene, slik Han sa, Mektig og Majestetisk er Han:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

«Så påkall Allah, med oppriktig hengivenhet i religionen for Ham alene, selv om de vantro misliker det.» (14) [Ghafir: 14] Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

«Moskeene tilhører Allah, så påkall ingen sammen med Allah.» [Al-Jinn: 18] Denne veiledningen om å rette bønn til Allah alene omfatter alle skapninger, blant profetene og andre; og Hans Ord:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ﴾

«Og påkall ikke noe ved siden av Allah som verken gagner deg eller skader deg. For hvis du gjør det, vil du sannelig være blant de urettferdige.» [Yunus: 106] Dette er en henvendelse til Profeten ﷺ, og det er kjent at Allah, Æret er Han, har beskyttet profeten mot shirk, og hensikten med dette er kun å advare andre enn ham, deretter sa Han, Opphøyd er Hans majestet:

﴿وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

«Og påkall ikke utenom Allah det som verken

gagner deg eller skader deg. Hvis du gjør det, vil du sannelig være blant de urettferdige.» [Yunus: 106] Dette er rettet til Profeten ﷺ, og hensikten med det er å advare andre; ettersom det er kjent at Allah, Æret er Han, har beskyttet Sitt Sendebud mot shirk. Deretter forsterket Allah, Den Opphøyde, forbudet og advarselen, og Han sa:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

«...hvis du gjør det, da vil du sannelig være blant de urettferdige.» Når urett brukes i absolutt forstand, menes det: stor shirk, slik Den Allmektige har sagt:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

«...og de vantro er de urettferdige.» [Al-Baqarah: 254] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

«... Sannelig, shirk (polyteisme) er en stor urett.» [Luqman: 13] For hvis lederen for Adams barn - fred og velsignelser være med ham - ville ha vært blant de urettferdige dersom han hadde påkalt andre enn Allah, hvordan er det da med andre?!

Disse og andre vers viser at påkallelse av andre enn Allah – slik som de døde, trær, avguder og lignende – er shirk overfor Allah, Den Mektige og Majestetiske. Dette er i strid med Allahs enhet i

tilbedelsen, som er hensikten med skapelsen av jinn og mennesker, utsendelsen av sendebud og åpenbaringen av bøkene. Det motsier også betydningen av «La ilaha illa Allah», som avviser all tilbedelse av andre enn Allah, og bekrefter den for Allah alene, slik Allah, Den Opphøyde, har sagt:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢﴾

«Det er fordi Allah er Sannheten, og det de påkaller ved siden av Ham er falskhet, og fordi Allah er Den Opphøyde, Den Store.» [Al-Hajj: 62].

Dette er religionens hovedprinsipp og grunnlaget for religionen, og tilbedelseshandlinger er ikke gyldige uten at dette grunnlaget er korrekt, slik Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥﴾

«Sannelig ble det åpenbart til deg og til dem før deg: Hvis du setter noen andre ved siden av Allah i tilbedelsen, vil dine gjerninger bli forgjeves, og du vil sannelig være blant de tapende.» [Az-Zumar: 65] Og Han, Den Opphøyde og Allmektige, sa:

﴿...وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ﴾

«...men hadde de satt andre ved siden av Allah, ville alle deres gjerninger vært forgjeves.»

[Al-An'am: 88]

Av det foregående blir det klart at islams religion og vitnesbyrdet: (at ingen guddom er verdig tilbedelse utenom Allah – lā ilāha illā Allāh) har to store grunnlag:

Det ene er: at ingen tilbes unntatt Allah alene og uten partnere; så den som påkaller de døde blant profetene og andre, eller påkaller avguder, trær, steiner eller andre skapninger, eller søker nødhjelp hos dem, eller søker nærhet til dem gjennom slaktoffer og løfter, eller ber til dem, eller kaster seg ned for dem i tilbedelse; han har sannelig tatt dem som herrer i stedet for Allah, gjort dem til likemenn med Ham, den Opphøyde, og har dermed motsagt og opphevet meningen med at det ikke finnes noen guddom verdig tilbedelse utenom Allah.

Det andre: at Allah ikke skal tilbes på annen måte enn i henhold til lovgivningen til Hans profet og sendebud ﷺ. Den som innfører en innovasjon (bid'ah) i religionen som Allah ikke har tillatt, har ikke oppfylt betydningen til vitnesbyrdet om at Muhammad er Allahs sendebud, og hans handlinger vil verken gagne ham eller bli akseptert fra ham. Allah, Mektig og Majestetisk er Han, sa:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴿٢٣﴾﴾

«Og Vi vil ta for Oss det de har utført av gjerninger, og gjøre det til spredt støv.» [Al-Furqan:

23] Det som menes med gjerningene nevnt i verset: gjerningene til den som dør i en tilstand av shirk mot Allah den Allmektige.

Dette inkluderer også nyskapte handlinger (bidʿah) som Allah ikke har tillatt; de vil på Dommedagen bli som spredt støv, fordi de ikke samsvarer med Hans rene lov, slik Profeten ﷺ sa:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe nytt i vår sak som ikke hører til den, vil bli avvist.» Det er enighet om dens autentisitet (rapportert av al-Bukhari og Muslim).

Konklusjonen er at denne forfatteren har rettet sitt rop om hjelp og sin bønn til Sendebudet ﷺ, og vendt seg bort fra verdenenes Herre, Han som har seier, skade og nytte i Sin hånd, og ingenting av dette ligger i noen annens hånd.

Det er ingen tvil om at dette er en stor og alvorlig urett, og Allah, Den Allmektige, har befalt å påkalle Ham, Den Opphøyde, og lovet å svare de som påkaller Ham, og advart de som er arrogante ovenfor dette om at de skal gå inn i Helvete, slik Den Allmektige har sagt:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

«Og deres Herre sier: ‘Påkall Meg, så vil Jeg svare dere. De som er arrogante ovenfor å tilbe Meg, de

skal gå inn i Helvete i ydmykhet.'» [Ghafir: 60] Det vil si: underdanige, ydmyke. Så dette edle verset viser at Du'ā er tilbedelse, og at den som er arrogant ovenfor å påkalle Allah, har Helvete som sitt oppholdssted. Hvis dette er tilstanden til den som er arrogant ovenfor å påkalle Allah, hvordan vil da tilstanden være for den som påkaller andre enn Ham, og vender seg bort fra Ham, mens Han, Den Opphøyde, er Den Nære, Eieren av alt, og Den som har makt over alt, slik Han, Den Opphøyde, sier:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ١٨٦﴾

«Og når Mine tjenere spør deg om Meg, så er Jeg nær. Jeg svarer påkallingen til den som påkaller Meg når han påkaller Meg. Så la dem svare Meg og tro på Meg, slik at de kan bli rettledet.» [Al-Baqara: 186] Sendebudet ﷺ har i en autentisk hadith fortalt at Du'ā er (selve) tilbedelsen, og han sa til sin fetter Abdullah bin Abbas (måtte Allah være tilfreds med dem begge):

«احْفَظِ اللهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللهِ».

«Vern Allah ved å gjøre det Han har befalt og unngå det Han har forbudt, så vil Allah beskytte deg. Vern Allah, så vil du alltid finne Hans veiledning foran deg. Når du spør om noe, spør Allah. Når du

søker hjelp, søk hjelp hos Allah.» Det ble rapportert av al-Tirmidhi og andre.

Profeten ﷺ sa også:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

«Den som dør, mens han påkaller en likemann/partner ved Allah, vil gå inn i Helvete.» Rapportert av al-Bukhari. Det ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim at Profeten ﷺ ble spurt: "Hva er den største synden?" Han svarte:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

«Å sette en likemann ved Allahs side, mens det er Han som har skapt deg». En nidd (ندّ) betyr en likemann eller likeverdig. Enhver som påkaller andre enn Allah, eller søker hjelp hos dem, eller avlegger løfter til dem, eller slakter for dem, eller retter noe av tilbedelsen til dem utover det som er nevnt tidligere, har tatt dem som en nidd – enten det er en profet, en helgen (wali), en engel, en jinn, en avgud eller andre skapninger.

Her vil noen kanskje si: Hva er da dommen om å be en levende og tilstedeværende person om det han er i stand til, og å søke hans hjelp i konkrete (sanselige) saker som han har evne til å utføre; Svaret er: Dette er ikke shirk, men heller en av de vanlige og tillatte handlingene blant muslimer, slik Allah sa i historien om Musa (Moses):

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

«...så ba den som tilhørte hans gruppe ham om hjelp mot den som var hans fiende...» [Al-Qaṣaṣ: 15] Som Allah også sa i historien om Musa (Moses):

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

«Så dro han derfra, i frykt og på vakt...» [Al-Qaṣaṣ: 21] Slik mennesket søker hjelp hos sine følgesvenner i krig og i andre saker som oppstår for menneskene, hvor de har behov for hverandre.

Allah har befalt Sin profet ﷺ å informere sin ummah om at han verken kan gi noen nytte eller skade, så Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّى وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّى لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾﴾

«Si: Jeg påkaller kun min Herre, og setter ingen ved Hans side.»

«Si: 'Sannelig, jeg rår ikke over skade eller rettledning for dere.'» (22) [Al-Jinn: 21, 22] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِى نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِىَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾﴾

«Si: Jeg har ingen makt over verken gagn eller skade for meg selv, unntatt det Allah vil. Og hvis jeg hadde kjennskap til det skjulte, ville jeg ha skaffet

meg rikelig av det gode, og det onde ville ikke ha berørt meg. Jeg, (Muhammad ﷺ), er intet annet enn en advarer og et bud med godt nytt [advarer om helvetesilden til de som trosser Allah, og bærer av gode budskap om Paradiset for dem som adlyder Allah] for et folk som tror.» [Al-A'raf: 188].

Versene i denne betydningen er mange.

Det er velkjent at Profeten ﷺ ikke ber til andre enn sin Herre, slik det er bekreftet fra ham at han på dagen for Badr søkte Allahs hjelp, og ba Ham om seier over sin fiende, og var vedholdende i dette, og sa: «O Herre! Oppfyll for meg det Du har lovet meg». Helt til den fremste sannferdige, Abu Bakr - må Allah være tilfreds med ham -, sa: Det er tilstrekkelig for deg, O Allahs sendebud, for Allah vil oppfylle for deg det Han har lovet deg, og Allah, Den lovpriste, åpenbarte angående dette Sitt utsagn, Den opphøyde:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّى مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝٩﴾

«Da dere søkte hjelp hos deres Herre, så svarte Han dere: 'Jeg vil støtte dere med tusen engler, den ene etter den andre.'» [Al-Anfal: 9] Så minnet Han, Æret er Han, dem i disse versene om deres rop om hjelp, og fortalte at Han bønnhørte dem, så Han støttet dem med englene; for å bringe gledesbudskapet om seieren og for å gi dem ro. Og

Han, Æret er Han, klargjorde at seieren ikke er fra englene, men at seieren utelukkende er fra Ham, så sa Han, Den Høyeste:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

«Og hjelpen kommer kun fra Allah...» [Al-Imran: 126] Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴿١٢٣﴾﴾

«Og sannelig hjalp Allah dere ved Badr mens dere var svake. Så frykt Allah, slik at dere kan være takknemlige.» [Al-Imran: 123]. Allah, Den Opphøyde, har i dette verset klargjort at Han, Æret er Ham, er Den som ga dem seier på dagen ved Badr, og dermed ble det kjent at det Han ga dem av våpen og styrke, og det Han støttet dem med av engler – alt dette er av årsakene som leder til seier, glade budskap og ro, og seieren kommer ikke fra disse, tvert imot er den fra Allah alene. Så hvordan våger denne forfatteren eller andre å rette sin bønn om hjelp og anmodning om seier til Profeten ﷺ, og vende seg bort fra verdenenes Herre, Han som eier alt og har makt over alle ting?!

Det er ingen tvil om at dette er blant den verste uvitenhet, snarere blant den største shirk. Derfor kreves det av forfatterinnen å omvende seg til Allah, Den Opphøyde, med en oppriktig omvendelse. Og den oppriktige omvendelsen

innebærer flere ting, som er: Den første: Å angre over det som har skjedd. Den andre: Å slutte helt med det som ble begått. Det tredje: Å ha en fast beslutning om ikke å vende tilbake til det, av ærbødighet for Allah og oppriktighet overfor Ham, i lydighet mot Hans befaling og i forsiktighet mot det Han har forbudt. Dette er den oppriktige angeren (tawbah nasūh). Også er det et fjerde punkt som gjelder spesifikt når uretten er begått mot menneskers rettigheter, og dette er: Det fjerde: Å gi tilbake rettigheten til den som har krav på den, eller å be om tilgivelse fra vedkommende.

Allah har befalt Sine tjenere omvendelse, og lovet dem å akseptere den, slik Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴿٣١﴾﴾

«Og vend dere alle i anger til Allah, å dere Troende, slik at dere kan lykkes.» [An-Nur: 31] Og Han sa om de kristne:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴿٧٤﴾﴾

«Vil de da ikke omvende seg til Allah og be Ham om tilgivelse? Og Allah er tilgivende, barmhjertig. (74)» [Al-Mā'idah: 74] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴿٧٠﴾

«Og de som ikke påkaller noen annen gud ved Allahs side, og ikke dreper det liv Allah har gjort ukrenkelig, unntatt med rett, og ikke begår utukt. Den som gjør dette, vil møte straffen for sin synd.»

«Straffen skal fordobles for ham på dommens dag, og han skal forbli i den, fornedret.»

«Unntatt den som omvender seg, tror og gjør gode gjerninger. For disse vil Allah bytte ut deres onde gjerninger med gode. Og Allah er tilgivende, barmhjertig.» [Al-Furqan: 68-70] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴿٢٥﴾﴾

«Og Han er Den som tar aksepterer omvendelse fra Sine tjenere, og tilgir dårlige handlinger, og Han vet hva dere gjør. (25)» [Ash-Shura: 25].

Det er også autentisk berettet fra Profeten ﷺ at han sa:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«Islam utsletter det som var før den, og omvendelse sletter det som var før den.»

Disse korte ordene er skrevet på grunn av den store faren ved polyteisme, fordi det er den største av syndene, av frykt for at noen skal bli villedet av

det som har kommet fra denne forfatteren, og på grunn av plikten til å gi oppriktige råd til Allah og Hans tjenere. Jeg ber Allah, opphøyet er Hans majestet, om at dette blir nyttig, og at Han forbedrer vår tilstand og tilstanden til alle muslimer, og at Han gir oss alle forståelse i religionen og standhaftighet i den, og beskytter oss og muslimene mot ondskapen i oss selv og våre dårlige handlinger. Allah er vokteren av dette og har evnen til å gjøre det.

Må Allahs fred og velsignelser være over hans tjener og sendebud, vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det tredje budskapet:

Dommen om å søke hjelp hos jinn og djevler og å gi løfter til dem

Fra Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz til de av muslimene som ser dette, måtte Allah veilede meg og dem til å holde fast ved Hans religion, og være standhaftige i den, amin.

As-salāmu ʻalaykum wa raḥmatu Allāh wa barakātuh.

Videre: Noen av brødrene har spurt meg om hva noen av de uvitende gjør; som å påkalle andre enn Allah, Æret er Han, og å søke unnsetning fra dem i nød; slik som å påkalle jinn, å søke hjelp fra dem, å gi løfter til dem, og å ofre til dem. Blant dette er også det noen av dem sier: (Å, dere sju), det vil si: sju av jinnenes ledere, ta ham, brekk beina hans, drikk blodet hans, lemlest ham, å, dere sju, gjør slik og slik med ham. Eller at noen av dem sier: (Ta ham, å midtdagens jinn, å ettermiddagens jinn), og dette finnes ofte i noen av de sørlige områdene. Og blant det som hører til dette er: å påkalle de døde blant profetene, de rettskafne og andre, og å påkalle englene, og å søke hjelp fra dem, Alt dette og lignende forekommer blant mange av dem som tilhører Islam, på grunn av uvitenhet og etterligning

av dem som kom før dem. Kanskje tar noen av dem lett på dette og rettferdiggjør det ved å si: «Dette er noe som bare sies med tungen, vi verken mener det eller tror på det.»

Han spurte meg også: om dommen for å inngå ekteskap med dem som er kjent for disse handlingene, deres slakt, å be over dem og bak dem, og om å tro på sjarlataner og spåmenn; slik som den som påstår å ha kunnskap om sykdommen og dens årsaker bare ved å se på noe som har berørt den sykes kropp, som turbanen, buksene, sløret og lignende.

Svaret: All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over ham, som det ikke finnes noen profet etter, samt over hans familie og hans følgesvenner, og dem som følger deres veiledning frem til Dommedag.

Videre: Sannelig har Allah skapt mennesker og djinn for at de skal tilbe Ham, fremfor alt annet, og for å dedikere bønn, bønn om hjelp i nød, slakt, løfter og alle andre former for tilbedelse til Ham alene. Han har sendt sendebudene med dette og påbudt dem det, og Han åpenbarte de himmelske bøkene, hvorav den største er den edle Koranen, for å forklare dette, kalle til det og advare menneskene mot shirk med Allah og å tilbe andre enn Ham. Dette er grunnlaget av alle grunnlag og fundamentet for religionen, og det er betydningen av bekjennelsen

at det er ingen guddom som tilbes i sannhet foruten Allah, og sannheten: ingen guddom har rett på å bli tilbedt foruten Allah. For den benekter guddommelighet og tilbedelse for andre enn Allah, og bekrefter den – det vil si tilbedelsen – for Allah alene, utenom alt annet blant alle skapninger. Bevisene på dette fra Allahs bok og Hans sendebuds sunnah ﷺ er svært mange, blant dem er: hans ord – Jalla Jalaluhu –:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).» [Adh-Dhariyat: 56]. Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

«Deres Herre har bestemt at dere kun skal tilbe Ham...» [Al-Isra': 23] Og Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

«Og de ble ikke befalt annet enn å tilbe Allah, oppriktige i religionen for Ham, og vendt mot sannheten...» [Al-Bayyinah: 5] Og Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴿٦٠﴾﴾

«Og deres Herre sier: 'Påkall Meg, så vil Jeg svare

dere. De som er arrogante ovenfor å tilbe Meg, de skal gå inn i Helvete i ydmykhet.'» [Ghafir: 60] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

«Og når mine tjenere spør deg om Meg, så er Jeg nær. Jeg svarer på påkallelsen til den som påkaller når han påkaller Meg...» [Al-Baqara: 186]

Så har Han klargjort i disse versene at Han skapte jinn og mennesker for å tilbe Ham, og at Han har bestemt – det vil si, påbudt og befalt – sine tjenere i den tydelige Koranen, og gjennom Sendebudets ord, fred og velsignelser være med ham, at ingen skal tilbes uten deres Herre.

Han, Den Opphøyde og Mektige, har tydeliggjort at du'ā er en storslått tilbedelse, og at den som er arrogant ovenfor den, skal gå inn i Ilden. Han befalte sine tjenere å påkalle Ham en og alene, og informerte om at Han er nær og svarer på deres påkallelse. Dermed er det en plikt for alle tjenere å utelukkende rette sin du'ā til sin Herre, for det er en form for tilbedelse som de ble skapt for, og som de har blitt befalt. Og Han, Den Opphøyde, sier:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾

«Si: Sannelig, min bønn, mitt offer, mitt liv og min død tilhører Allah, Herren over alle verdener.»

«Han har ingen partner, og dette ble jeg befalt, og jeg er den første av muslimene.»

[Al-An'am: 162, 163]

Så befalte Allah sin profet ﷺ å informere menneskene om at hans bønn og hans offer – det vil si slakting –, samt hans liv og hans død, tilhører Allah, all verdenes Herre, alene og uten partnere. Basert på dette: den som slakter for andre enn Allah, har tillagt partnere ved Allahs side, akkurat som om han hadde bedt til andre enn Allah. Dette er fordi Allah, den Opphøyde, har koblet bønn og slakting sammen, og informert om at de begge tilhører Allah alene og uten partnere. Så den som slakter (ofrer) for noen andre enn Allah, blant djinner, engler, de døde og andre, for å søke nærhet til dem ved dette, er som den som ber til noen andre enn Allah. Og i en autentisk hadith står det at Profeten, fred og velsignelser være med ham, sa:

«لَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ».

«Allah har forbannet den som ofrer (slakter) for andre enn Allah.» Imam Ahmad rapporterte med en god fortellerkjede som det blir fortalt av Tariq ibn Shihab (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«مرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَومٍ لَهُم صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقرِّبَ لَهُ شَيئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيسَ عِندِي شَيءٌ أُقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا،

فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأُقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَه، فَدَخَلَ الجَنَّةَ».

«To menn passerte et folk som hadde en avgud. Ingen fikk passere den uten å ofre noe til den. De sa til den ene av dem: 'Ofre.' Han svarte: 'Jeg har ingenting å ofre.' De sa: 'Ofre, om så bare en flue.' Da ofret han en flue, og de lot ham passere, og han gikk inn i Helvete.

Også sa de til den andre: 'Ofre.' Han svarte: 'Jeg ville aldri ofre noe til noen andre enn Allah, den Opphøyde i Majestet.' Da halshugget de ham, og han gikk inn i Paradiset.»

Dersom den som ofrer en flue eller lignende til en avgud eller lignende blir en polyteist som fortjener å tre inn i Ilden, hva da med den som påkaller jinner, engler og rettskafne (awliya)? Hva med den som søker hjelp hos dem, gir løfter til dem, og ofrer slaktedyr til dem, i håp om derved å bevare sin rikdom, helbrede sin syke, eller sikre tryggheten til sin buskap og sine avlinger? Hva med den som gjør dette i frykt for jinnenes ondskap, eller lignende?! Det er ingen tvil om at den som gjør dette og lignende, i enda større grad er en polyteist som fortjener å tre inn i Ilden, enn denne mannen som ofret fluen til avguden.

Blant det som også er nevnt om dette, er det Allah sa:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

«Sannelig, Vi har åpenbart deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannhet, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.»

«Sannelig, den rene religion tilhører Allah alene. Og de som tar beskyttere/ allierte ved siden av Ham (sier): 'Vi tilber dem bare for at de skal bringe oss nærmere Allah.' Sannelig, Allah vil dømme mellom dem i det de er uenige om. Sannelig, Allah veileder ikke den som er en løgner og en vantro.» [Az-Zumar: 1-3] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝١٨﴾

«De tilber i tillegg til Allah slikt som hverken kan skade eller gagne dem, og sier: "Disse taler vår sak hos Allah!" Si (til dem): "Vil dere fortelle Allah noe Han ikke vet om i himlene og på jorden?" (Høyt) Æret og Opphøyd er Han over alt de tilskriver (Ham) av partnere». [Yunus: 18].

Så Allah, Æret er Han, har i disse to versene informert om at avgudsdyrkerne har tatt beskyttere/ allierte (awliya) blant skapningene

utenom Ham. De tilber dem sammen med Ham gjennom frykt, håp, ofring, løfter, påkallelse og lignende, med påstand om at disse beskytterne bringer dem som tilber dem nærmere Allah, og går i forbønn for dem hos Ham. Deretter har Allah, Æret er Han, tilbakevist dem, klargjort deres falskhet, og kalt dem løgnere, vantro og avgudsdyrkere. Han har opphøyd Seg over deres avgudsdyrkelse (shirk), og Den Opphøyde og Majestetiske har sagt:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

«...Opphøyd er Han og hevet over det de setter ved Hans side.» [An-Nahl: 1]. Av dette forstår man at den som tar en engel, en profet, en jinn, et tre eller en stein, og påkaller denne sammen med Allah, søker hjelp hos den, og søker nærhet til den ved løfter og ved å slakte (ofre), i håp om dens forbønn hos Allah og for at den skal bringe ham nærmere Ham, eller i håp om å helbrede syke, beskytte formue, trygghet for den fraværende, eller lignende handlinger; har sannelig falt i denne store shirk og den alvorlige ulykken, som Allah har sagt om:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾﴾

«Allah tilgir ikke (shirk) at det settes noen ved Hans side i tilbedelse, men Han tilgir det som er mindre enn dette for den Han vil. Den som setter

noen ved Allahs side, har begått en stor synd.» [Sura An-Nisa: 48] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

«Sannelig, den som setter noe ved Allahs side i tilbedelse, har Allah gjort Paradiset forbudt for, og hans bosted vil være Ilden. Og de urettferdige vil ikke ha noen hjelpere.» (72) [Al-Ma'idah: 72].

Forbønnen vil på Dommedagen kun tilfalle tilhengerne av monoteismen (Tawhid) og oppriktighet, ikke tilhengerne av polyteisme (shirk), slik Profeten ﷺ sa da det ble sagt til ham: «Å Allahs sendebud, hvem er den heldigste blant menneskene som får din forbønn?» Han sa:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

«Den som sier: 'La ilaha illa Allah' oppriktig fra sitt hjerte». Profeten (fred og velsignelse være med han) sa:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَومَ القِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللهِ مَن مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا».

«Hver profet har en bønn som blir besvart, og hver profet har fremskyndet sin bønn. Men jeg har spart min bønn som forbønn for min ummah på Oppstandelsens dag. Og den vil, med Allahs vilje, nå den av min ummah som dør uten å sette noe ved

siden av Allah.»

De tidligere avgudsdyrkerne trodde at Allah var deres Herre, deres Skaper og deres Forsørger, men de knyttet seg til profeter, rettskafne (awliya), engler, trær, steiner og lignende, i håp om deres forbønn hos Allah, og at de skulle bringe dem nærmere Ham, slik det tidligere er nevnt i versene. Så Allah unnskyldte dem ikke for dette. Tvert imot fordømte Allah dem i Sin storslåtte bok, og kalte dem vantro og avgudsdyrkere. Han tilbakeviste deres påstand om at disse guddommene går i forbønn for dem og bringer dem nærmere Allah. Heller ikke Allahs Sendebud ﷺ unnskyldte dem. Tvert imot bekjempet Sendebudet ﷺ dem for denne avgudsdyrkelsen (shirk), helt til de viet tilbedelsen utelukkende til Allah alene, ved å handle i samsvar med Hans, Æret er Han, ord:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

«Og bekjemp dem inntil det ikke lenger er noen fitna, og religionen blir for Allah alene…» [Al-Baqarah: 193]. Og Sendebudet ﷺ sa:

«أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُم وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُم عَلَى اللهِ».

«Jeg har blitt befalt å kjempe mot menneskene inntil de bevitner at det ikke finnes noen gud verdig

tilbedelse utenom Allah og at Muhammad er Allahs sendebud, overholder as-Salat (tidebønnen) og betaler az-Zakat (velferdsskatten). Hvis de gjør dette, har de beskyttet sitt blod og sin eiendom fra meg, unntatt med islams rett, og deres regnskap er hos Allah.» Og betydningen av hans ﷺ uttalelse:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ».

«Til de bevitner at det ikke finnes noen guddom verdig tilbedelse utenom Allah» Det betyr: At de tilber Allah alene, og ingenting annet enn Ham.

Avgudsdyrkerne pleide å frykte jinnene og søke tilflukt hos dem, så åpenbarte Allah Den Opphøyde Sine ord om dette:

﴿وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦﴾

«Og det var menn blant menneskene som søkte tilflukt hos menn blant jinnene, og de økte dem i overlast.» (6) [Al-Jinn: 6]. De lærde innen tafsir sa om det edle verset: Forklaring av Hans ord:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

«...og de økte dem i overlast.» Det betyr: skrekk og frykt; fordi jinnene opphøyer seg selv og blir hovmodige når de ser at menneskene søker tilflukt hos dem. Da inngir de dem enda mer frykt og skrekk, slik at de øker sin tilbedelse av dem og søker tilflukt hos dem.

Allah har erstattet dette for muslimene med å søke tilflukt hos Ham, Æret er Han, og ved Hans fullkomne Ord, og Han åpenbarte om dette Sine Ord, Opphøyd er Hans Majestet:

﴿وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيۡطَانِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠٠﴾

«Og hvis en innskytelse fra djevelen påvirker deg, søk da tilflukt hos Allah, for Han er Den Allhørende, Den Allvitende.» (200) [Al-A'raf: 200] Og Hans Ord, Opphøyd er Hans Majestet:

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١﴾

«Si: Jeg søker tilflukt hos morgengryets Herre,» (1) Det er også autentisk berettet fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَم يَضُرَّهُ شَيءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«Den som tar opphold på et sted og sier: (Jeg søker tilflukt ved Allahs fullkomne ord fra det onde av det Han skapte); vil ingenting skade ham inntil han reiser fra dette stedet».

Ut fra de foregående versene og hadithene forstår den som søker frelse, som ønsker å bevare sin religion og å være trygg mot shirk, både i dets små og store former, at det å knytte seg til de døde, engler, jinner og andre skapninger, å påkalle dem, søke tilflukt hos dem og lignende, er blant

handlingene til polyteistene i uvitenhetstiden (jahiliyya), og er blant de verste formene for shirk mot Allah, Den Opphøyde. Derfor er det obligatorisk å avstå fra dette, å passe seg for det, å råde hverandre til å avstå fra det, og å fordømme den som gjør det.

Når det gjelder den som er kjent blant folk for disse handlingene av shirk (avgudsdyrkelse): Da er det ikke tillatt å inngå ekteskap med ham, ei heller å spise det han har slaktet, be [begravelsesbønn] over ham eller å be bak ham [i bønn], før han offentlig kunngjør sin angrelse overfor Allah – Den Opphøyde – for dette, og vier sin påkallelse (dua) og tilbedelse utelukkende til Allah alene. For påkallelse er selve tilbedelsen, ja, dens kjerne, slik Profeten ﷺ sa:

«الدُّعَاءُ هُوَ العِبَادَةُ».

"«Du'ā er (selve) tilbedelsen.»" Det er fortalt fra Profeten ﷺ i en annen uttalelse at han sa:

«الدُّعَاءُ مُخُّ العِبَادَةِ».

«Du'ā er kjernen i tilbedelsen.» Når det gjelder ekteskap med polyteistene: Allah Den Opphøyde sa:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴿٢٢١﴾

«Og gift dere ikke med flergudsdyrkende kvinner inntil de tror. Og en troende slavekvinne er bedre enn en flergudsdyrkende kvinne, selv om hun behager dere. Og gift ikke bort (deres kvinner) til flergudsdyrkere inntil de tror. Og en troende slave er bedre enn en flergudsdyrker, selv om han behager dere. Disse kaller til Ilden, og Allah kaller til Paradiset og tilgivelse ved Sin tillatelse. Og Han klargjør Sine åpenbaringer for menneskene; kanskje de vil huske.» [Al-Baqarah: 221] Allah, Den Opphøyde, har forbudt muslimene å gifte seg med avgudsdyrkende kvinner, blant dem som tilber idoler, djinner, engler og lignende, inntil de tror og oppriktig tilber Allah alene, anerkjenner Sendebudet ﷺ i det han har brakt, og følger hans vei. Han har også forbudt å gifte bort muslimske kvinner til avgudsdyrkende menn, inntil de tror og oppriktig tilber Allah alene, anerkjenner Sendebudet ﷺ, og følger ham.

Han, Den Opphøyde, opplyste om at en troende slavekvinne er bedre enn en fri, avgudsdyrkende kvinne, selv om hun skulle vekke beundring hos den som ser på henne og hører hennes tale, med sin skjønnhet og vakre tale. Også at en troende slave er bedre enn en fri, avgudsdyrkende mann, selv om han skulle vekke beundring hos sin tilhører og den

som ser på ham, med sin skjønnhet, veltalenhet, tapperhet og lignende. Deretter klargjorde Han årsakene til dette fortrinnet med Sine ord, Den Opphøyde:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

«...De kaller til ilden...» [Al-Baqarah: 221].

Med dette menes avgudsdyrkerne (al-mushrikeen), både menn og kvinner; for gjennom sine ord, sine handlinger, sin livsførsel og sin moral kaller de til Ilden. De troende mennene og de troende kvinnene, derimot, kaller til Paradiset gjennom sin moral, sine handlinger og sin livsførsel. Hvordan kan vel da disse to være like!

Når det gjelder bønnen for avgudsdyrkerne, så har Den Mektige og Opphøyde sagt om de hyklerske:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾﴾

«Be aldri for noen av dem som dør, og stå ikke ved hans grav. De nektet å tro på Allah og Hans sendebud, og døde mens de var syndere.» [At-Tawbah: 84]. Slik klargjorde Han, Mektig og Opphøyd, i dette edle verset at det ikke skal bes for hykleren og den vantro, på grunn av deres vantro på Allah og Hans sendebud. På samme måte skal det ikke bes bak dem, og de skal ikke gjøres til imamer

for muslimene, på grunn av deres vantro og manglende pålitelighet, det store fiendskapet mellom dem og muslimene, og fordi de ikke tilhører bønnens og tilbedelsens folk. For sammen med vantro og shirk (det å sidestille andre med Allah) består ingen handlinger. Vi ber Allah om beskyttelse mot dette. Når det gjelder å spise kjøtt slaktet av flergudsdyrkere: så har Han (opphøyet er Hans majestet) sagt, for å klargjøre forbudet mot selvdøde dyr og kjøtt slaktet av flergudsdyrkere:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾﴾

«Spis ikke av det som Allahs navn ikke er nevnt over, for det er synd. Sannelig, djevlene inngir til sine allierte å strides med dere. Og hvis dere adlyder dem, er dere sannelig avgudsdyrkere.» (121) [Al-An'am: 121]. Derfor har Han – Majestetisk er Han – forbudt muslimene å spise selvdøde dyr (åtsler) og det en avgudsdyrker har slaktet; for han er [rituelt] uren. Dermed er hans slakt å anse som et åtsel, selv om han skulle nevne Allahs navn over det. For det å nevne Hans navn er fra hans side ugyldig og uten virkning, ettersom dette er en form for tilbedelse – og shirk (avgudsdyrkelse) forkaster og ugyldiggjør tilbedelsen, inntil avgudsdyrkeren vender om i anger til Allah, Den Opphøyde. Sannelig tillot Han,

Opphøyet er Hans majestet, maten til Bokens folk i Sine Ord, Æret er Han:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...﴾

«...Maten til dem som fikk Skriften er tillatt for dere, og deres mat er tillatt for dem...» [Al-Ma'idah: 5] Fordi de tilskriver seg en himmelsk religion, og hevder at de er følgere av Moses og Jesus, selv om de lyver om dette, og Allah har opphevet og ugyldiggjort deres religion ved å sende Muhammad ﷺ til hele menneskeheten. Men Allah (ﷻ) har gjort maten og kvinnene til dem som fikk Skriften lovlige for oss, av en dyp visdom og underliggende formål som de lærde har forklart. Dette er i motsetning til avgudsdyrkerne som tilber avguder og de døde, blant profeter, rettskafne (awliya) og andre. Deres religion mangler nemlig grunnlag og har ikke engang et skinn av sannhet i seg; den er tvert imot falsk fra grunnen av. Følgelig regnes deres slakt som åtsel, og det er ikke tillatt å spise det.

Når det gjelder det at en person sier til den han henvender seg til: 'En jinn har rammet deg', 'en jinn har tatt deg', 'djevelen har fløyet av gårde med deg' og lignende, så faller dette inn under forbannelser og skjellsord. Dette er ikke tillatt mellom muslimer, i likhet med andre former for forbannelser og skjellsord. Dette faller ikke inn under shirk, med mindre den som sier det tror at jinn styrer over

mennesker uten Allahs tillatelse og vilje. Den som tror dette om jinnene eller andre skapninger, er vantro på grunn av denne overbevisningen; for Allah er Den som eier alt og har makt over alt. Han er Den som bringer gagn og skade, og ingenting eksisterer uten Hans tillatelse, vilje og forutbestemmelse, akkurat som Han, Den Majestetiske, sa da Han befalte Sin Profet ﷺ å informere menneskene om dette storslåtte prinsippet:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٨٨﴾

«Si: "Jeg råder ikke over gagn eller skade for meg selv, unntatt det Allah vil. Og hadde jeg kjent det skjulte, ville jeg ha skaffet meg rikelig med godt, og det onde ville ikke ha berørt meg. Jeg er intet annet enn en advarer og et bud med godt nytt for et folk som tror."» (188) [Al-A'raf: 188]. Så hvis skapningenes mester og den beste av dem (fred og velsignelser være med ham) ikke har noen makt til å bringe seg selv nytte eller skade, unntatt det Allah vil, hvordan er det da med andre skapninger?! Og versene med denne betydningen er mange.

Når det gjelder å spørre spåmenn, sjarlataner, astrologer og deres like, blant dem som befatter seg med nyheter om det skjulte, så er det forkastelig og ikke tillatt. Å tro på dem er verre og mer forkastelig,

tvert imot er det en gren av vantro, ifølge profetens ﷺ ord:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَومًا».

«Den som går til en spåmann og spør ham om noe, vil ikke få sin bønn akseptert i førti dager.» Rapportert Muslim i sin autentiske samling. I hans Sahih ble det også rapportert av Muʿāwiya ibn al-Hakam al-Sulami (måtte Allah være fornøyd med ham):

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِتْيَانِ الكُهَّانِ وَسُؤَالِهِم».

«Profeten ﷺ forbød å oppsøke spåmenn og spørre dem.»

Forfatterne av Sunan rapporterte fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Den som oppsøker en spåmann og tror på det han sier, har fornektet det som ble åpenbart for Muhammed ﷺ.» Hadithene om dette er mange. Derfor er det obligatorisk for muslimene å passe seg for å spørre spåmenn, sannsigere og alle andre sjarlataner som beskjeftiger seg med å fortelle om det skjulte og å villede muslimene, enten det er i medisinens navn eller annet, på grunn av det som tidligere er nevnt om profetens ﷺ forbud mot dette, og hans advarsel mot det. Dette omfatter også: det noen mennesker påstår i medisinens navn av

skjulte ting, når han lukter på den sykes turban, eller den syke kvinnens slør, eller lignende, og sier: «Denne syke mannen eller denne syke kvinnen har gjort det og det, og handlet slik og slik», av skjulte ting som den sykes turban og lignende ikke gir noen indikasjon på. Hensikten med dette er kun å villede allmennheten, slik at de skal si: «Han har kunnskap om medisin, samt sykdommens typer og årsaker.» Kanskje gir han dem noe medisin, og kanskje sammenfaller dette med helbredelse ved Allahs bestemmelse, slik at de tror at det skyldtes hans medisin. Det kan også hende at sykdommen skyldes visse jinner og djevler som tjener den som utgir seg for å være lege. De informerer ham om skjulte ting som de har fått innsikt i, slik at han stoler på dette. Han behager jinnene og djevlene med tilbedelse som passer dem, hvorpå de trekker seg vekk fra den syke og opphører med skaden de har påført ham. Dette er noe som er velkjent om jinner og djevler, og de som benytter seg av dem.

Det er også obligatorisk for muslimene å passe seg for dette, å råde hverandre til å avstå fra det, å stole på Allah, den Opphøyde, og å ha tawakkul på Ham i alle saker. Det er ikke noe i veien for å benytte seg av lovlig ruqyah og tillatte medisiner, samt å søke behandling hos leger som undersøker den syke og fastslår sykdommen hans ved hjelp av fysiske og rasjonelle årsaker og midler. Det er

autentisk overlevert fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَا أَنْزَلَ اللهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ علِمه، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ».

«Allah har ikke sendt ned noen sykdom uten at Han har sendt ned en kur for den. Den er kjent for den som har kunnskap om den, og ukjent for den som er uvitende om den.» Profeten ﷺ sa også:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءَ بَرَأَ بِإِذْنِ اللهِ».

«For enhver sykdom finnes det en medisin, og når medisinen treffer sykdommen, blir man helbredet med Allahs tillatelse.» Og Profeten ﷺ sa:

«عِبَادَ اللهِ، تَدَاوَوا وَلَا تَدَاوَوا بِحَرَامٍ».

«Allahs tjenere, søk behandling, og ikke søk behandling med noe forbudt.» Hadithene om dette er mange.

Så vi ber Allah, opphøyd er Hans majestet, om å forbedre tilstanden til alle muslimer, og helbrede deres hjerter og kropper fra alt ondt, og forene dem i rettledning, og gi oss og dem tilflukt fra villedende prøvelser, og fra lydighet mot Satan og hans allierte. Sannelig, Han har fullstendig makt over alle ting, og det finnes ingen makt eller styrke unntatt hos Allah, Den Høyeste, Den Storslåtte.

Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og sendebud, vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det fjerde budskapet:

Regelen for å praktisere tilbedelse gjennom awrād (litanier) som inneholder bidʿah (religiøse innovasjoner) og shirk

Fra Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz til den ærede bror (.....), måtte Allah veilede ham til alt godt, amin.

Salaam aleikum wa rahmatullahi wa barakatuh.

Videre: Deres ærede brev har nådd meg – måtte Allah la Sin veiledning nå dere – samt informasjonen det inneholdt om at det i deres land finnes folk som holder fast ved litanier som Allah ikke har åpenbart noen autoritet for. Noe av dette er religiøs innovasjon, og noe er flerguderi (shirk). De tilskriver dette til de troendes leder: 'Ali ibn Abi Talib (måtte Allah være tilfreds med ham), og andre. De leser disse awrad i dhikr-samlinger, eller i moskeene etter Ṣalāt al-Maghrib, og hevder at det er en handling for å oppnå nærhet til Allah, slik som når de sier: «Ved Allahs rett, å Allahs menn, hjelp oss med Allahs hjelp, og vær vår støtte ved Allah.» Også som når de sier: «Å åndelige ledere, og å mestere, svar, å dere som gir oss støtte, gå i forbønn hos Allah. Her står deres tjener, hengiven ved deres dør, og frykter for sine mangler. Kom oss til

unnsetning, Å Allahs Sendebud, for jeg har ingen andre enn dere å gå til, og fra dere oppnås det som søkes, og dere er Allahs folk. Ved Hamza, martyrenes mester, og ved dem av dere som er en støtte for oss; kom oss til unnsetning, Å Allahs Sendebud.» Og som deres ord: «Å Allah, send velsignelser over den Du har gjort til en årsak for utspringet av Dine allmektige hemmeligheter og frembruddet av Dine barmhjertige lys, slik at han ble en representant for det Guddommelige Nærvær (al-Hadrah ar-Rabbaniyyah), og en stedfortreder (khalifah) for Dine essensielle hemmeligheter.»

Deres ønske om en klargjøring av hva som er bidʿah (religiøs innovasjon), og hva som er shirk, samt om bønnen er gyldig bak en imam som gjør denne påkallelsen – er alt dette nå blitt gjort klart?

Svaret: All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over ham, som det ikke finnes noen profet etter, samt over hans familie og hans følgesvenner, og de som følger hans veiledning til Dommedagen.

Videre: Vit – måtte Allah gi deg suksess – at Allah, Æret er Han, kun skapte skaperverket og sendte sendebudene, fred og velsignelser være med dem, for at Han skal tilbes alene, uten noen partnere, og ingenting annet utenom Ham, slik Han sa:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).»

[Adh-Dhariyat: 56].

Tilbedelsen – som tidligere forklart – er: å adlyde Ham, Den Opphøyde, og å adlyde Hans Sendebud Muhammad ﷺ; ved å utføre det Allah og Hans Sendebud har påbudt, og å holde seg unna det Allah og Hans Sendebud har forbudt, ut fra tro på Allah og Hans Sendebud, og oppriktighet overfor Allah i handling, sammen med den ytterste kjærlighet til Allah, og fullkommen ydmykhet for Ham alene, Den Opphøyde, og ingen andre; slik Allah, den Opphøyde, sier:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

«Deres Herre har bestemt at dere kun skal tilbe Ham...» [Al-Isra': 23] Det betyr: Han befalte og påla at Han tilbes alene. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٢ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝٣ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٥﴾

«All lovprisning tilhører Allah, Herren over alle verdener.» (2)

«Den Barmhjertige, Den Nåderike.» (3)

«Herren over Dommens dag.» (4)

«Deg alene tilber vi, og Deg alene søker vi hjelp fra.» (5) [Al-Fātiḥa: 2-5] Så har Allah, den Allmektige, klargjort med disse versene: at Han er

den eneste som fortjener å bli tilbedt, og den eneste man skal søke hjelp hos. Og Han, Mektig er Hans majestet, sa:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُ...﴾

«Sannelig, Vi har åpenbart deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannheten, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.» (2)

«Den rene religionen tilhører Allah...»

[Az-Zumar: 2-3] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴿١٤﴾﴾

«Så påkall Allah, med oppriktig hengivenhet i religionen for Ham alene, selv om de vantro misliker det.» (14) [Ghafir: 14] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴿١٨﴾﴾

«Moskeene tilhører Allah, så påkall ingen sammen med Allah.» (18) [Al-Jinn: 18] Versene om dette er mange, og alle viser at tilbedelse må rettes til Allah alene.

Det er velkjent at du'ā i alle sine former er en del av tilbedelsen. Derfor er det ikke tillatt for noe menneske å påkalle noen andre enn sin Herre, ei heller å søke hjelp eller redning hos noen andre enn Ham, i samsvar med disse edle versene og det som

har samme betydning.

Dette gjelder ikke hverdagslige forhold og fysiske årsaker som et levende og nærværende menneske har evne til å håndtere. Slikt regnes ikke som tilbedelse. Det er derimot tillatt, ifølge tekstene og full enstemmighet, at et menneske søker hjelp fra et levende menneske med de rette forutsetningene i ordinære saker; som for eksempel å be om hjelp eller unnsetning for å avverge skade fra et barn, en tjener, en hund eller lignende.

Som når et menneske søker hjelp fra en levende person som er til stede og i stand til å hjelpe – eller fra en som ikke er til stede, ved å bruke fysiske midler som meldinger, brev og lignende – for å bygge huset sitt, reparere bilen sin eller andre lignende ting. Et eksempel på dette er når et menneske søker hjelp hos sine kamerater i jihad, krig og lignende situasjoner. I denne sammenheng er Allah den Høyestes Ord i historien om Moses (fred og velsignelse være med han):

﴿...فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِى مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِى مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

«...så ba den som var av hans eget folk, ham om hjelp mot den som var av hans fiende...».

[Al-Qaṣaṣ: 15]

Når det gjelder å søke hjelp hos de døde, jinn og engler, og trær og steiner: så er dette av den store

shirk, og det er av samme natur som gjerningene til de tidlige polyteistene med sine avguder; slik som al-Uzza, al-Lat og andre. Likeledes gjelder det å søke hjelp og be om bistand hos dem blant de levende man anser for å være rettskafne (awliya), i anliggender som ingen andre enn Allah har makt over; som å helbrede syke, veilede hjertene, gi inntreden i Paradiset, frelse fra Ilden, og lignende.

De foregående versene, og andre vers og hadither med samme betydning, viser alle nødvendigheten av å vende hjertet til Allah i alle saker, og å vie tilbedelsen oppriktig til Allah alene. Menneskene ble skapt for dette formålet, og det er dette de har blitt påbudt – slik det fremgår av de tidligere versene og i Hans, Den Opphøyde, ord:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

«Tilbe Allah, og ikke sett med-guder ved Hans side...» [An-Nisa: 36] Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

«Og de ble ikke befalt annet enn å tilbe Allah, oppriktige i religionen for Ham...» [Al-Bayyinah: 5] Profetens ﷺ uttalelse i hadithen til Mu'adh (måtte Allah være fornøyd med ham):

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Allahs rett overfor Hans tjenere er at de tilber

Ham og ikke setter noen partnere ved Hans side». Det er enighet om dens autentisitet (rapportert av al-Bukhari og Muslim). Profetens ﷺ ord i hadithen gjenfortalt av Ibn Masʿūd (måtte Allah være fornøyd med ham):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

«Den som dør, mens han påkaller en partner ved Allah, vil gå inn i Helvete.» Rapportert av al-Bukhari. I Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim fra hadithen til Ibn Abbas (må Allah være fornøyd med dem begge) at Profeten ﷺ, da han sendte Mu'adh til Jemen, sa til ham:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَومًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَيهِ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ».

«Sannelig, du kommer til et folk blant skriftens folk, så la det første du kaller dem til være vitnesbyrdet om at det finnes ingen gud verdig tilbedelse utenom Allah.» Og i en uttalelse:

«اُدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللهِ».

«Kall dem til å bevitne at det ikke finnes noen gud verdig tilbedelse uten Allah, og at jeg er Allahs sendebud.» Og i en beretning av al-Bukhari:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَى أَنْ يُوَحِّدُوا اللهَ».

«La det første du inviterer dem til, være at de bekjenner Allahs enhet (tawḥīd) i tilbedelsen.» I

Sahih Muslim som det blir fortalt av Tariq bin Ashyam al-Ashja'i (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِن دُونِ اللهِ؛ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

«Den som sier: 'La ilaha illa Allah', og fornekter alt som tilbes utenom Allah, hans eiendom og hans blod er ukrenkelig, og hans regnskap er hos Allah, Den Majestetiske.» Hadithene om dette er mange.

Denne monoteismen (tawhid) er grunnlaget og fundamentet for religionen islam, kjernen i det hele, og det viktigste av alle påbud. Det er visdommen bak skapelsen av mennesker og jinn, og visdommen bak utsendelsen av alle sendebudene (måtte fred og velsignelse være over dem), slik de foregående versene viser. Blant disse er Hans, den Allmektiges, ord:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

«Og Jeg [Allah] skapte ikke djinn og mennesker for annet enn å tilbe Meg (Alene).» [Adh-Dhariyat: 56]. Blant bevisene på dette er også hans ord - den Majestetiske:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i

øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...». [An-Nahl: 36]. Og Hans Ord, Æret og Opphøyd er Han:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴿٢٥﴾﴾

«Vi sendte intet Sendebud før deg, (Muhammad ﷺ) uten at Vi innga ham (å forkynne) at det finnes ingen annen gud verdig tilbedelse utenom Meg, så tilbe Meg (Alene)!». [Al-Anbiya': 25]. Han, Opphøyet er Hans Majestet, sa om Nuh, Hud, Salih og Shu'ayb (fred og velsignelse være med dem), at de sa til sitt folk:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

«...tilbe Allah, dere har ingen guddom verdig tilbedelse utenom Ham...» [Al-A'raf: 59], Dette er kallet til alle sendebudene, slik de to ovennevnte versene viser. Fiendene til sendebudene har selv innrømmet at sendebudene befalte dem å tilbe Allah alene og forkaste de guddommene som blir tilbedt ved siden av Ham, slik Allah, Den Opphøyde, forteller i beretningen om ʻĀd, da de sa til Hūd (fred være med ham):

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

«...Har du kommet til oss for at vi skal tilbe Allah

alene, og forlate det våre forfedre tilba?...» [Al-A'raf: 70] Den Opphøyde sa om Quraysh, da vår profet Muhammad ﷺ kalte dem til å tilbe Allah alene og forlate det de tilba ved siden av Ham – enten det var engler, rettskafne, avguder, trær eller annet:

﴿أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝٥﴾

«Har han gjort (alle) guddommene til Ên gud? Dette er sannelig en merkverdig sak!». [Sad: 5], Og Han, Æret og Opphøyet er Han, sa om dem:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝٣٥ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ۝٣٦﴾

«Sannelig, når det ble sagt til dem: 'La ilaha illallah', viste de hovmod.» (35)

«Og de sier: "Skal vi sannelig forlate våre guder for en gal dikter?"» (36) [As-Saffat: 35-36]. Det finnes mange vers som viser denne betydningen.

Ut fra det vi har nevnt av vers og hadither, blir det klart for deg – måtte Allah gi meg og deg suksess i å oppnå forståelse i religionen og innsikt i vår Herres rett – at disse påkallelsene og formene for å søke hjelp, som du har nevnt i spørsmålet ditt, alle er former for den store shirk. Dette fordi det innebærer å rette tilbedelse mot andre enn Allah, og å be de døde og fraværende om ting som ingen andre enn Ham har makt over. Dette er enda mer avskyelig enn shirk hos de tidligere

flergudsdyrkerne, for de begikk kun shirk i tider med medgang. Når det gjelder tider med nød, vier de tilbedelsen oppriktig til Allah alene, fordi de vet at Han – Den Opphøyde – er den eneste som har makt til å befri dem fra nøden. Slik har Den Høyeste sagt i Sin klare Bok om disse avgudsdyrkerne:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٥﴾

«Og når de går om bord i en båt, ber de til Allah, i religiøs oppriktighet overfor Ham. Men når Han bringer dem trygt til land, tilber de også andre (enn Ham)». (65) [Al-'Ankabut: 65]. Han, Æret og Opphøyd er Han, sa idet Han henvendte seg til dem i et annet vers:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلۡبَحۡرِ ضَلَّ مَن تَدۡعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ أَعۡرَضۡتُمۡۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ كَفُورًا ٦٧﴾

«Og når nøden rammer dere på havet, forsvinner de dere ber til, unntatt Ham. Men når Han bringer dere trygt til land, vender dere bort. Og mennesket er utakknemlig.» [Al-Isra: 67].

Hvis noen blant disse senere avgudsdyrkerne skulle si: «Vi mener ikke at disse selv kan gjøre nytte eller helbrede våre syke, eller gagne oss eller skade oss i seg selv. Vi søker bare deres forbønn hos Allah, Den Opphøyde, i dette?»

Svaret er å si til ham: At dette er hensikten og målet til de tidligere vantro, og det var ikke deres mening at deres guddommer skaper eller gir underhold, eller kan gagne eller skade i seg selv. For dette blir erklært ugyldig av det Allah har nevnt om dem i Koranen: at de ønsket deres forbønn og posisjon, og at de skulle bringe dem nærmere Allah, slik Han, Den Opphøyde, har sagt:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

«De tilber i tillegg til Allah slikt som hverken kan skade eller gagne dem, og sier: "Disse taler vår sak hos Allah!"...» [Yunus: 18] Så svarte Allah dem på dette med Sine Ord:

﴿...قُلْ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"«...Si (til dem): "Vil dere fortelle Allah noe Han ikke vet om i himlene og på jorden?" (Høyt) Æret og Opphøyd er Han over alt de tilskriver (Ham) av partnere»." [Yunus: 18] Så har Han, Æret er Han, klargjort at Han ikke kjenner til noen som kan gå i forbønn hos Ham, verken i himlene eller på jorden, på den måten avgudsdyrkerne mener. Det Allah ikke kjenner eksistensen av, har ingen eksistens; for ingenting er skjult for Ham, Æret er Han. Han,

Den Opphøyde, sa:

﴿تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ۝١ إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

«Åpenbaringen av Skriften er fra Allah, Den Allmektige, Den Vise» (1)

«Sannelig, Vi har åpenbart deg al-Kitab (Boken, Skriften) med sannheten, så tilbe Allah i religiøs oppriktighet mot Ham.» (2)

«Uten tvil tilhører den rene religionen Allah alene. Og de som har tatt beskyttere (awliyā') ved siden av Ham sier: 'Vi tilber dem bare for at de skal føre oss nærmere Allah i rang.' Sannelig vil Allah dømme mellom dem i det de var uenige om. Sannelig, Allah veileder ikke den som er en løgner og en vantro.» (3) [Az-Zumar: 1-3].

Betydningen av religion her er: tilbedelse, som er: lydighet til Allah og lydighet til Hans Sendebud ﷺ – som tidligere nevnt –, og det omfatter: bønn (duʿā') og bønn om hjelp i nød, frykt og håp, slakt og løfter, slik det også omfatter: bønn (ṣalāh) og faste, og annet av det som Allah og Hans Sendebud har påbudt. Så forklarte Han, den Allmektige, at tilbedelsen tilhører Ham alene, og at tjenerne må gjøre den oppriktig til Ham, den Majestetiske. For

Hans påbud til Profeten ﷺ om å gjøre tilbedelsen oppriktig til Ham, er et påbud for alle medlemmer av denne ummahen.

Så forklarte Allah, Den Mektige og Majestetiske, etter dette om de vantro, og sa:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

Og de som har tatt beskyttere (awliyā') ved siden av Ham sier: 'Vi tilber dem bare for at de skal føre oss nærmere Allah i rang.' [Az-Zumar: 3]. Så svarte Allah, Æret er Han, dem med Sine Ord:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

«... Allah skal sannelig dømme mellom dem i det de er uenige om [på Oppstandelsens Dag]. Allah leder ikke den som er en løgner og en vantro». [Az-Zumar: 3], Så Allah, Æret er Han, har i dette edle verset informert om at de vantro tilba andre Auliya (allierte, støttespillere) enn Ham bare for at de skulle bringe dem nærmere Allah; og dette er hensikten til de vantro i fortid og nåtid. Allah har erklært dette for ugyldig gjennom det Den Opphøyde har sagt:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

«...Allah skal sannelig dømme mellom dem i det

de er uenige om [på Oppstandelsens Dag]. Allah leder ikke den som er en løgner og en vantro». [Az-Zumar: 3], Så Allah, Æret er Han, har klargjort deres løgn i påstanden om at deres guddommer bringer dem nærmere Allah, og deres vantro ved at de viet tilbedelse til dem. Med dette forstår enhver som har den minste dømmekraft, at vantroen til de tidligere vantro utelukkende besto i at de tok profeter, rettskafne (awliya), trær, steiner og andre skapninger som mellomledd mellom seg og Allah. Deres overbevisning om at de oppfyller deres behov uten Hans tillatelse og tilfredshet, Æret er Han, Den Opphøyde, slik ministre taler noens sak hos konger. Så de sammenlignet Ham, Opphøyd er Hans majestet, med konger og ledere. De sier: "Akkurat som den som har et behov hos kongen og lederen, søker forbønn hos ham gjennom hans nærmeste og hans ministre, slik søker vi oss nærmere Allah gjennom tilbedelse av Hans profeter og Hans venner." Dette er den mest ugyldige falskhet, for Han, Æret er Han, har ingen like, og kan ikke sammenlignes med Sin skapning. Ingen kan gå i forbønn hos Ham uten Hans tillatelse til forbønn, og Han gir ikke tillatelse til andre enn folket av monoteismen (Tawhid). Han, Æret og Opphøyet er Han, er Allmektig over alle ting, og Allvitende om alle ting, og Han er den mest Barmhjertige av de barmhjertige. Han frykter ingen og er ikke redd for

noen, for Han, Æret er Han, er den Uovervinnelige over Sine tjenere, og Han styrer over dem slik Han vil. I motsetning til konger og ledere, for de er ikke i stand til alt, og trenger derfor noen til å bistå dem med det de kanskje ikke makter; blant sine ministre, sine betrodde og sine soldater. På samme måte trenger de noen til å formidle behovene til dem hvis behov de ikke kjenner til, og derfor trenger de noen blant sine ministre og betrodde til å vekke deres medfølelse og blidgjøre dem. Når det gjelder Herren, den Mektige og Opphøyde, er Han, lovet være Hans navn, uavhengig av hele Sin skapelse, og Han er mer barmhjertig mot dem enn deres mødre. Han er den Rettferdige Herskeren, som setter ting på sine rette plasser i samsvar med Sin visdom, kunnskap og makt, og det er derfor på ingen måte tillatt å sammenligne Ham med Hans skapelse. Derfor har Allah klargjort i Sin bok at polyteistene har erkjent at Han er Skaperen, Forsørgeren og Den som styrer, og at Han er den som bønnhører den nødstedte, fjerner det onde og gir liv og død, i tillegg til andre av Hans handlinger. Striden mellom polyteistene og sendebudene handlet om å gjøre tilbedelsen oppriktig til Allah alene, slik Han, Opphøyd er Hans majestet, har sagt:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

«Og spør du dem hvem som skapte dem,

(Muhammad ﷺ), svarer de visselig: "Allah"...» [Az-Zukhruf: 87], Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلۡ مَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ أَمَّن يَمۡلِكُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَمَن يُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ وَيُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُۚ فَقُلۡ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣١﴾

"«Si (til dem, Muhammad ﷺ): "Hvem er det som forsørger dere fra himmelen og jorden [lar regnet gro og grøden gro]? Hvem eier (kontroll over) hørsel og syn? Hvem frambringer det levende fra det døde og det døde fra det levende? Hvem er det som har kontroll over alle ting?" De vil svare: "(Det er) Allah!" Si: "Vil dere da ikke frykte Allah?"»." [Yunus: 31] Versene som tyder på dette er mange.

Det er allerede nevnt vers som viser at striden mellom sendebudene og nasjonene kun handlet om å gjøre tilbedelsen oppriktig til Allah alene, slik Han, Æret er Han, sa:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

«Sannelig har Vi sendt hvert folk [hver generasjon, mennesker og djinn, hvert samfunn i øst og vest fikk samme beskjed: "Tilbe Allah Alene"] Sendebud (som forkynte): "Tilbe (kun) Allah, og hold dere unna Taghut (avguder, falske guddommer)"...» [An-Nahl: 36]. Samt de versene som har samme betydning. Allah har klargjort

forbønnens status på mange steder i Sin edle bok, og Han, den Høyeste, sa:

﴿...مَن ذَا ٱلَّذِى يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦ...﴾

«...hvem er det som kan gå i forbønn hos Ham uten Hans tillatelse...» [Al-Baqarah: 255] Og Han, Azza wa Jalla, sa:

﴿وَكَم مِّن مَّلَكٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ٢٦﴾

«Og hvor mange engler er det ikke i himlene, hvis forbønn ikke gagner noe som helst, utenom etter at Allah gir tillatelse for den Han vil og er fornøyd med.» [An-Najm: 26]

Han sa også i beskrivelsen av englene:

﴿...وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ﴾

«Og de går ikke i forbønn unntatt for den Han er fornøyd med, og de er av ærefrykt for Ham fulle av frykt.» [Al-Anbiya': 28].

Han, Opphøyd er Hans majestet, har meddelt at Han ikke er tilfreds med vantro fra Sine tjenere, men at Han er tilfreds med takknemlighet fra dem; og takknemlighet er å erkjenne Hans enhet og å handle i lydighet mot Ham. Så Han, Den Høyeste, sa:

﴿إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡ...﴾

«Hvis dere er vantro, så er Allah uavhengig av dere, og Han aksepterer ikke vantro for Sine tjenere. Og hvis dere er takknemlige, er Han tilfreds med det for dere...» [Az-Zumar: 7].

Al-Bukhari rapporterte i sin Sahih fra Abū Hurayrah (måtte Allah være fornøyd med ham) at han sa: Å Allahs sendebud! Hvem av menneskene er lykkeligst over din forbønn? Han sa:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"«Den som sier: 'La ilaha illa Allah' oppriktig fra sitt hjerte.»" Eller han sa:

«مِنْ نَفْسِهِ».

«fra seg selv.»

I Sahih ble det rapportert av Anas (må Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

«Enhver profet har en bønn som vil bli besvart, og enhver profet har fremskyndet sin bønn. Men jeg har spart min bønn som forbønn for min ummah på Oppstandelsens dag, og den vil, med Allah vilje, nå den fra min ummah som dør uten å sette noe ved siden av Allah.» Det finnes mange hadither med denne betydningen.

Alt vi har nevnt av vers og hadither, viser at

tilbedelse er Allahs rett alene, og at det ikke er tillatt å rette noe av den mot andre enn Allah, verken mot profetene eller noen andre, og at forbønnen tilhører Allah, den Majestetiske, slik Han, den Opphøyde, sa:

﴿قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا...﴾

Si: «All forbønn tilhører Allah...» [Az-Zumar: 44] Ingen fortjener det unntatt etter at Han gir tillatelse til forbederen, og er fornøyd med den det blir gått i forbønn for. Og Han, Den Opphøyde, er ikke fornøyd med annet enn tawhid, slik det tidligere er nevnt. Basert på dette: De som assosierer noe som helst med Allah har ingen andel i forbønnen, og Allah har klargjort dette i uttalelsen til Den Opphøyde:

﴿فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾﴾

«Så vil det ikke være dem til noen nytte at noen taler deres sak.» [Al-Muddathir: 48]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

«...de urettskafne [avgudsdyrkerne] har ingen nær venn, og ingen til å tale deres sak som blir adlydt.» [Ghafir: 18].

Det er også velkjent at urett i absolutt forstand er shirk – å sette partnere ved siden av Allah, slik Allah Den Opphøyde sa:

﴿...وَٱلْكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾

«...og de vantro er de urettferdige.» [Al-Baqarah: 254] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ﴾

«...Sannelig, shirk er en stor urett.»

[Luqman: 13]

Når det gjelder det du nevnte i spørsmålet: om det enkelte sufier sier i moskeene og andre steder: «Å Allah, send velsignelser over ham Du gjorde til en årsak for utspringet av Dine allmektige hemmeligheter, og frembruddet av Dine barmhjertige lys, slik at han ble en representant for det guddommelige nærvær og en stedfortreder for Dine essensielle hemmeligheter... osv.»

Svaret er at man kan si: Denne uttalelsen og lignende er en del av overkompliseringen og ekstremismen; som vår Profet Muhammad ﷺ advarte mot; i det Muslim rapporterte i Sahih som det blir fortalt av Abdullah bin Mas'ood (måtte Allah være fornøyd med ham) at Allahs sendebud ﷺ sa:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

«De som går til ytterligheter er fortapt.» Han sa det tre ganger.

Imam al-Khattabi (må Allah vise ham barmhjertighet) sa: Al-mutanatti‘ (المتنطع): Den som går for dypt inn i noe og anstrenger seg unødvendig

i å undersøke det; slik som metodene til ahl al-kalam – de som blander seg i det som ikke angår dem, og som beveger seg inn i det deres forstand ikke kan fatte.

Abu al-Sa'adat Ibn Al-Athir sa: Dette er de som går til ytterligheter og overdriver i sin tale, som snakker fra den dypeste delen av halsen. Det er avledet fra «al-nit», som er den øvre delen av munnen, og ble deretter brukt om enhver som går til ytterligheter i ord og handling.

Gjennom det disse to imamene blant språkets lærde har nevnt, blir det tydelig for deg og for enhver som har bare en liten grad av innsikt, at denne måten å sende salat og salam over vår Profet og leder, Allahs sendebud ﷺ, er blant den kunstige anstrengelsen og ytterligheten som er forbudt. Det som er foreskrevet for muslimen i denne saken, er å følge den autentiske måten som er overlevert fra Allahs sendebud ﷺ når det gjelder salawāt og fred over ham, og i dette finnes det tilstrekkelighet uten annet enn det.

Blant dette: Det som ble fortalt av al-Bukhari og Muslim i de to Sahih samlingene, som det blir fortalt av Ka'b ibn 'Ujrah (måtte Allah være fornøyd med han), at følgesvennene (måtte Allah være fornøyd med dem) sa: «O Allahs sendebud! Allah har befalt oss å sende salat over deg; så hvordan sender vi salat over deg?» Så sa han:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Si: Allāhumma ṣalli ʻalā Muḥammad wa ʻalā āli Muḥammad kamā ṣallayta ʻalā Ibrāhīm wa ʻalā āli Ibrāhīm, innaka ḥamīdun majīd, wa bārik ʻalā Muḥammad wa ʻalā āli Muḥammad kamā bārakta ʻalā Ibrāhīm wa ʻalā āli Ibrāhīm innaka ḥamīdun majīd».

Det ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim gjennom Abu Humaid as-Sa'idi (måtte Allah være fornøyd med ham) at de sa: «Å Allahs Sendebud! Hvordan sender vi salawat over deg?» Han sa:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Si: Allāhumma ṣalli ʻalā Muḥammad wa ʻalā azwājihi wa dhurriyyatihi, kamā ṣallayta ʻalā āli Ibrāhīm, wa bārik ʻalā Muḥammad wa ʻalā azwājihi wa dhurriyyatihi, kamā bārakta ʻalā āli Ibrāhīm, innaka ḥamīdun majīd.»

I Sahih Muslim som det blir fortalt av Abu Mas'ood al-Ansari (måtte Allah være fornøyd med ham) at han sa: Bashir ibn Sa'd sa: «Å Allahs Sendebud! Allah har befalt oss å sende salawat over deg, så hvordan sender vi salawat over deg?» Så

forble han stille, og deretter sa han:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ فِي العَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمتُم».

"«Si: O Allah, send velsignelser over Muhammad og over familien til Muhammad, slik Du har sendt velsignelser over familien til Ibrahim. Og velsign Muhammad og familien til Muhammad, slik Du har velsignet familien til Ibrahim i alle verdener. Sannelig, Du er Den Lovpriste, Den Majestetiske. Og salam, slik dere har lært.»"

Disse uttrykkene og lignende, samt annet som er autentisk overlevert fra Profeten ﷺ, er det muslimen bør bruke i sin salawāt og fredshilsen over Allahs sendebud ﷺ. For Sendebudet ﷺ er den som best av alle mennesker vet hva som passer å si om ham, slik han også er den som best av alle mennesker vet hvilke uttrykk som bør brukes om hans Herre.

Når det gjelder overdrevent og nyskapte uttrykk, samt uttrykk som kan bære en feilaktig betydning – slik som uttrykkene som er nevnt i spørsmålet – bør de ikke brukes. Dette på grunn av den unødvendige anstrengelsen og overdrivelsen de innebærer, og fordi de kan forstås i falske betydninger, i tillegg til at de strider mot de uttrykkene som Allahs

sendebud ﷺ har valgt og veiledet sin ummah til. Han er den mest kunnskapsrike av hele skapningen, den mest oppriktige og den som var fjernest fra overdrivelse. Måtte de beste bønner og fred fra hans Herre være over ham.

Med dette håper jeg at det vi har nevnt av bevis i forklaringen av den sanne monoteismen (Tawhid) og sannheten om avgudsdyrkelse (Shirk), forskjellen mellom hva de tidlige avgudsdyrkerne og de senere avgudsdyrkerne fulgte om dette temaet, samt i forklaringen av den foreskrevne måten å sende velsignelser over Allahs Sendebud ﷺ, vil være tilstrekkelig og overbevisende for den som søker sannheten. Men den som ikke har noe ønske om å kjenne sannheten; han følger sitt eget begjær. Allah, Den Opphøyde, sa:

﴿فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُواْ لَكَ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝٥٠﴾

«Hvis de ikke svarer deg, så vit at de kun følger sine egne lyster. Og hvem er mer villfaren enn den som følger sine lyster uten rettledning fra Allah? Sannelig, Allah leder ikke det urettferdige folket.» [Al-Qaṣaṣ: 50].

Så klargjorde Han, Æret er Han, i dette edle verset: at menneskene, når det gjelder det Allah sendte Sin profet Muhammad ﷺ med av veiledning og sannhetens religion, deles i to grupper:

Den første er: En som svarer Allah og Hans sendebud ﷺ.

Den andre er: Den som følger sine lyster; deretter opplyste Han, Æret er Han, at ingen er mer villfaren enn den som følger sine lyster uten veiledning fra Allah.

Vi ber Allah – Opphøyet og Hellig er Han – om beskyttelse mot å følge egne lyster, og om at Han gjør oss, dere og alle våre brødre til dem som adlyder Allah og Hans sendebud ﷺ, som ærer Hans lov, og som advarer mot alt som strider mot Hans lov av innovasjoner (bidʿah) og lyster. Sannelig, Han er Den Rause, Den Gavmilde.

Må Allahs velsignelse og fred være over Hans tjener og budbringer, vår profet Muhammad, hans familie, hans følgesvenner og de som følger ham i godhet til Dommedagen.

Advarsel mot innovasjoner (bid'ah)

Abdul 'Aziz bin Abdillah bin Baz

Boken advarer mot feiringen av mawlid og andre innovasjoner som ikke har grunnlag i Koranen og Profetens ﷺ sunnah. Den bygger på islamske bevis fra Koranen og sunnah, og tydeliggjør at enhver praksis som ikke er foreskrevet, regnes som en bidʿah som må unngås.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den femte avhandlingen:

Regelen for å feire Profetens bursdag (Mawlid) og andre fødselsfeiringer

All lovprisning tilhører Allah, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Allahs sendebud, hans familie, hans følgesvenner og de som følger hans veiledning.

Videre: Det har gjentatte ganger blitt stilt spørsmål fra mange om dommen for å feire Profetens ﷺ fødselsdag (Mawlid), å reise seg for ham under dette, å sende salam over ham, og andre handlinger som gjøres under mawlid-feiringer.

Svaret er som følger: Det er ikke tillatt å feire Profeten ﷺ sin fødselsdag, og heller ikke andres, fordi dette er en nyoppfunnet praksis i religionen. Profeten ﷺ gjorde det ikke, og heller ikke hans rettledede kalifer, eller noen av hans følgesvenner (måtte Allah være fornøyd med dem), eller de som fulgte dem på beste vis i de foretrukne generasjonene. Disse var de mest kunnskapsrike om sunnah, de hadde den mest fullkomne kjærligheten til Allahs sendebud ﷺ, og de fulgte hans lov bedre enn de som kom etter dem. Den Opphøyde, den Allmektige, sa i Sin klare bok:

﴿...وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟...﴾

«... og hva enn Sendebudet gir dere, så ta det. Og hva han forbyr dere, avstå fra det ...»

[Al-Hashr: 7]. Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿...فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

«...Så la dem som går imot hans befaling vokte seg, at ikke en prøvelse rammer dem eller en smertefull straff rammer dem.» [An-Nur: 63] Og Han, Æret er Han, sa:

﴿لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْـَٔاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾﴾

«Sannelig, i Allahs Sendebud har dere et godt forbilde – for den som håper på Allah og Den siste dag, og som ofte ihukommer Allah.» [Al-Ahzab: 21] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَٱلسَّـٰبِقُونَ ٱلْأَوَّلُونَ مِنَ ٱلْمُهَـٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحْسَـٰنٍ رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى تَحْتَهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾﴾

«De som var de første til å tro, blant de emigrerte og støttespillerne, og de som fulgte dem i godhet, Allah er tilfreds med dem, og de er tilfredse med Ham. Og Han har forberedt for dem hager

under hvilke elver renner, som de skal bo i evig tid. Dette er den store suksessen.» [At-Tawbah: 100]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

«...I dag har Jeg fullendt for dere deres religion og fullbyrdet Min gunst over dere, og Jeg er tilfreds med islam som religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3]. Det finnes mange vers med denne betydningen. Det er bekreftet fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe i vår sak som ikke hører til den, vil få det avvist.» Det vil si: det blir avvist fra ham. Han sa også i en annen hadith:

«عَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Hold dere til min Sunnah og Sunnahen til de rettledede kalifene etter meg. Hold fast ved den, og bit dere fast i den med jekslene. Og vokt dere for nyoppfunnede saker, for sannelig, enhver nyoppfunnet sak er en bid'ah, og enhver bid'ah er en villfarelse.» I disse to hadithene er det en streng advarsel mot å innføre innovasjoner og å handle etter dem.

Å innføre slike mawlid-feiringer gir den forståelsen at Allah, Den Opphøyde, ikke har fullført religionen for denne ummaen, og at Sendebudet ﷺ ikke har formidlet det ummaen burde handle etter, helt til disse senere generasjonene kom og innførte noe i Allahs lov som Han ikke har gitt tillatelse til, med påstanden om at dette er noe som vil bringe dem nærmere Allah. Dette utgjør uten tvil en stor fare, og er en innvending mot Allah, den Opphøyde, og Hans sendebud ﷺ. Allah, den Opphøyde, har fullkommengjort religionen for Sine tjenere og fullført Sin velsignelse over dem. Sendebudet ﷺ har formidlet det tydelige budskapet, og har ikke etterlatt en eneste vei som fører til paradiset og holder en borte fra ilden, uten å ha klargjort den for ummahen, slik det er bekreftet i den autentiske hadithen fra Abdullah bin Amr (måtte Allah være fornøyd med ham), som sa: Allahs sendebud ﷺ sa:

«مَا بَعَثَ اللهُ مِن نَبِيٍ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيهِ أَن يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيرِ مَا يَعْلَمُهُ لَهُم، وَيُنْذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

«Allah har ikke sendt noen profet uten at det var hans plikt å veilede sin nasjon til det gode han visste for dem, og advare dem om det onde han visste for dem.» Rapportert av Muslim i sin autentiske samling.

Det er velkjent at vår profet ﷺ er den beste av profetene og deres segl, og den mest fullkomne av

dem i formidling og oppriktig rådgivning. Dersom feiringen av fødselsdager var en del av religionen som Allah, opphøyd er Han, er tilfreds med, ville Profeten ﷺ ha klargjort det for ummaen, eller han ville ha praktisert det i sitt liv, eller hans følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem) ville ha gjort det. Siden ingenting av dette fant sted, er det kjent at det ikke har noe med islam å gjøre. Tvert imot er det blant de nyinnførte praksiser som Profeten ﷺ advarte sin ummah mot, slik det tidligere er nevnt i hadithene. Versene og hadithene om dette emnet er mange.

En gruppe lærde har uttrykkelig fordømt mawlid og advart mot det, i samsvar med de nevnte bevisene og andre. Noen av de senere lærde var imidlertid uenige og tillot det, dersom det ikke inneholdt noe av det forkastelige, slik som overdreven opphøyelse av Allahs sendebud ﷺ, sammenblanding av kvinner og menn, bruk av musikkinstrumenter og annet som den rene sharia avviser. De mente at det hører til blant de gode innovasjonene (bidʿah ḥasanah).

Den shariarettslige grunnregelen er å føre det som folk er uenige om tilbake til Allahs bok og til Hans sendebud Muhammads ﷺ sunnah, slik Allah, opphøyd er Han, har sagt:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن

تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩﴾

«Å dere Troende! Adlyd Allah og adlyd Sendebudet og dem blant dere som har autoritet. Og dersom dere blir uenige om noe, henvis det til Allah og Sendebudet, om dere tror på Allah og den Ytterste Dag. Dette er det riktige og mest sømmelige for avgjørelsen.» [An-Nisa: 59] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ...﴾

«Og hva enn dere er uenige om, så er avgjørelsen av det hos Allah ...» [Ash-Shura: 10].

Vi har ført denne saken – nemlig feiringen av mawlid – tilbake til Allahs bok, opphøyd er Han. Der fant vi at den pålegger oss å følge Sendebudet ﷺ i det han kom med, advarer oss mot det han forbød, og forteller oss at Allah har fullendt religionen for denne umma. Denne feiringen er ikke noe Sendebudet ﷺ kom med. Dermed er den ikke en del av den religionen Allah har fullendt for oss og pålagt oss å følge Sendebudet ﷺ i.

Vi har også ført dette tilbake til Sendebudets ﷺ sunnah, og vi fant ikke der at han gjorde det, eller befalte det, og heller ikke at hans følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem) gjorde det. Dermed forsto vi at det ikke er en del av religionen,

men at det er blant de nyoppfunne innovasjonene og en etterligning av Skriftens folk, jødene og de kristne, i deres høytider.

Med dette blir det klart for enhver som har den minste innsikt og et ønske om sannheten, og som er rettferdig i sin søken etter den, at feiringen av mawlid ikke er en del av islam, men tvert imot blant de nyskapte innovasjonene (bidʿah) som Allah, opphøyet er Han, og Hans sendebud ﷺ har befalt å forlate og advart mot. En fornuftig person bør ikke la seg villede av det store antallet mennesker som gjør det i alle land. For sannheten gjenkjennes ikke ved antallet av dem som utfører det, men den gjenkjennes snarere ved de religiøse bevisene, slik Den Høyeste har sagt om jødene og de kristne:

﴿وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١١١﴾

«Og de sier: ‘Ingen skal tre inn i Paradis unntatt den som er jøde eller kristen.’ Dette er deres ønsketenkning. Si: ‘Kom med deres bevis, dersom dere er sannferdige.’» (111) [Al-Baqarah: 111] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

«Og dersom du adlyder de fleste på jorden, vil de villede deg bort fra Allahs vei...» [Al-An'am: 116].

Videre er de fleste av disse mawlid-feiringene, i

tillegg til at de er en innovasjon, ikke fri for å inneholde andre forkastelige handlinger, slik som sammenblanding av kvinner og menn, bruk av sang og musikkinstrumenter, inntak av berusende drikker og narkotika, og andre former for ondskap. Det kan også forekomme det som er større enn dette, nemlig den store shirk, og dette skjer ved å overdrive i synet på Allahs sendebud ﷺ eller andre blant de rettskafne, ved å påkalle ham, søke hjelp hos ham, be ham om bistand og tro at han kjenner det usette, samt lignende handlinger av vantro som mange mennesker begår når de feirer Profetens ﷺ fødselsdag og andre som de kaller for rettskafne. Det er autentisk bekreftet fra Allahs sendebud ﷺ at han sa:

«إِيَّاكُم وَالغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَن كَانَ قَبْلَكُم الغُلُوَّ فِي الدِّينِ».

«Vokt dere for ekstremisme i religionen, for sannelig var det ekstremisme i religionen som ødela dem før dere.» Han ﷺ sa også:

«لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبدٌ، فَقُولُوا: عَبدُ اللهِ وَرَسُولُه».

«Ikke overdriv i å prise meg slik de kristne overdreiv i å prise sønnen av Maria. Jeg er bare en tjener, så si: Allahs tjener og Hans sendebud.» Den ble rapportert av al-Bukhari i hans autentiske hadith-samling, gjennom Umar, måtte Allah være f

med ham.

Blant det forunderlige og merkverdige er: at mange mennesker er ivrige og anstrenger seg for å delta på disse innoverte feiringene, og forsvarer dem, samtidig som de uteblir fra det Allah har gjort obligatorisk for dem, som å delta på fredagsbønnen og fellesskapsbønnene. De ofrer det ikke en tanke, og ser ikke at de har begått en stor forkastelig handling. Det er ingen tvil om at dette skyldes svakhet i troen, mangel på innsikt, og de mange ulike formene for synder og ulydighet som har lagt seg over hjertene. Vi ber Allah om beskyttelse for oss og for resten av muslimene.

Blant dette er at noen tror at Allahs sendebud ﷺ deltar på mawlid-feiringen; derfor reiser de seg for ham for å hilse og ønske ham velkommen. Dette er blant de største løgnene og den ytterste uvitenhet. For Sendebudet ﷺ forlater ikke sin grav før på oppstandelsens dag, han har ikke kontakt med mennesker, og han deltar ikke i deres samlinger. Tvert imot forblir han i sin grav til oppstandelsens dag, og hans sjel er i de høyeste nivåene (‘Illiyyun) hos sin Herre i ærens bolig, slik Allah, opphøyd er Han, har sagt:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦﴾

«Deretter skal dere etter dette sannelig dø.»(15) «Da skal dere sannelig bli gjenoppvekket på

Oppstandelsens dag.» (16) [Al-Mu'minun: 15, 16].

Profeten ﷺ sa:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ القَبْرُ يَومَ القِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Jeg er den første som graven åpner seg for på Oppstandelsens dag, og jeg er den første som går i forbønn, og den første som får sin forbønn akseptert.» Den beste fred og velsignelse fra hans Herre være med han.

Så disse to edle versene, den edle hadithen, og andre vers og hadither med tilsvarende mening: alle viser de at Profeten ﷺ og andre avdøde vil komme ut av sine graver på Dommedagen. Dette er en sak det er full enighet om blant muslimske lærde, og det foreligger ingen uenighet om dette blant dem. Derfor skal enhver muslim være oppmerksom på disse sakene, og passe seg for det de uvitende og deres likemenn har innført av innovasjoner og overtro, som Allah ikke har sendt ned noe bevis for. Og hos Allah søker vi hjelp, på Ham setter vi vår lit, og det finnes ingen makt eller styrke uten ved Ham.

Når det gjelder å sende velsignelser og fred over Allahs sendebud ﷺ, er det blant de beste former for å komme nær Allah og blant de gode handlingene, slik Allah, opphøyd er Han, har sagt:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ

﴿تَسۡلِيمًا ٥٦﴾

«Sannelig, Allah og Hans engler sender velsignelser over Profeten ﷺ. Dere som tror! Send velsignelser over ham og hils ham med fred». [Al-Ahzab: 56] Profeten ﷺ sa:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ بِهَا عَشْرًا».

«Den som sender velsignelser over meg én gang, vil Allah sende velsignelser over ham ti ganger for det.» Den er foreskrevet til alle tider, og er sterkt vektlagt på slutten av hver bønn, til og med obligatorisk ifølge en gruppe av de lærde i den siste tashahhud av hver bønn. Dens status som sunnah-handling er sterkt vektlagt i mange situasjoner; blant disse er etter adhan, når han nevnes - fred og velsignelse være med ham -, og på fredagen og natten til fredag, slik det fremgår av mange hadither.

Vi ber Allah om å gi oss og alle muslimer suksess til forståelse i Hans religion og standhaftighet på den, og at Han viser nåde ved å gjøre oss alle faste i sunnah og beskyttet mot innovasjoner (bidʿah). Sannelig, Han er Den rause, Den gavmilde.

Må Allahs fred og velsignelser være over vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den sjette avhandlingen:

Dommen om feiringen av Laylat al-Isra wa al-Mi'raj

All lovprisning tilhører Allah, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Allahs sendebud, samt over hans familie og hans følgesvenner.

Videre: Det er ingen tvil om at Isra og Mi'raj er blant Allahs store tegn som vitner om sannferdigheten til Hans sendebud, Muhammad ﷺ, og hans høye status hos Allah (Den Majestetiske). Slik er de også blant bevisene på Allahs enestående makt, og Hans (Opphøyd og Lovprist er Han) opphøyethet over hele Sin skapelse. Allah (Opphøyd og Lovprist er Han) sier:

﴿سُبْحَٰنَ ٱلَّذِىٓ أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِۦ لَيْلًا مِّنَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ إِلَى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْأَقْصَا ٱلَّذِى بَٰرَكْنَا حَوْلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنْ ءَايَٰتِنَآ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ۝١﴾

«Høyverdig er Han som lot Sin tjener reise om natten fra Den hellige moskeen til Al-Aqsa-moskeen, hvis omgivelser Vi har velsignet, for å vise ham noen av Våre tegn. Sannelig, Han er den som Hører alt, som Ser alt.» (1) [Al-Isra': 1].

Det er overlevert gjennom uavbrutte kjeder fra Allahs sendebud ﷺ at han ble båret opp til himlene, og at deres porter ble åpnet for ham inntil han

nådde den syvende himmel. Der talte hans Herre, opphøyd er Han, til ham med det Han ønsket, og foreskrev for ham de fem bønnene. Allah, opphøyd er Han, hadde først pålagt femti bønner, men vår profet Muhammad ﷺ vendte stadig tilbake til Ham og ba om lettelse, inntil de ble gjort til fem. De er fem i plikt, men femti i belønning, for en god gjerning gir tidobbel belønning. All lovprisning og takk tilhører Allah for alle Hans velsignelser.

Denne natten da al-Isrāʾ og al-Miʿrāj fant sted, er ikke fastsatt i de autentiske hadithene – verken i Rajab eller i andre måneder. Alt som er overlevert om å fastsette den, er ikke bekreftet fra profeten ﷺ ifølge hadith-lærde. Allah har en dyp visdom i at den er blitt skjult for menneskene. Selv om den hadde vært fastsatt, ville det ikke vært tillatt for muslimene å særskilt utmerke den med noen form for tilbedelse, og det ville heller ikke vært tillatt å feire den; for profeten ﷺ og hans følgesvenner (måtte Allah være fornøyd med dem) feiret den ikke og utmerket den heller ikke med noe. Hvis det å feire den hadde vært foreskrevet, ville Profeten ﷺ ha gjort det klart for ummaen – enten med ord eller gjennom handling. Hadde noe av dette forekommet, ville det ha blitt kjent og utbredt, og følgesvennene (måtte Allah være fornøyd med dem) ville ha overlevert det til oss. De overleverte fra sin Profet ﷺ alt det ummaen har behov for, og de forsømt

ingenting av religionen. Tvert imot var de de fremste i alt godt. Så dersom det å feire denne natten hadde vært foreskrevet, ville de vært de første av alle mennesker til å gjøre det. Profeten ﷺ er den mest oppriktige rådgiveren for menneskene, og han formidlet budskapet på den mest fullkomne måte og oppfylte den betrodde oppgaven. Hvis ære og feiring av denne natten hadde vært en del av Allahs religion, ville Profeten ﷺ verken ha oversett det eller skjult det. Siden ingenting av dette har funnet sted, vet man at verken feiring eller ære av den på noen måte er en del av islam. Allah har fullført religionen for dette folket og fullendt Sin nåde over dem, og Han har fordømt den som innfører noe i religionen som Allah ikke har gitt tillatelse til. Og Han, Den Opphøyde, sa i Sin klare Bok:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere, fullendt Min nåde over dere, og Jeg har valgt islam som religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3] Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةُ ٱلۡفَصۡلِ لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢١﴾

«Eller har de medguder som har foreskrevet for dem noe av religionen som Allah ikke har tillatt? Og hadde det ikke vært for det avgjørende ordet, ville det ha blitt dømt mellom dem. Og sannelig, for dem som begår slike ugjerninger venter en smertefull straff.» (21) [Ash-Shura: 21].

Det er autentisk berettet fra Allahs sendebud ﷺ i de autentiske hadithene: advarsel mot innovasjoner (bid'ah), og erklæring om at de er villfarelse; for å gjøre ummahen oppmerksom på deres store fare, og avskrekke dem fra å begå dem. Blant dette er det som er autentisk berettet i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim, som ble fortalt av Aisha (må Allah være fornøyd med henne) at Profeten ﷺ sa:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe nytt i vår sak som ikke hører til den, vil bli avvist.» Og i en beretning av Muslim:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرَنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som utfører en handling som ikke er i samsvar med vår ordre, vil bli avvist.» I Sahih Muslim ble det rapportert av Jaabir (måtte Allah være fornøyd med ham) at han sa: Profeten ﷺ pleide å si i sin preken på fredagen:

«أَمَا بَعْدَ، فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرَّ

الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Deretter: Sannelig er den beste talen Allahs bok, og den beste veiledningen er Muhammeds ﷺ veiledning. De verste sakene er de nyoppfunnede (innovasjoner i religionen), og enhver innovasjon er villfarelse.» An-Nasa'i la til med en god (jayyid) kjede:

«وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

«Og enhver villedelse er i Ilden.» I Sunan som det blir fortalt av al-Irbad ibn Sariyah (måtte Allah være fornøyd med ham) at han sa: Allahs sendebud ﷺ holdt en veltalende preken for oss, som fikk hjertene til å skjelve og øynene til å felle tårer. Så vi sa: O Allahs sendebud! Det er som om dette er en avskjedspreken, så gi oss et råd. Da sa han:

«أُوصِيكُم بِتَقْوَى اللهِ وَالسَّمعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيكُم عَبدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُم فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُم وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Jeg råder dere til å frykte Allah, og til å lytte og adlyde, selv om en slave gis myndighet over dere. For sannelig, den av dere som lever videre, vil få se mye uenighet. Så hold dere til min Sunnah og til de rettsindige og rettledede kalifenes Sunnah etter meg. Hold fast ved den, og bit dere fast i den med

jekslene. Og vokt dere for nyskapte saker, for enhver nyskapelse er en innovasjon [bid'ah], og enhver innovasjon er villfarelse.» Hadithene i denne betydningen er mange.

Det er bekreftet fra Allahs Sendebuds ﷺ følgesvenner, og fra de rettferdige forgjengerne etter dem, at de advarte mot innovasjoner (bid'ah) og avskrekket fra dem. Dette er utelukkende fordi det innebærer å legge til noe i religionen, en lovgivning Allah ikke har tillatt, samt å etterligne Allahs fiender blant jødene og de kristne i at de la til noe i sin religion og innførte innovasjoner i den som Allah ikke hadde tillatt. Dessuten er en uunngåelig konsekvens av dette en nedvurdering av den islamske religionen og en anklage om at den er ufullkommen. Det er velkjent hvilken enorm fordervelse og avskyelig ondskap dette innebærer, og hvordan det strider mot ordene til Allah, opphøyd er Hans majestet:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3] Å handle i klar strid med hadithene til Sendebudet ﷺ, som advarer mot innovasjoner (bid'ah) og avskrekker fra dem.

Med dette håper jeg at det vi har nevnt av bevis vil være tilstrekkelig og overbevisende for den som søker sannheten, til å avvise denne innovasjonen;

jeg mener: innovasjonen med å feire natten for al-Isra og al-Mi'raj, og å advare mot den, og at den overhodet ikke er en del av religionen islam.

På grunn av det Allah har gjort obligatorisk når det gjelder å gi oppriktige råd til muslimene, å klargjøre det Allah har foreskrevet for dem i religionen, og forbudet mot å skjule kunnskap, så jeg det som nødvendig å gjøre mine muslimske brødre oppmerksomme på denne bidʿah, som har spredt seg i mange land, inntil noen mennesker har trodd at den er en del av religionen.

Vi spør Allah om å rette opp alle muslimers tilstand og gi dem forståelse i religionen. Måtte Han gi oss og dem suksess til å holde fast ved sannheten, være standhaftige i den, og forlate det som strider mot den. Allah er vokteren av dette og er i stand til å gjøre det.

Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og sendebud, vår profet Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Det sjuende brevet:

Dommen om å feire natten til midten av Shaʿbān

All lovprisning tilhører Allah, som har fullført religionen for oss, og fullbyrdet Sin nåde over oss, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Hans profet og budbringer Muhammad, omvendelsens og barmhjertighetens profet.

Videre: Allah Den Opphøyde sa:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere, fullendt Min nåde over dere, og Jeg har valgt islam som religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ...﴾

«Eller har de partnere (medguder) som har foreskrevet for dem i religionen det som Allah ikke har tillatt...» [Ash-Shura: 21] Det ble rapportert i Sahih al-Bukhari og Sahih Muslim gjennom Aisha (måtte Allah være fornøyd med henne) at Profeten ﷺ sa:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe i vår sak som ikke hører til den, vil bli avvist.» I Sahih Muslim er det rapportert av Jaabir (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ pleide å si i fredagsprekenen:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Etter følgende: Sannelig, den beste talen er Allahs bok, og den beste veiledningen er veiledningen til Muhammed (fred og velsignelse være med han), og de verste sakene er de nyoppfunne praksisene, og enhver innovasjon er en villfarelse.» Det finnes mange koranvers og hadither med denne betydningen, og de viser tydelig at Allah (den Opphøyede) har gjort religionen komplett for denne nasjonen, og fullført Sin nåde over den. Hans profet (fred og velsignelse være med ham) gikk ikke bort før han hadde formidlet det tydelige budskapet, og klargjort for nasjonen alt det Allah har lovfestet for den av ord og handlinger. Han ﷺ klargjorde at enhver ny praksis som folk innfører etter han og tilskriver religionen Islam, enten det er ytringer eller handlinger; så er alt dette en innovasjon (bid'ah) som forkastes og faller tilbake på den som innførte den, selv om intensjonen skulle være god. Allahs sendebuds ﷺ følgesvenner forsto dette, og det samme gjorde Islams lærde etter dem. De tok

avstand fra innovasjoner (bid'ah) og advarte mot dem, slik det er nevnt av alle som har forfattet verk om å ære sunnah og å avvise innovasjon (bid'ah); slik som Ibn Waddah, at-Turtushi, Abu Shamah og andre.

Sannelig, blant innovasjonene som noen mennesker har innført er: innovasjonen med å feire natten til midten av sha'ban, og å faste spesifikt på denne dagen. Det finnes ikke noe bevis for dette som det er tillatt å stole på, og det har blitt rapportert svake hadither om dens fortreffelighet, som det ikke er tillatt å støtte seg på.

Når det gjelder det som er overlevert om fortjenesten ved å be i den, så er alt dette oppdiktet, slik mange av de lærde har påpekt. Noe av det de har sagt vil bli nevnt, in shā' Allāh.

Det er også rapportert beretninger om dette fra noen av Salaf blant folket i ash-Shām og andre.

Det som flertallet av de lærde er enige om, er at å feire den er en innovasjon, og at alle hadither som er rapportert om dens fortreffelighet er svake, og noen av dem er oppdiktede. Blant dem som har gjort oppmerksom på dette er al-Hafiz Ibn Rajab, i sin bok: (Lata'if al-Ma'arif), og andre. Det er velkjent at svake hadither kun kan handles etter i tilbedelseshandlinger hvis opprinnelse er fastslått gjennom autentiske bevis, Når det gjelder å feire natten midt i sha'ban, har dette ikke noe autentisk

grunnlag slik at man kan støtte seg på svake hadither. Denne edle regelen ble nevnt av imam Abu al-Abbas, Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah (måtte Allah ha barmhjertighet med ham).

Jeg formidler til deg – kjære leser – hva noen av de lærde har sagt om dette spørsmålet, slik at du kan ha klarhet i det.

De lærde (måtte Allah ha barmhjertighet med dem) er enstemmige om at det er obligatorisk å tilbakeføre det som folk er uenige om i ulike spørsmål, til Allahs – Den Opphøyedes – bok og til Sunnahen til Allahs sendebud ﷺ. Det som disse to, eller én av dem, fastsetter, er den sharia som det er obligatorisk å følge, og det som strider mot dem, må forkastes. Alt av tilbedelse som ikke finnes i dem, er en bidʿah som det ikke er tillatt å praktisere, for ikke å snakke om å kalle til det eller oppmuntre til det. Allah, Den Opphøyde, har sagt:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلْأَمْرِ مِنكُمْۖ فَإِن تَنَـٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

«Å dere Troende! Adlyd Allah og adlyd Sendebudet og dem blant dere som er betrodd myndighet. Og dersom dere blir uenige om noe, henvis det til Allah og Sendebudet, om dere tror på Allah og den Ytterste Dag. Dette er bedre og den

beste løsningen.» [An-Nisa: 59] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ...﴾

«Og hva enn dere er uenige om, så ligger avgjørelsen hos Allah...» [Ash-Shura: 10] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ...﴾

«Si: Hvis dere elsker Allah, så følg meg, så vil Allah elske dere og tilgi dere deres synder...» [Al-Imran: 31] Og Allah, Den Majestetiske, sier:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَرَجٗا مِّمَّا قَضَيۡتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسۡلِيمٗا ٦٥﴾

«Men nei, ved din Herre! De tror ikke før de gjør deg [Sendebudet ﷺ] til dommer i det de strides om, og deretter ikke finner noen motvilje i seg selv mot det du har bestemt, og underkaster seg fullstendig.» [An-Nisa: 65] Versene i denne betydningen er mange, og de er en klar tekst om plikten til å tilbakeføre uenighetsspørsmål til Boken og Sunnah, og plikten til å være tilfreds med deres dom. Dette er et krav fra troen, og det er godt for tjenerne både i dette livet og i det hinsidige, og det er det beste i utfall – det vil si den beste enden (konsekvensen).

Al-Hafiz Ibn Rajab (måtte Allah være barmhjertig med ham) sa i sin bok (Lata'if al-

Ma'arif) om dette spørsmålet – etter tidligere tale – ordrett:

«Når det gjelder natten i midten av sha'ban, pleide tabi'un (etterfølgerne) fra folket i Sham; som Khalid bin Ma'dan, Makhul, Luqman bin 'Amir og andre, å ære den og anstrenge seg i tilbedelsen under den, og fra dem tok folket til seg dens fortreffelighet og ærbødigheten for den,» Det har blitt sagt at israelittiske beretninger om dette hadde nådd dem. Da dette ble viden kjent fra dem i landene, ble folk uenige om dette; noen av dem aksepterte det fra dem og var enige med dem i å ære det, deriblant en gruppe tilbedere fra folket i Basra og andre. Dette ble avvist av de fleste av de lærde i Hijaz, blant dem: Ataa og Ibn Abi Mulaykah, og det ble overlevert av Abd al-Rahman ibn Zayd ibn Aslam fra de rettslærde blant folket i Medina. Dette er uttalelsen til Maliks tilhengere og andre, og de sa: «Alt dette er en innovasjon.»

De lærde fra ash-Sham delte seg i to meninger om måten å holde den levende på:

Det ene er: at det er anbefalt å tilbringe den i tilbedelse i fellesskap i moskeene. Khalid ibn Ma'dan, Luqman ibn 'Amir og andre pleide å kle seg sine beste klær under den, bruke røkelse og påføre kohl, og de sto i bønn i moskeen den natten, og Ishaq ibn Rahawayh var enig med dem i dette. Han sa om å utføre den i fellesskap i moskeene: Dette er

ikke en innovasjon (bid'ah), noe som er rapportert av Harb al-Kirmānī i hans Masā'il.

For det andre: Det er mislikt å samles i moskeene i dem for bønn, fortellinger og påkallelse. Men det er ikke mislikt at en person ber der for seg selv. Dette er uttalelsen til al-Awzāʿī, imamen for folket i ash-Shām, deres rettslærde og lærde. Og dette er det som er nærmest det korrekte, Inn Shaa Allah. Inntil han sa: «Det er ikke kjent noen uttalelse fra Imām Aḥmad om natten til midten av Shaʿbān. Når det gjelder anbefalingen av å stå i bønn denne natten, kan det utledes to beretninger fra ham, basert på de to beretningene fra ham om å stå i bønn på de to ʿÎd-nettene. I den ene beretningen anså han det ikke som anbefalt å gjøre det i fellesskap, fordi det ikke er blitt overlevert fra Profeten ﷺ og hans følgesvenner. I én overlevering anså han det som anbefalt, på grunn av at ʿAbd al-Raḥmān ibn Yazīd ibn al-Aswad gjorde dette, og han var en av etterfølgerne (tābiʿūn). Slik er det også med nattbønnen (qiyām) på midten av Shaʿbān-natten: det er ikke blitt fastslått noe om den fra Profeten ﷺ eller hans følgesvenner, men det er blitt fastslått fra en gruppe av etterfølgerne blant de fremste rettslærde i ash-Shām.»

Dette avslutter det tilsiktede fra uttalelsen til al-Hafidh Ibn Rajab (måtte Allah være barmhjertig med han), og i den slår han tydelig fast at ingenting

er bekreftet fra Profeten ﷺ eller fra hans følgesvenner (måtte Allah være fornøyd med dem) angående natten i midten av sha'ban.

Når det gjelder det Al-Awza'i, måtte Allah vise han nåde, valgte angående anbefalingen om å utføre den for enkeltpersoner, og al-Hafiz Ibn Rajabs valg av denne uttalelsen, så er dette fremmed og svakt. Fordi alt som ikke er fastslått gjennom de religiøse bevisene å være lovfestet, er det ikke tillatt for en muslim å innføre i Allahs religion, enten han utfører det alene eller i fellesskap, og enten han skjuler det eller gjør det åpenlyst; på grunn av den generelle betydningen av Profetens ﷺ uttalelse:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som utfører en handling som ikke er i samsvar med vår sak, vil få den avvist.» Og andre tekster som viser til forkastelsen av innovasjoner og advarer mot dem.

Imam Abu Bakr al-Turtushi (må Allah vise ham barmhjertighet) sa i sin bok «Hendelser og innovasjoner» følgende:

«Ibn Waḍḍāḥ overleverte fra Zayd ibn Aslam, som sa: Vi opplevde ingen blant våre lærde eller våre rettslærde som viet oppmerksomhet til midten av Shaʿbān, og de viet heller ingen oppmerksomhet til hadithen til Makhūl, og de anså

den ikke for å ha noen særskilt fortrinn fremfor andre.»

Det ble sagt til Ibn Abi Mulaykah at Ziyad al-Numayri sier: «Sannelig, belønningen for natten i midten av Sha'ban er som belønningen for Laylat al-Qadr», Han sa: "Hvis jeg hadde hørt ham og hatt en stokk i hånden, ville jeg ha slått ham." Ziyād var en forteller (waʿiẓ/kassāṣ). Her slutter det som var tilsiktet.

Den lærde ash-Shawkani (må Allah vise ham barmhjertighet) sa i boken «Al-Fawaid al-Majmu'ah» følgende:

«Hadith: «Å Ali, den som ber hundre rakʿah på natten til midten av Sha'ban, og leser Fatiha og Surah al-Ikhlas ti ganger i hver rakʿah, vil Allah oppfylle ethvert behov for ham» osv.» Den er oppdiktet (mawḍūʿ), og i dens formuleringer – som tydelig lover den belønningen som den som utfører den vil få – finnes det noe som ingen med sunn dømmekraft vil tvile på at er oppdiktet. Dens overleverere er ukjente, og den er også overlevert gjennom en andre og tredje kjede, som alle er oppdiktede, og hvis overleverere er ukjente. Han sa i: «Al-Mukhtasar»: Hadithen om bønnen i midten av sha'ban er ugyldig, og den fortalt av Ibn Hibban fra hadithen til Ali: «Når det er natten til midten av sha'ban, så stå i bønn om natten, og fast om dagen», er svak. Han sa også i: «Al-La'ali»: «Hundre rakʿah i

midten av Shaʿban med Al-Ikhlas ti ganger», med sin omfattende fortreffelighet, rapportert av Al-Dailami og andre, er fabrikkert, og flertallet av dens fortellere i de tre overleveringsveiene er ukjente og svake. Han sa: «Og tolv rakʿah med Al-Ikhlas tretti ganger». Oppdiktet, «og fjorten rakʿah» oppdiktet.

En gruppe rettslærde har latt seg villede av denne hadithen; som forfatteren av (al-Ihya) og andre, og likeså blant korankommentatorene. Bønnen for denne natten – det vil si: natten til midten av sha'ban – er rapportert på ulike måter, som alle er ugyldige og fabrikkerte. Dette står ikke i motsetning til beretningen til At-Tirmidhi gjennom en hadith fra Aisha – må Allah være tilfreds med henne - om at han ﷺ dro til Al-Baqi, og Herrens nedstigning til den laveste himmelen natten til den femtende, og at Han tilgir flere enn antallet hår på sauene til Kalb, for diskusjonen handler kun om denne oppdiktede bønnen i denne natten. Det skal bemerkes at denne hadithen fra Aisha inneholder svakhet og brudd, og på samme måte motsier ikke hadithen fra Ali, som ble nevnt tidligere angående dens nattbønn, at denne bønnen er oppdiktet, i lys av svakheten den inneholder, slik vi har nevnt.» Her avsluttes det tilsiktede.

Al-Hafiz Al-Iraqi sa: «Hadithen om bønnen for natten til midten av sha'ban er fabrikkert og tillagt Profeten ﷺ, og er en løgn om han» Imam an-Nawawi

sa i boken: (Al-Majmu'): «Bønnen som er kjent som Ragha'ib-bønnen, som er tolv rak'ah mellom Maghrib-bønnen og Isha-bønnen på natten til den første fredagen i Rajab, og bønnen på natten til midten av Sha'ban som er hundre rak'ah; disse to bønnene er forkastelige nyskapninger. Man må ikke la seg villede av at de er nevnt i boken: (Qut al-Qulub) og (Ihya' Ulum al-Din), og heller ikke av hadithen som er nevnt i dem, for alt dette er ugyldig. Man må heller ikke la seg villede av noen av imamene som misforsto kjennelsen om dem og forfattet noen sider om at de er anbefalt, for de tar feil i dette.»

Shaykh og imamen Abu Muhammad ʿAbd ar-Raḥmān ibn Ismāʿīl al-Maqdisī har skrevet en verdifull bok om å tilbakevise dem begge, og han gjorde det på en utmerket og grundig måte. De lærdes uttalelser om dette temaet er svært mange, og dersom vi skulle gjengi alt vi har kommet over av uttalelser om dette temaet, ville det blitt for langt. I det vi har nevnt er det – om Allah vil – tilstrekkelig og overbevisende for den som søker sannheten.

Ut fra de foregående versene, hadithene og uttalelsene fra de lærde, blir det tydelig for sannhetssøkeren at det å markere natten i midten av Shaʿbān med bønn eller annet, samt å spesifisere dagen med faste, er en forkastelig innovasjon

(bidʿah) ifølge de fleste lærde. Det har ikke noe grunnlag i den rene islamske lovgivningen, men er snarere noe som oppsto i islam etter tiden til Profetens følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem). For den som søker sannheten, er Allahs ord tilstrekkelig i dette temaet og i andre temaer.

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere...» [Al-Ma'idah: 3] Det som har kommet av vers med samme betydning, og Profetens ﷺ uttalelse:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Den som innfører noe nytt i vår sak som ikke hører til den, vil bli avvist.» Også det som har kommet av hadither med samme betydning.

I Sahih Muslim ble det fortalt av Abū Hurayrah (måtte Allah være fornøyd med ham) at Allahs sendebud ﷺ sa:

«لَا تَخُصُّوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخُصُّوا يَوْمَهَا بِالصِّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

«Ikke velg ut fredagsnatten spesielt til nattbønn fremfor andre netter, og ikke velg ut fredagen spesielt til faste fremfor andre dager, med mindre det inngår i en faste som en av dere pleier å faste.» Hvis det var tillatt å spesifisere noen av nettene med en bestemt form for tilbedelse, ville natt til

fredag vært mer verdig enn andre; for dens dag er den beste dagen solen har stått opp over, i henhold til teksten i de autentiske hadithene fra Profeten ﷺ. Da Profeten ﷺ advarte mot å særmerke den med nattbønn fremfor andre netter, indikerer dette at det for andre netter, med enda større grunn, ikke er tillatt å særmerke noen av dem med noen form for tilbedelse, unntatt med et autentisk bevis som indikerer en slik særmerking.

Ettersom det er foreskrevet å utføre nattbønn og anstrenge seg i Laylat al-Qadr og nettene i Ramadan, gjorde Profeten ﷺ oppmerksom på dette, og oppfordret ummahen til å utføre nattbønn i dem, og han gjorde dette selv, slik det er berettet i de to Sahih bøkene fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«Den som ber om natten i Ramadan med tro og forventning, vil få tilgivelse for sine tidligere synder, og den som ber under Laylat al-Qadr med tro og forventning, vil få tilgivelse for sine tidligere synder.» Dersom det var foreskrevet å spesifikt markere natten til midten av sha'ban, natten til den første fredagen i rajab eller natten for al-Isra og al-Mi'raj med en feiring eller en form for tilbedelse, ville Profeten ﷺ ha veiledet ummaen til dette, eller utført det selv. Om noe av dette hadde funnet sted,

ville følgesvennene (måtte Allah være fornøyd med dem) ha rapportert det til ummaen og ikke skjult det for dem. De er de beste blant menneskene, og de mest oppriktige av menneskene etter profetene (fred og velsignelse være med dem). Måtte Allah være fornøyd med Allahs sendebuds ﷺ følgesvenner, og gjøre dem tilfredse.

Du har tidligere forstått av de lærdes uttalelser at det ikke er blitt fastslått noe fra Allahs sendebud ﷺ, eller fra hans følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem), om fortreffeligheten til natten til den første fredagen i Rajab, og heller ikke natten i midten av Shaʿbān. Dermed blir det klart at det å markere disse er en nyoppfunnet innovasjon i islam, og på samme måte er det å spesifisere dem med noen form for tilbedelse en forkastelig innovasjon. På samme måte gjelder det den tjuesyvende natten i rajab, som noen mennesker tror er natten for Isra og Miʿraj; det er ikke lov å spesifisere den med noen form for tilbedelse, og det er heller ikke lov å feire den, basert på de tidligere nevnte bevisene. Dette ville ha vært tilfellet selv om den var kjent, så hva da når den korrekte oppfatningen blant de lærde er at den ikke er kjent. Påstanden til den som sier at det er den tjuesjuende natten i Rajab, er en ugyldig påstand uten grunnlag i de autentiske hadithene. Og vel har den som sa det, sagt riktig:

De beste av sakene er de fra fortiden som var på rettledning... og de verste av sakene er de nyoppfunnede innovasjonene.

Vi spør Allah om å gi oss og alle andre muslimer hjelp til å holde fast ved sunnah, stå fast ved den og vokte oss mot alt som strider imot den. Han er sannelig raus og generøs.

Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og budbringer, vår profet Muhammad, hans familie og alle hans følgesvenner.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den åttende avhandlingen:

En viktig advarsel om løgnen i det tilskrevne testamentet.

Til Shaykh Ahmad, tjener av den ærefulle Profetens helligdom

Fra Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz til de av muslimene som leser dette, måtte Allah bevare dem i islam, og beskytte oss og dem mot ondskapen i fabrikkasjonene fra de uvitende og dåraktige. Amin.

Salāmun ʿalaykum wa raḥmatullāhi wa barakātuh.

Videre:

Jeg har lest en uttalelse tilskrevet Shaykh Ahmad, tjeneren av Den edle Profetens moské, med tittelen: «Dette er et testamente fra Al-Madinah Al-Munawwarah fra Shaykh Ahmad, tjeneren av Den edle Profetens moské», hvor han sa:

«Jeg var våken fredagsnatten og resiterte den edle Koranen, og etter resitasjonen og lesingen av Allahs vakreste navn, da jeg var ferdig med dette, gjorde jeg meg klar til å sove. Da så jeg ham med det strålende åsynet, Allahs sendebud ﷺ, som kom med koranversene og de edle forskriftene; en barmhjertighet for verdenene, vår mester

Muhammad ﷺ. Han sa: «Å Shaykh Ahmad», og jeg sa: «Til din tjeneste, å Allahs sendebud, å den edleste av Allahs skapninger, Han sa til meg: Jeg er skamfull over menneskenes stygge handlinger, og jeg klarer ikke å møte min Herre eller englene; for fra fredag til fredag dør hundre og seksti tusen i en annen religion enn islam – deretter nevnte han noe av det folk har falt i av synder. Deretter sa han: Så denne formaningen er en barmhjertighet mot dem fra Den Allmektige, Den Betvingende. Deretter nevnte han noen av Dommedagens tegn, inntil han sa: – Så fortell dem, O Shaykh Ahmad, om denne formaningen; for den er overført med Skjebnens penn fra (al-lawh al-mahfuz), og den som skriver den og sender den fra land til land, og fra sted til sted, vil få bygget et palass for seg i Paradis, og den som ikke skriver den og sender den, vil bli nektet min forbønn på Dommedag. Den som skriver den og er fattig, vil Allah gjøre rik, eller er han i gjeld, vil Allah innfri gjelden hans, eller har han en synd, vil Allah tilgi ham og foreldrene hans gjennom velsignelsen av dette testamentet. Den av Allahs tjenere som ikke skriver det, vil få sitt ansikt formørket i denne verden og i det hinsidige. Og han sa: «Ved Allah den Allmektige, tre ganger: dette er en sannhet. Hvis jeg lyver, måtte jeg forlate denne verden uten å være på islam. Og den som tror på den, vil bli reddet fra Helvetes straff, og den som

fornekter den, har begått vantro.»

Dette er en oppsummering av innholdet i det falske testamentet som er løgnaktig tilskrevet Allahs Sendebud ﷺ. Vi har hørt dette falske testamentet mange ganger gjennom flere år, det spres blant folk fra tid til annen, det utbres blant mange av lekfolket, og det forekommer variasjoner i ordlyden. Løgneren sier: at han så Profeten ﷺ i søvne, og at han påla ham dette budskapet. I denne siste publikasjonen som vi nevnte for deg, kjære leser, hevdet bedrageren at han så Profeten ﷺ da han forberedte seg til å sove. Betydningen er altså: at han så ham i våken tilstand!

Denne oppdikteren påsto mange ting i dette testamentet; som er av den tydeligste løgn, og den mest åpenbare falskhet. Jeg vil snart gjøre deg oppmerksom på dem i denne teksten, Inn Shaa Allah. Jeg har sannelig gjort oppmerksom på dem i de foregående årene, og klargjort for folk at de er av den tydeligste løgn, og den mest åpenbare falskhet. Så da jeg leste denne siste utgivelsen, nølte jeg med å skrive om den, på grunn av dens åpenbare usannhet, og den store dristigheten dens oppdikter har til å lyve. Jeg trodde ikke at dens usannhet ville vinne frem hos noen som har den minste innsikt, eller en sunn natur. Men mange av brødrene har informert meg om at den har spredt seg blant mange mennesker, at de har sirkulert den seg

imellom, og at noen av dem har trodd på den. Av den grunn anså jeg at det påligger slike som meg å skrive om den, for å klargjøre dens falskhet og at den er en oppdiktet løgn mot Allahs sendebud ﷺ, slik at ingen lar seg villede av den. Den som reflekterer over dette, blant dem med kunnskap og tro, eller dem med den naturlige medfødte følelsen og sunn fornuft, vil innse at det er løgn og oppdiktning på mange måter.

Jeg spurte noen av slektningene til Shaykh Ahmed, som denne fabrikasjonen er tilskrevet, om dette testamentet, og de svarte meg at det er en løgn oppdiktet om Shakyh Ahmed, og at han overhodet ikke har sagt det. Den nevnte Shaykh Ahmad døde for en tid siden, og hvis vi skulle anta at den nevnte Shaykh Ahmad, eller noen som er større enn ham, påstod at han så profeten ﷺ i søvne eller i våken tilstand, og ga ham denne formaningen, ville vi visst med sikkerhet at han var en løgner, eller at den som sa dette til ham var en djevel og ikke Sendebudet ﷺ, av mange grunner, blant dem:

For det første: Profeten ﷺ kan ikke ses i våken tilstand etter sin død. Den som blant de uvitende sufiene påstår at han ser profeten ﷺ i våken tilstand, eller at han er til stede ved mawlid, eller lignende; har begått den groveste feil, blitt villedet i aller høyeste grad, falt i en stor feil, og handlet i

strid med Boken, sunnah og enigheten blant de lærde; fordi de avdøde kun kommer ut av gravene sine på Oppstandelsens dag, ikke i denne verden. Den som sier noe annet enn dette, er en åpenbar løgner, eller en som tar feil og er blitt villedet, og som ikke kjenner den sannheten som de rettskafne forgjengerne kjente, og som følgesvennene til Allahs sendebud ﷺ og de som fulgte dem i godhet holdt fast ved. Allah den Allmektige sa:

﴿ثُمَّ إِنَّكُم بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦﴾

«Deretter skal dere sannelig dø etter dette.» (15)

«Da skal dere sannelig bli gjenoppvekket på oppstandelsens dag.» (16) [Al-Mu'minun: 15, 16]. Og Profeten ﷺ sa:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Jeg er den første som jorden vil åpne seg for på oppstandelsens dag, og jeg er den første som går i forbønn, og den første som får sin forbønn akseptert.» Versene og hadithene i denne betydningen er mange.

Profeten ﷺ sier ikke noe som er i strid med sannheten, verken i hans liv eller etter hans død. Og denne påstanden motsier hans lovgivning på en tydelig måte, på mange punkter – slik det vil bli forklart senere – og han ﷺ kan sees i en drøm. Den

som ser ham i en drøm i hans edle skikkelse, har sannelig sett ham; for djevelen antar ikke hans skikkelse, slik det fremgår av den edle, autentiske Hadith. Men sakens kjerne ligger i drømmerens tro, hans sannferdighet, hans rettskaffenhet, hans nøyaktighet, hans religiøsitet og hans pålitelighet, og om han så Profeten ﷺ i hans skikkelse eller i en annen.

Selv om det skulle komme en hadith fra Profeten ﷺ som han uttalte i løpet av sitt liv, gjennom en annen vei enn fra pålitelige, rettferdige og nøyaktige berettere, ville den ikke blitt stolt på og ikke brukt som bevis. Eller om den kom gjennom en vei av pålitelige og nøyaktige berettere, men motsier beretningen til en som har bedre hukommelse og er mer pålitelig enn dem, med en motsigelse som gjør det umulig å forene de to beretningene, da ville den ene av dem være opphevet og ikke handlet etter, og den andre: opphevende, som blir handlet etter, der dette er mulig i henhold til gitte betingelser. Hvis verken forening eller opphevelse er mulig, blir det obligatorisk å forkaste beretningen til den som har svakere hukommelse og lavere grad av rettferdighet, og dømme den som avvikende, slik at den ikke blir handlet etter.

Hva da med et testamente hvor man ikke kjenner opphavsmannen som overleverte det fra Allahs

sendebud ﷺ, og hvis redelighet og pålitelighet er ukjent? I en slik situasjon fortjener det sannelig å bli forkastet og ikke viet noen oppmerksomhet, selv om det ikke skulle være noe i det som strider mot sharia. Hva da, når testamentet inneholder mange ting som tyder på dets ugyldighet, at det er en løgn tilskrevet Allahs sendebud ﷺ, og at det innebærer en lovgivning i religionen som Allah ikke har tillatt?!

Profeten ﷺ sa også:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

«Den som sier om meg noe jeg ikke har sagt, la ham forberede sin plass i Ilden.» Oppdikteren av dette testamentet har sagt om Allahs sendebud ﷺ det han ikke sa, og har løyet om ham med en åpenbar og farlig løgn. Så hvor fortjent er han ikke til denne store trusselen, og hvor verdig er han den ikke, hvis han ikke skynder seg å angre, og gjør kjent for folk løgnen i dette testamentet om Allahs sendebud ﷺ; fordi den som sprer usannhet blant folk, og tilskriver det religionen; hans anger fra dette er ikke gyldig med mindre den kunngjøres og tydeliggjøres; slik at folk får vite at han har vendt om fra sin løgn, og erklært seg selv for å være en løgner; i henhold til ordene fra Allah, den Majestetiske:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ١٥٩ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٠﴾

«Sannelig, de som skjuler det Vi har åpenbart av klare bevis og veiledning, etter at Vi har gjort det klart for menneskene i Boken, dem vil Allah forbanne, og de vil bli forbannet av dem som forbanner.» (159)

«Unntatt de som omvender seg, forbedrer seg og gjør det klart, dem vil Jeg tilgi, og Jeg er Den tilgivende, Den barmhjertige.» (160) [Al-Baqarah: 159, 160] Så klargjorde Han, den Opphøyde, i dette edle verset: at for den som skjuler noe av sannheten, vil ikke omvendelsen for dette være gyldig før etter å ha rettet opp og klargjort det. Allah, den Opphøyde, har fullbyrdet religionen for sine tjenere, og skjenket dem gunsten i helhet ved å sende sitt sendebud Muhammad ﷺ, og ved det Allah har åpenbart for ham av den fullkomne loven. Han tok ham ikke til seg før etter fullbyrdelsen og klargjøringen, slik Han, den Majestetiske, sa:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

«...I dag har Jeg fullført deres religion for dere og fullkommet Min nåde over dere, og Jeg har valgt

islam som religion for dere…» [Al-Ma'idah: 3]

Oppdikteren av dette testamentet kom i det fjortende århundre, og ønsker å villede menneskene med en ny religion, som medfører adgang til paradiset for dem som følger hans lovgivning, og utestengelse fra paradiset og inntreden i helvetesilden for dem som ikke følger hans lovgivning. Han ønsker å gjøre dette testamentet som han har oppdiktet, større og bedre enn Koranen, idet han diktet opp i det: at den som skriver det og sender det fra land til land, eller fra sted til sted; vil få bygget et palass for seg i Paradiset, og den som ikke skriver det og sender det, vil bli nektet Profetens ﷺ forbønn på Dommedagen. Dette er blant de verste løgnene, og blant de klareste bevisene på løgnaktigheten i dette testamentet, skamløsheten til dets oppdikter, og hans store dristighet til å lyve. For den som skriver Koranen og sender den fra land til land, eller fra sted til sted, oppnår ikke denne belønningen hvis han ikke etterlever Koranen. Hvordan kan den da oppnås av den som skriver denne oppdiktningen og formidler den fra land til land? Den som ikke skriver Koranen og ikke sender den fra land til land, vil ikke bli nektet profetens ﷺ forbønn, hvis han tror på han og følger hans lov. Denne ene fabrikasjonen i dette testamentet er alene tilstrekkelig til å vise dets ugyldighet og løgnaktigheten til den som sprer

det, samt hans frekkhet, dumhet og hvor fjernt han er fra å kjenne til den veiledningen som Sendebudet ﷺ kom med.

I dette testamentet finnes det – i tillegg til det som allerede er nevnt – andre forhold som alle viser at det er ugyldig og løgn. Selv om den som har funnet det opp skulle sverge tusen eder eller mer på at det er sant, og selv om han skulle påkalle over seg selv den største straff og den strengeste pine dersom han lyver, så ville han likevel ikke være sannferdig, og det ville ikke være riktig. Tvert imot er det, ved Allah og ved Allah, av den største og styggeste løgn. Og vi tar Allah, Den Opphøyde, og de englene som er til stede hos oss, til vitne. Den som blant muslimene får innsyn i dette skriftet – et vitnesbyrd vi møter vår Herre med, Den Majestetiske og Opphøyde – [vitner vi om] at dette testamentet er løgn og oppdiktning mot Allahs sendebud ﷺ. Måtte Allah ydmyke den som har løyet om det, og behandle ham slik han fortjener.

I tillegg til det som allerede er nevnt, er det mange forhold fra dens tekst som ble nevnt, som beviser falskheten og ugyldigheten til dette testamentet, blant disse:

Det første er: Hans uttalelse i den: («at fra fredag til fredag døde hundre og seksti tusen i en annen religion enn islam»); fordi dette er kunnskap om det skjulte, og åpenbaringen til Profeten ﷺ

opphørte etter hans død. Han kjente ikke til det skjulte i sin levetid, så hvordan skulle han det etter sin død; i henhold til Allahs ord, Ære være Ham:

﴿قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ...﴾

«Si: "Jeg sier ikke til dere at jeg har Allahs skatter, og jeg kjenner ikke det skjulte ..."» [Al-An'am: 50] Og Allah, Den Opphøyde, sier:

﴿قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا ٱللَّهُ...﴾

"Si: 'Ingen i himlene og på jorden kjenner det skjulte, bortsett fra Allah...'" [An-Naml: 65]. Og i en autentisk hadith fra profeten ﷺ at han sa:

«يُذَادُ رِجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ القِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيُقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ العَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنتُ عَلَيۡهِمۡ شَهِيدٗا مَّا دُمۡتُ فِيهِمۡۖ فَلَمَّا تَوَفَّيۡتَنِي كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيۡهِمۡۚ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ شَهِيدٞ﴾ [المائدة: ١١٧]».

«Det vil bli drevet bort menn fra min kilde på Dommens dag, og jeg vil si: 'Herre! Mine følgesvenner, mine følgesvenner!' Da vil det bli sagt til meg: 'Du vet ikke hva de innførte etter deg.' Da vil jeg si slik den rettskafne tjeneren sa: "Jeg var et vitne over dem så lenge jeg var blant dem. Men da Du tok meg til Deg, var Du Den som våket over dem. Du er vitne til alle ting." [Al-Ma'idah: 117]»

Den andre er: - av det som beviser ugyldigheten

av dette testamentet, og at det er en løgn -: hans ord i det: (Den som skriver det og er fattig, vil Allah berike, eller er han i gjeld, vil Allah innfri gjelden hans, eller har han en synd, vil Allah tilgi ham og hans foreldre ved velsignelsen av dette testamentet), og så videre. Dette er blant de største løgnene, og de tydeligste bevisene på oppdikterens løgn og hans mangel på skam overfor Allah og Hans tjenere. For disse tre tingene oppnås ikke bare ved å skrive ned Koranen, så hvordan kan de da oppnås av den som har skrevet dette falske testamentet?! Denne ondsinnede ønsker kun å villede menneskene og binde dem til dette testamentet, slik at de skriver det ned og klamrer seg til denne påståtte belønningen. Dermed forlater de virkemidlene Allah har foreskrevet for Sine tjenere, som Han har gjort til veien for å oppnå rikdom, nedbetale gjeld og få tilgivelse for synder. Vi søker tilflukt hos Allah mot det som fører til fortapelse, og mot å følge egne lyster og djevelen.

Den tredje er: - av det som beviser dette testamentets ugyldighet -, hans uttalelse i det: (Og den av Allahs tjenere som ikke skriver det; hans ansikt vil bli formørket i denne verden og i det hinsidige). Dette er – også – blant de verste løgnene, og blant de tydeligste bevisene på ugyldigheten av dette testamentet, og at dets opphavsmann er en løgner. Hvordan kan en fornuftig person akseptere

å skrive dette testamentet, som en ukjent mann kom med i det fjortende århundret, der han dikter opp løgner om Allahs sendebud ﷺ og påstår at den som ikke skriver det, vil få sitt ansikt formørket i denne verden og i det hinsidige, og at den som skriver det, vil bli rik etter å ha vært fattig, bli fri for gjeld etter at den har hopet seg opp over ham, og få tilgitt sine begåtte synder!!

Ære være Deg! Dette er en uhyrlig baktalelse!! Både bevisene og virkeligheten vitner om denne oppdikterens løgn, hans store dristighet overfor Allah, og hans mangel på skamfølelse overfor Allah og menneskene. Det finnes mange folkegrupper som ikke har skrevet den, og deres ansikter har ikke blitt svarte. Samtidig finnes det her en enorm menneskemengde, som ingen andre enn Allah kan telle, som har skrevet den mange ganger, men gjelden deres har ikke blitt nedbetalt, og fattigdommen deres har ikke opphørt. Vi søker tilflukt hos Allah mot hjertenes avvik og syndenes formørkelse. Dette er egenskaper og belønninger som den edle lovgivningen ikke har kommet med for den som skrev ned den beste og mest storslåtte boken, som er den edle Koranen. Hvordan kan de da oppnås av den som har skrevet et løgnaktig testament, som inneholder ulike former for falskhet og mange setninger med ulike former for vantro? Subhanallah!! Hvor overbærende Han er mot den

som drister seg til å lyve om Ham.

Det fjerde punktet: - blant det som indikerer at dette testamentet er den mest grunnløse usannhet og den tydeligste løgn - er hans uttalelse i det: (Den som tror på det, vil reddes fra straffen i Ilden, og den som fornekter det, har begått vantro). Dette er også av den største dristighet til løgn, og av den styggeste falskhet. Denne oppdikteren kaller alle mennesker til å tro på hans fabrikasjon, og hevder at de dermed vil reddes fra straffen i Ilden, og at den som fornekter den, begår vantroskap (kufr). Sannelig, denne løgneren har – ved Allah – begått en enorm fabrikasjon mot Allah, og han har – ved Allah – talt usannhet. Den som tror på den, er sannelig den som fortjener å være vantro, og ikke den som fornekter den; fordi den er en fabrikasjon, falskhet og en løgn uten noe grunnlag av sannhet. Vi tar Allah til vitne på at den er en løgn, og at dens oppdikter er en løgner som ønsker å foreskrive for menneskene det Allah ikke har tillatt, og å innføre i deres religion det som ikke er av den. Allah har allerede fullført religionen og fullbyrdet den for denne nasjonen, fjorten århundrer før denne fabrikasjonen. Så vær oppmerksomme: kjære lesere og brødre, og vokt dere for å tro på slike oppdiktninger, og for å la dem få utbredelse blant dere. For sannheten bærer et lys som ikke er uklart for den som søker den; søk derfor sannheten med

dens bevis, og spør de lærde om det som er uklart for dere. La dere ikke bli bedratt av løgnernes eder. For den forbannede Iblis sverget overfor deres foreldre, Adam og Eva, på at han var en oppriktig rådgiver for dem, enda han er den største av forrædere og den verste av løgnere, slik Allah har berettet om ham da Han, Den opphøyde, sa:

﴿وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ٢١﴾

«Og han sverget for dem begge: 'Sannelig, jeg er for dere av de oppriktige rådgiverne.'» (21) [Al-A'raf: 21]. Så vokt dere for ham, og vokt dere for hans tilhengere blant løgnerne, for hvor mange falske eder, svikefulle løfter og utsmykkede ord har ikke han og de til forførelse og villedning! Når det gjelder det denne løgneren nevnte om fremveksten av onde handlinger, så er det noe som faktisk forekommer. Den edle Koranen og den rene sunnah har advart sterkt mot dette, og i dem finnes både veiledning og tilstrekkelighet.

Når det gjelder det som er nevnt om betingelsene for dommedagen, har profetens hadith klargjort hva som er tegnene på dommedagen, og Den hellige Koranen har vist til noe av dette. Så den som ønsker å vite dette, vil finne det på sitt rette sted i hadith-bøkene og verkene til kunnskapens og troens folk, og menneskene har ikke behov for forklaringen fra en

slik løgner, hans villedning, og hans blanding av sannhet og usannhet. Måtte Allah beskytte meg og dere, og alle andre muslimer, mot djevlenes ondskap, de villedendes prøvelser, de villfarnes avvik, og bedraget fra Allahs fiender som fremmer falskhet. De ønsker å slukke Allahs lys med sine munner og forvirre menneskene i deres religion. Men Allah fullender Sitt lys og lar Sin religion seire, selv om Allahs fiender blant djevlene og deres følgere blant de vantro og ateistene misliker det. Vi ber Allah om å rette opp muslimenes tilstand, og at Han velsigner dem med å følge sannheten, være standhaftige på den, og omvende seg til Allah, Æret er Han, fra alle synder. Sannelig, Han er Den Tilgivende, Den Barmhjertige, kapabel til alt. Allah er tilstrekkelig for oss, og Han er den beste å sette sin lit til. Det finnes ingen kraft og ingen styrke unntatt hos Allah, den Høyeste, den Store.

All lovprisning tilhører Allah, all verdens Herre, og må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og budbringer, den sannferdige og troverdige, samt over hans familie, hans følgesvenner og de som følger ham i godhet til Dommedagen.

Dommen om trolldom og spådomskunst og det som er knyttet til dette.

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

Boken klargjør forbudet mot magi og

spådomskunst i islam, og advarer mot å oppsøke magikere og spåmenn samt å tro på dem. Den understreker at dette er handlinger av vantro (kufr) som skader individet og samfunnet, og oppfordrer til å sette sin lit til Allah og til å bruke foreskrevet islamsk behandling, slik som ruqyah og adhkar.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den niende avhandlingen: Dommen om magi og spådomskunst og det som er relatert til dette[1]

All lovprisning tilhører Allah alene, og måtte Allahs fred og velsignelser være over ham, som det ikke finnes noen profet etter. Videre:

Med tanke på det store antallet sjarlataner i den siste tiden som utgir seg for å praktisere medisin, men egentlig behandler ved hjelp av magi eller spådomskunst, deres utbredelse i enkelte land, og deres utnyttelse av godtroende mennesker som er preget av uvitenhet; fant jeg det riktig – som et oppriktig råd for Allahs skyld og til Hans tjenere – å forklare den store faren dette utgjør for Islam og muslimene. Dette fordi det innebærer å knytte seg til andre enn Allah, Den Opphøyde, og å gå imot Hans befaling og befalingene til Hans sendebud ﷺ.

Så jeg sier, idet jeg søker hjelp fra Allah: Det er enighet om at medisinsk behandling er tillatt, og en muslim kan gå til en lege innen indremedisin, kirurgi, nevrologi eller lignende, slik at legen kan diagnostisere sykdommen hans og behandle ham

[1] Denne formaningen ble publisert i hefte nummer 17 fra Det generelle presidentskapet for avdelingene for vitenskapelig forskning, ifta, da'wah og veiledning i år 1402 H.

med passende medisiner som er tillatt ifølge sharia, ut fra sin kunnskap innen medisinsk vitenskap. Dette er fordi det faller under å ta de vanlige årsakene/midlene, og det strider ikke mot Tawakkul (å stole på Allah). Allah har sendt ned sykdommen, og Han har sendt ned medisinen sammen med den; kjent for den som vet det, og ukjent for den som er uvitende om det. Men Han har ikke lagt helbredelsen for Sine tjenere i det Han har forbudt for dem.

Derfor er det ikke tillatt for den syke å gå til spåmenn som påstår å kjenne til det skjulte, for å få vite av dem om sykdommen sin, slik det heller ikke er tillatt for ham å tro på dem i det de forteller ham, for de taler ut fra gjetning om det skjulte, eller de tilkaller jinn for å søke hjelp hos dem til det de ønsker, og dommen over disse er vantro og villfarelse hvis de påstår å ha kunnskap om det skjulte.

Muslim rapporterte i sin Sahih at Profeten ﷺ sa:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

«Den som går til en spåmann og spør ham om noe, vil ikke få sin bønn akseptert i førti dager.»

Det ble også fortalt av Abū Hurayrah (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Den som oppsøker en spåmann og tror på det han sier, har sannelig begått vantro mot det som ble åpenbart for Muhammad ﷺ.» Rapportert av Abu Dawud og nedtegnet av forfatterne av de fire Sunan, og klassifisert som autentisk av al-Hakim, fra Profeten ﷺ med ordlyden:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Den som oppsøker en spåmann eller sannsiger og tror på det han sier, har begått vantro mot det som ble åpenbart for Muhammad ﷺ.»

Det ble fortalt av Imran bin Husayn (må Allah være tilfreds med ham) at Allahs sendebud ﷺ sa:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطُيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكُهِّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Han er ikke av oss som søker varsler eller får andre til å søke varsler for seg, spår eller får andre til å spå for seg, utøver magi eller får andre til å utøve magi for seg, og den som oppsøker en spåmann og tror på det han sier, har begått vantro mot det som ble åpenbart for Muhammad ﷺ» Dette ble rapportert av al-Bazzār med en god (jayyid) kjede.

I disse edle hadithene er det: forbud mot å oppsøke spåmenn, sannsigere, trollmenn og deres like, samt å spørre dem og tro på dem, og i dem er det en advarsel mot dette;

Derfor er det ikke tillatt å la seg lure av at de snakker sant i visse saker, eller av det store antallet folk som kommer til dem; for de er uvitende, og det er ikke tillatt for folk å la seg bedra av dem, fordi Sendebudet ﷺ har forbudt å gå til dem, spørre dem og tro på dem, på grunn av det store onde, den enorme faren og de alvorlige konsekvensene i dette, og fordi de er løgnere og syndere.

På samme måte er det i disse hadithene et bevis for spåmannens og magikerens vantro; fordi de hevder å ha kunnskap om det skjulte, og dette er vantro, og fordi de ikke oppnår sitt mål unntatt ved å tjene jinner og tilbe dem utenom Allah; og dette er vantro mot Allah og shirk mot Ham, Den opphøyde. Den som tror dem i deres påstand om det skjulte, er som dem, og enhver som tar imot disse tingene fra den som utøver dem, har Allahs sendebud ﷺ tatt avstand fra.

På samme måte er det ikke tillatt for en muslim å underkaste seg det de påstår er behandling, som for eksempel deres mumling over talismaner eller støping av bly og lignende overtroiske praksiser. For dette er en form for spådomskunst og bedrag av mennesker. Den som godtar dette, har faktisk hjulpet dem i deres falskhet og vantro.

På samme måte er det heller ikke tillatt for noen muslim å gå til dem for å spørre dem om hvem hans sønn eller slektning skal gifte seg med, eller om hva

som vil oppstå mellom ektefellene og deres familier av kjærlighet og troskap, eller fiendskap og skilsmisse, og lignende; Fordi dette er en del av det skjulte som ingen kjenner til bortsett fra Allah, Den Opphøyde.

Derfor er det obligatorisk for ledere, de som har ansvaret for å fremme det gode og forhindre det onde, og andre som har makt og autoritet: å fordømme det å oppsøke spåmenn, sannsigere og lignende, å forhindre dem som driver med noe av dette på markeder og andre steder, å fordømme dem på det sterkeste, samt å fordømme dem som oppsøker dem.

Slik er det også med trolldom: for det er blant de forbudte handlingene som innebærer vantro; slik Allah, Den Mektige og Majestetiske, sier om de to englene:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ﴾

«...Og de to lærer ikke noen før de sier: "Vi er kun en prøvelse, så bli ikke vantro." Så lærer de fra de to slikt som skiller mellom mannen og hans kone. Men de kan ikke skade noen med det, bortsett fra med Allahs tillatelse. Og de lærer slikt som skader dem

og ikke gagner dem. Og de visste sannelig at den som kjøper det, ikke vil ha noen andel i det hinsidige. Og elendig er det de har solgt seg selv for, hadde de bare visst.» [Al-Baqarah: 102].

Disse edle versene viser at magi er vantro, og at magikerne skiller mellom en mann og hans kone. De viser også at magi ikke i seg selv har noen virkning, verken til nytte eller skade, men at den kun virker med Allahs universelle og forutbestemte tillatelse (qadar); fordi Allah, Den opphøyde, er den som skapte godt og ondt.

Slik det edle verset indikerer: at de som lærer magi, kun lærer det som skader dem og ikke er dem til noen nytte, og at de ikke har noen andel hos Allah, det vil si: (noen del eller andel). Dette er en alvorlig advarsel som viser alvoret i deres tap i denne verden og i det hinsidige, og at de har solgt sine sjeler for den laveste pris. Derfor fordømmer Allah, Den lovprisede og opphøyde, dem for dette ved å si:

﴿...وَلَبِئۡسَ مَا شَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ﴾

«...og elendig er det de har solgt seg selv for, hadde de bare visst.» [Al-Baqarah: 102], Ordet 'kjøp' her betyr 'salg'.

Sannelig har skaden blitt stor, og situasjonen svært alvorlig på grunn av disse løgnerne som arvet denne kunnskapen fra avgudsdyrkerne, og med

den villedet de som er svake av forstand. Sannelig tilhører vi Allah, og til Ham skal vi vende tilbake. Og Allah er tilstrekkelig for oss, og Han er den beste beskytter.

Vi spør Allah om velvære og trygghet fra ondskapen til trollmenn, spåmenn og alle andre sjarlataner, og vi ber Ham, Æret er Han, om at Han beskytter muslimene fra deres ondskap. Måtte Han gi suksess til muslimenes ledere i å være på vakt mot dem, og i å håndheve Allahs dom over dem, slik at tjenerne kan få fred fra deres skade og deres onde gjerninger. Sannelig, Han er Den Gavmilde, Den Sjenerøse.

Allah har foreskrevet for Sine tjenere det de kan beskytte seg med mot magiens ondskap før den inntreffer, og Han, Æret er Han, har klargjort for dem hvordan den kan behandles etter at den har inntruffet; som en barmhjertighet fra Ham til dem, en godhet fra Ham mot dem, og en fullførelse av Hans velsignelse over dem.

Nedenfor følger en redegjørelse for hva man kan beskytte seg med mot faren ved trolldom før den inntreffer, og hva man kan behandle den med etter at den har inntruffet, av metoder som er tillatt i henhold til islamsk lov. Dette forklares som følger:

For det første: Det man kan beskytte seg med mot faren for magi før den inntreffer; og det viktigste og mest nyttige av dette er: å søke

beskyttelse gjennom de foreskrevne ihukommelsene, og påkallelsene og Al-Mu'awwidhat som er overlevert. Blant dette er å resitere: Ayat al-Kursi – som er den mektigste ayahen i den edle Koranen – etter hver obligatoriske bønn, etter salam, og det er Hans, den Opphøydes, ord:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ٢٥٥﴾

«Allah – det finnes ingen guddom verdig tilbedelse utenom Ham, Den Levende, Den Opprettholdende. Verken døsighet eller søvn overtar Ham. Alt som er i himlene og alt som er på jorden tilhører Ham. Hvem er det som kan gå i forbønn hos Ham uten Hans tillatelse? Han vet hva som er foran dem og hva som er bak dem, og de omfatter ingenting av Hans kunnskap, unntatt det Han vil. Hans Kursi omfatter himlene og jorden, og det tynger Ham ikke å bevare dem. Og Han er Den Opphøyde, Den Mektige. 255» [Al-Baqarah: 255] Å resitere den også: ved søvn, for det er autentisk berettet fra Allahs Sendebud ﷺ at han sa:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ

حَتَّى يُصْبِحَ».

«Den som leser Āyat al-Kursī om natten, vil kontinuerlig ha en beskytter fra Allah over seg, og ingen djevel vil nærme seg ham frem til morgenen.»

Blant dette er å lese:

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١﴾

Si: «Allah er en». (1),

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ۝١﴾

Si: Jeg søker tilflukt hos morgengryets Herre, (1)

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١﴾

Si: Jeg søker tilflukt hos menneskenes Herre, (1), [An-Nās: 1] Etter hver obligatorisk bønn, og å resitere disse tre suraene tre ganger i begynnelsen av dagen etter Ṣalāt al-Fajr, og i begynnelsen av natten etter Ṣalāt al-Maghrib.

Blant dette er: å lese de to versene fra slutten av Sūrat al-Baqarah i begynnelsen av natten, og de er Hans Ord, Opphøyet er Han:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ ۚ وَقَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ۝٢٨٥﴾

"Sendebudet tror på det som er åpenbart ham fra Herren, og det samme gjør de troende. Alle tror

på Allah, englene Hans, bøkene Hans og budbringerne Hans. De sier: "Vi gjør ikke forskjell på noen av budbringerne. Vi hører og adlyder. Vår Herre! Vi søker Din tilgivelse, og til Deg skal vi vende tilbake."" Til slutten av suraen.

Siden det er autentisk berettet fra Profeten ﷺ at han sa:

«مَنْ قَرَأَ الآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ البَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ».

«Den som leser de to siste versene av Sūrah al-Baqarah om natten, vil de være tilstrekkelige for ham.» Meningen, og Allah vet best, er: de vil være tilstrekkelige for ham mot alt ondt. Blant dette er å ofte søke tilflukt ved (Allahs fullkomne ord fra det onde av det Han skapte) om natten og dagen, og når man tar inn på et hvilket som helst sted, i en bygning eller i ørkenen, i luften eller på havet, i henhold til Profetens ﷺ ord:

«مَن نَزَلَ مَنْزِلًا فَقالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِن شَرِّ ما خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيءٌ حتَّى يَرْتَحِلَ مِن مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«Den som stanser på et sted og sier: 'Jeg søker tilflukt ved Allahs fullkomne ord fra det onde av det Han skapte', vil ingenting skade ham inntil han reiser fra dette stedet.»

Blant dette: at muslimen sier i begynnelsen av dagen og i begynnelsen av natten tre ganger:

«بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيءٌ فِي الأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ».

«I Allahs navn, som ved Hans navn ingenting kan forårsake skade på jorden eller i himmelen, og Han er Allhørende, Den Allvitende.»

Dette er basert på den autentiske oppmuntringen til dette fra Profeten ﷺ, og at det er en årsak til beskyttelse mot alt ondt.

For det andre: Hvordan man helbreder magi (sihr) etter at det har skjedd, og dette skjer også på flere måter:

Den første av dem er å påkalle Allah ofte i ydmyk bønn, og å be Ham, Den Opphøyde, om å fjerne skaden og fjerne nøden.

For det andre: Å gjøre en innsats for å finne stedet for magien (sihr), enten i jorden, på et fjell eller andre steder; for hvis den blir funnet, hentet ut og ødelagt, oppheves magien, og dette er blant de mest fordelaktige måtene å helbrede magi på.

For det tredje: Ruqyah med de islamsk foreskrevne ihukommelsene og bønnene, og disse er mange; blant dem er:

Det som er bekreftet i Allahs Sendebuds ﷺ uttalelse:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».

«Allāhumma rabba an-nās, adhhibi al-ba's, washfi anta ash-shāfī, lā shifā'a illā shifā'uka, shifā'an lā yughādiru saqaman» (som betyr: O Allah, menneskenes Herre, fjern lidelsen og helbred, Du er Helbrederen, det finnes ingen helbredelse utenom Din helbredelse, en helbredelse som ikke etterlater sykdom.) Han sier den tre ganger.

Blant dette er den ruqyah som Jibril (Gabriel) leste over Profeten ﷺ, hvor han sa:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ».

«Bismillahi arqika, min kulli shay'in yu'dhika, wa min sharri kulli nafsin aw 'ayni hasidin, Allahu yashfika, bismillahi arqika» (I Allahs navn utfører jeg ruqyah på deg, fra alt som skader deg, og fra ondskapen til enhver sjel eller misunnelig øye, måtte Allah helbrede deg, i Allahs navn utfører jeg ruqyah på deg.) Dette gjentas også tre ganger.

Blant dette – og dette er en nyttig behandling for mannen dersom han er forhindret fra å ha samleie med sin kone – er at han tar sju blader av grønn sidr, knuser dem med en stein eller lignende, legger dem i en skål, heller over det nok vann til ghusl (helkroppsvask), og leser i det:

Ayat al-Kursi, og

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ ١﴾

Si: Å dere vantro! (1) [Al-kafirun: 1], og

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١﴾

Si: Allah er Én. (1) [Al-Ikhlāṣ: 1], og

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١﴾

Si: Jeg søker tilflukt hos morgengryets Herre, (1) [Al-Falaq: 1], og

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١﴾

Si: Jeg søker tilflukt hos menneskenes Herre, (1) [An-Nās: 1],

Og versene om trolldom som er i Surah Al-A'raf, og det er Hans Ord, Æret er Han:

﴿وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ١١٧ فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١١٨ فَغُلِبُواْ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ١١٩﴾

"Og Vi åpenbarte for Moses: «Kast staven din!» Og se, den slukte det de hadde forfalsket."

«Så ble sannheten stadfestet, og alle deres gjerninger ble forgjeves.»

«Så ble de beseiret der, og de vendte tilbake ydmyket.» [Al-A'raf: 117-119],

Versene i Surah Yunus, og de er Hans Ord, Æret er Han:

﴿وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ٧٩ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ

أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ٨٠ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٨١ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٨٢﴾

«Og Farao sa: 'Bring til meg enhver dyktig magiker.'»

«Da magikerne kom, sa Moses til dem: 'Kast det dere skal kaste!'»

Da de kastet, sa Musa (Moses): «Det dere har kommet med, er magi. Sannelig, Allah vil gjøre det til intet. Sannelig, Allah lar ikke gjerningene til dem som skaper fordervelse, lykkes.»

«Og Allah stadfester sannheten med Sine ord, selv om de skyldige avskyr det.» [Yunus: 79-82],

Og versene i surah Taha:

﴿قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ٦٥ قَالَ بَلۡ أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا تَسۡعَىٰ ٦٦ فَأَوۡجَسَ فِي نَفۡسِهِۦ خِيفَةٗ مُّوسَىٰ ٦٧ قُلۡنَا لَا تَخَفۡ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٦٨ وَأَلۡقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوٓاْۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيۡدُ سَٰحِرٖۖ وَلَا يُفۡلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيۡثُ أَتَىٰ ٦٩﴾

«De sa: Å Musa (Moses), enten kaster du, eller så er vi de første til å kaste.»

«Han sa: 'Kast dere heller.' Og plutselig ble det, på grunn av deres magi, fremstilt for ham som om deres tau og staver beveget seg.»

«Så følte Musa (Moses) frykt i sitt indre»

«Vi sa: 'Frykt ikke! Sannelig, du er den overlegne.'»

«Og kast det du har i din høyre hånd, så vil det sluke det de har laget. For det de har laget er bare en magikers plan, og magikeren vil ikke lykkes uansett hvor han kommer.» [Tā-Hā: 65-69].

Etter å ha lest det som er nevnt i vannet, drikker han tre slurker av det og vasker seg med resten. Ved dette vil sykdommen forsvinne, om Allah vil. Hvis det er behov for å bruke det to ganger eller mer, er det ikke noe i veien for det, inntil sykdommen forsvinner.

Disse ihukommelsene, tilfluktssøkningene og metodene er blant de største årsakene til å beskytte seg mot ondskapen i magi og andre onder. De er også det største våpenet for å fjerne magien etter at den har rammet, for den som holder fast ved dem med oppriktighet og tro, med tillit til Allah, ved å sette sin lit til Ham, og med ro i hjertet over det de innebærer.

Dette er det jeg kunne forklare kortfattet om de tingene man beskytter seg mot magi med og behandler den med, og Allah er den som gir suksess.

Her kommer et viktig emnet, nemlig det å behandle magi med trollmenns handlinger, som utføres ved å søke nærhet til djinnene ved å slakte (ofre) eller gjennom andre tilnærmingsmåter; dette er ikke tillatt, fordi det er Satans verk; snarere er

det blant formene for den store shirk. På samme måte er det ikke tillatt å behandle det ved å spørre spåmenn, sannsigere og sjarlataner, og å anvende det de sier, fordi de ikke er troende, og fordi de er syndige løgnere som hevder å ha kunnskap om det skjulte og villeder folk. Sendebudet ﷺ har advart mot å oppsøke dem, spørre dem og tro på dem, slik det tidligere har blitt redegjort for i begynnelsen av denne avhandlingen. Det er derfor en plikt å vokte seg for dette, og det er autentisk berettet fra Profeten ﷺ at han ble spurt om nushrah, og han sa:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

«Det er fra djevelens verk» Dette ble rapportert av imam Ahmad og Abu Dawud med en god (jayyid) kjede.

Nushrah er å oppheve magi fra den forheksede. Og hans ﷺ hensikt med disse ordene er: den nushrah som folket i jahiliyyah praktiserte, og det er: å be magikeren om å oppheve magien, eller å oppheve den med tilsvarende magi fra en annen magiker.

Men når det gjelder å oppheve det med ruqyah, lovlige bønner om tilflukt og tillatte medisiner, så går det fint, som tidligere nevnt. Dette har blitt fastslått av den lærde Ibn al-Qayyim, og Shaykh Abd ar-Rahman ibn Hasan i Fath al-Majid (måtte Allah være barmhjertig med dem), og dette har også blitt

fastslått av andre fra de lærde.

Vi spør Allah om å gi muslimene trygghet fra alt ondt, beskytte deres religion, gi dem forståelse i den, og trygghet fra alt som strider mot Hans Shari'ah.

Må Allahs fred og velsignelser være over hans tjener og sendebud Muhammad, hans familie og hans følgesvenner.

Advarsel mot bygging av moskeer over gravene.

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

Boken advarer mot bygging av moskeer over gravene til profetene og de rettferdige, og bekrefter at dette er blant midlene til polyteisme (shirk) og overdrivelse. Boken støtter seg til religiøse bevis som advarer mot dette, og understreker nødvendigheten av å følge den sanne religionen for å bevare monoteismen (tawhid).

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den tiende avhandlingen: Advarsel mot bygging av moskeer over gravene

I Allahs Navn, all lovprisning tilhører Allah, og måtte Allahs fred og velsignelser være over Allahs sendebud.

Videre: Jeg har gjort meg kjent med det som ble publisert i den tredje utgaven av tidsskriftet til Forbundet for islamske vitenskaper, under rubrikken (Muslimenes nyheter denne måneden): at Forbundet for islamske vitenskaper i Det hasjemitiske kongedømmet Jordan har til hensikt å oppføre en moské over hulen som nylig ble oppdaget i landsbyen Al-Ruhaib. Dette er hulen hvor det sies at Ahl al-Kahf, som er nevnt i Den hellige Koranen, lå og sov. Sitat slutt.

I lys av plikten til å gi råd for Allahs og Hans tjeneres skyld, fant jeg det riktig å rette en uttalelse i det samme tidsskriftet til Forbundet for islamske vitenskaper i Det hasjemittiske kongeriket Jordan, med følgende innhold: et råd til forbundet om å avstå fra å gjennomføre sin plan om å bygge en moské over den nevnte hulen. Dette er fordi bygging av moskeer over gravene til profetene og de rettskafne, samt deres spor, er noe den

fullkomne islamske lovgivningen har forbudt og advart mot, og den har forbannet den som gjør det, ettersom det er en av veiene til shirk og en form for overdrivelse overfor profetene og de rettskafne. Virkeligheten vitner om sannheten av det sharia har kommet med, og er et bevis på at den er fra Allah (måtte Hans majestet være opphøyet), og et klart bevis og et avgjørende argument for sannferdigheten til Allahs sendebud ﷺ i det han kom med fra Allah og formidlet til ummahen. Enhver som betrakter tilstanden i den islamske verden, og den shirk og overdrivelse som har oppstått i den som følge av å bygge moskeer over gravsteder, ære dem, innrede og pryde dem, samt å utnevne voktere til dem, vil med sikker visshet vite at dette er blant veiene til shirk, og at det er blant den islamske lovgivningens fortreffeligheter å forby dette og advare mot å bygge dem.

Blant det som er overlevert om dette, er det som er rapportert av de to imamene al-Bukhari og Muslim (må Allah ha barmhjertighet med dem begge), fra Aisha (må Allah være fornøyd med henne), at Allahs sendebud ﷺ sa:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، قالَتْ عَائِشَةُ: يُحَذِّرُ مَا صَنَعُوا، قالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأُبْرِزَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا».

“Måtte Allah forbanne jødene og de kristne, de gjorde sine profeters graver til moskeer.” Aisha sa:

“Han advarte mot det de gjorde.” Hun sa: “Og hadde det ikke vært for dette, ville hans grav ha blitt gjort synlig, men det ble fryktet at den ville bli tatt som en moske.” I de to Sahih-samlingene er det også rapportert “at Umm Salama og Umm Habiba (måtte Allah være fornøyd med dem) nevnte for Profeten ﷺ en kirke de hadde sett i landet Abessinia, og bildene som var i den, så sa Profeten ﷺ:

«أُولَئِكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ؛ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوَرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ».

«Når en rettskaffen mann dør blant dem, bygger de en moské over graven hans, og fremstiller disse bildene i den. Disse er de verste av skapningene hos Allah.»

I Sahih Muslim ble det fortalt av Jundub ibn ‘Abdullah (måtte Allah være fornøyd med han) at han sa:

«Jeg hørte Allahs sendebud ﷺ, fem dager før han døde, si:

«إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدِ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا، لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

«Sannelig, jeg erklærer meg fri overfor Allah fra å ha en fortrolig venn (khalil) blant dere, for Allah

har tatt meg som en fortrolig venn, slik Han tok Ibrahim som en fortrolig venn. Og hvis jeg skulle ha tatt en fortrolig venn fra min ummah, ville jeg ha tatt Abu Bakr som en fortrolig venn. Vit at de som var før dere, pleide å ta gravene til sine profeter og rettskafne som moskeer (tilbedelsessteder). Så vit at dere ikke må ta gravene som moskeer, for sannelig, jeg forbyr dere dette.» Hadithene om dette emnet er mange.

Imamene blant de muslimske lærde fra alle de fire lovskolene og andre har fastslått forbudet mot å ta gravene som masjid, og har advart mot dette; i samsvar med Profetens ﷺ sunnah, som et råd til ummaen og en advarsel mot at den faller i det samme som de før den falt i, blant de av jødene og de kristne som overdriver, og deres like blant de villedede i denne ummaen.

Dermed blir det en plikt for Forbundet for islamske vitenskaper i Jordan, og for andre muslimer: å holde fast ved Sunnah, å følge imamenes vei, og å passe seg for det Allah og Hans sendebud har advart mot; for i dette ligger tjenernes rettskaffenhet, lykke og redning i dette livet og i det neste. Noen mennesker har i denne saken støttet seg til Hans ord, Opphøyet er Hans Majestet, i fortellingen om folket i hulen (Ahl Khaf):

﴿...قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُواْ عَلَىٰٓ أَمۡرِهِمۡ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيۡهِم مَّسۡجِدٗا﴾

«...sa de som fikk overhånd i deres sak: "Vi vil sannelig bygge en Masjid (moské) over dem!"»

[Al-Kahf: 21].

Svaret på dette er å si: At Allah, Æret og Opphøyd er Han, har fortalt om lederne og makthaverne på den tiden at de kom med denne uttalelsen. Dette var ikke ment som en godkjennelse eller aksept av dem, men snarere for å fordømme, kritisere og skape avsky mot deres handling. Dette bevises av at Profeten ﷺ, som dette verset ble åpenbart for, og som er den av menneskene med mest kunnskap om dets tolkning, forbød sin ummah å ta gravene som steder for bønn, advarte dem mot dette, og forbannet og fordømte den som gjorde det.

Hvis dette hadde vært tillatt, ville ikke Allahs sendebud ﷺ ha vært så enormt streng i denne saken, og gått så langt at han forbannet den som begår det, og informert om at vedkommende er blant de verste av skapningene hos Allah, den Mektige og Majestetiske. Dette er tilstrekkelig og overbevisende for den som søker sannheten. Selv om vi skulle anta at det å etablere moskeer over graver var tillatt for dem før oss, ville det ikke vært tillatt for oss å etterligne dem i dette, fordi vår lov (sharia) opphever de tidligere lovene. Vårt sendebud ﷺ er den siste av sendebudene, og hans lov er fullkommen og universell. Han har forbudt oss å etablere moskeer over graver; derfor er det

ikke tillatt for oss å gå imot ham. Det er vår plikt å følge ham, holde fast ved det han kom med, og forlate alt som strider mot dette fra de gamle lovene og fra de skikkene som anses som gode av dem som praktiserer dem. For det finnes ingenting mer fullkomment enn Allahs lov, og ingen bedre veiledning enn veiledningen til Allahs sendebud ﷺ.

Vi spør Allah om å gi oss og alle muslimer suksess til å stå fast på Hans religion, og å holde fast ved loven til Hans sendebud, Muhammad, måtte Allahs fred og velsignelser være over ham, i ord og handlinger, i det ytre og det indre, og i alle anliggender, helt til vi møter Allah, Majestetisk er Han. Sannelig, Han er Den Hørende, Den Nære.

Må Allahs fred og velsignelser være over Hans tjener og sendebud Muhammad, hans familie, hans følgesvenner og de som følger hans veiledning til Dommedagen.

Å begrave de avdøde i moskeene.

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

Boken tydeliggjør forbudet mot å begrave døde i moskeer, da dette er et middel som kan føre til shirk, og oppfordrer muslimene til å begrave sine døde utenfor moskeene, slik Profeten ﷺ og hans følgesvenner gjorde, basert på Koranen og sunnah.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den ellevte avhandlingen:
Å begrave de avdøde i moskeene

I Allahs Navn, og all lovprisning tilhører Allah. Måtte Allahs velsignelse og fred være med Allahs sendebud, og hans familie, og dem som følger hans veiledning. Videre:

Jeg har lest avisen «Khartoum», utgitt: 17/4/1415 AH, og fant at det der var publisert en kunngjøring om begravelsen av Sayyid Muhammad al-Hasan al-Idrisi ved siden av sin far i deres moské i byen Omdurman... osv.

Ut fra det Allah har gjort obligatorisk av å gi råd til muslimene og å klargjøre fordømmelsen av det onde, har jeg funnet det nødvendig å påpeke at begravelse i moskeer ikke er tillatt. Tvert imot er det blant veiene til shirk, og blant handlingene til jødene og de kristne som Allah har fordømt dem for, og som Hans sendebud ﷺ forbannet dem for, slik det fremgår i de to Sahih-samlingene fra Aisha (måtte Allah være tilfreds med henne), fra profeten ﷺ at han sa:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».

«Allah forbannet jødene og de kristne, de tok sine profeters graver som moskeer» I Sahih Muslim som det blir fortalt av Jundub ibn Abdullah at

Profeten ﷺ sa:

«أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ؛ فَإِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

«Sannelig, de som var før dere, pleide å ta gravene til sine profeter og rettskafne som moskeer. Så ta ikke gravene som moskeer; for sannelig, jeg forbyr dere dette.» Hadithene om dette er mange.

Dermed blir det en plikt for muslimer overalt, både regjeringer og folk, å frykte Allah, å passe seg for det Han har forbudt, og å begrave sine døde utenfor moskeene, slik profeten ﷺ og hans følgesvenner – måtte Allah være tilfreds med dem – pleide å begrave de døde utenfor moskeene, og slik gjorde også de som fulgte dem i godhet.

Når det gjelder det at graven til Profeten ﷺ og hans to følgesvenner, Abu Bakr og ʿUmar (måtte Allah være fornøyd med dem), befinner seg i hans moské ﷺ, så er det ikke noe bevis for at det er tillatt å begrave døde i moskeer. For han ﷺ ble begravet i sitt hjem – i huset til ʿĀ'ishah (måtte Allah være fornøyd med henne) – og deretter ble hans to følgesvenner begravet sammen med ham. Da al-Walīd ibn ʿAbd al-Malik utvidet moskeen ved begynnelsen av det første århundret etter hijra, ble rommet innlemmet i den. De lærde kritiserte dette, men han mente at det ikke hindret utvidelsen, og at

saken var klar og ikke kunne forveksles.

Med dette blir det tydelig for enhver muslim: at han ﷺ og hans to følgesvenner, måtte Allah være fornøyd med dem begge, ikke ble begravet i moskeen. Det at de ble innlemmet i den på grunn av utvidelsen, er ikke et bevis for at det er tillatt å begrave i moskeer; fordi de er ikke i moskeen, men derimot i profetens hus – fred og velsignelse være med ham. Videre er ikke Al-Walids handling et gyldig bevis for noen i denne saken. Beviset ligger utelukkende i Boken og Sunnah, og i enigheten (ijma) til ummahens forgjengere (salaf), måtte Allah være tilfreds med dem, og måtte Han gjøre oss blant dem som følger dem på beste måte.

Av hensyn til oppriktig råd og for å frita seg for ansvar, ble dette skrevet den 14/5/1415 هـ.

Allah er den som gir suksess. Må Allahs fred og velsignelser være over vår profet Muhammad, hans familie, hans følgesvenner og de som følger dem i godhet.

Redegjørelse for vantroen og villfarelsen til den som påstår at det er tillatt for noen å forlate shariaen til Muhammed ﷺ.

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz

Boken klargjør at den som hevder at det er tillatt å gå bort fra lovgivningen til Muhammad ﷺ, begår vantro. Den fordømmer påstanden fra enkelte skribenter om at jøder og kristne kan forbli i sin

religion, og understreker at budskapet til Profeten ﷺ omfatter hele menneskeheten, og at islam er den eneste sanne religionen, slik det er fastslått i Koranen og sunnah.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Den tolvte avhandlingen: Klargjøring av vantroen og villfarelsen til den som påstår at det er tillatt for noen å forlate shariaen til Muhammad ﷺ.

All lovprisning tilhører Allah, all verdens Herre, og måtte Allahs fred og velsignelser være over den siste av profetene og sendebudene, vår profet Muhammad, hans familie og alle hans følgesvenner.

Videre: Jeg har lest artikkelen som ble publisert i avisen Asharq Al-Awsat, i utgave nr. (5824), datert 5/6/1415 H, skrevet av en som kaller seg Abdul Fattah Al-Hayek, under tittelen «Misforståelsen».

Oppsummeringen av artikkelen er: hans fornektelse av det som med nødvendighet er kjent i islams religion, og som er fastslått ved tekst og enstemmighet; nemlig at budskapet til Muhammad ﷺ er universelt og gjelder alle mennesker. Videre hevder han at den som ikke følger Muhammad ﷺ og ikke adlyder ham, men forblir jøde eller kristen, er på en sann religion. Deretter tillot han seg å tale respektløst om Verdens Herre (opphøyet være Han), ved å anfekte Hans visdom i å straffe de vantro og de ulydige, og fremstilte dette som meningsløst.

Han har forvrengt de religiøse tekstene, tatt dem

ut av sin rette sammenheng og tolket dem slik hans eget begjær dikterer. Han har vendt seg bort fra de religiøse bevisene og de klare tekstene som beviser at Muhammeds ﷺ budskap er universelt, at den som hører om ham og ikke følger ham begår vantro, og at Allah ikke aksepterer noen annen religion enn Islam, i tillegg til andre klare tekster han har vendt seg bort fra, for at de uvitende skal la seg bedra av hans ord. Dette som han har gjort, er åpenbar vantro, frafall fra islam, og en fornektelse av Allah, Den Opphøyde, og Hans sendebud ﷺ, slik det er kjent for dem blant kunnskapens og troens folk som har lest artikkelen.

Det er myndighetenes plikt å henvise ham til domstolen for å kreve at han angrer, og dømme ham i henhold til hva den rene islamske loven krever.

Allah har tydeliggjort at Muhammads budskap ﷺ er universelt, og at det er pålagt alle jinn og mennesker å følge ham. Dette er ikke ukjent for noen blant muslimene som har den minste grad av kunnskap.

Allah Den Opphøyde sa:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

"«Si (O Muhammad ﷺ):

'Å mennesker! Jeg er sannelig Allahs sendebud til dere alle – Han som herredømmet over himlene og jorden tilhører.

Det finnes ingen guddom verdig tilbedelse unntatt Ham. Han gir liv og Han tar liv.

Tro derfor på Allah og Hans sendebud, den ummī-profeten som verken kunne lese eller skrive, som tror på Allah og Hans ord. Følg ham, slik at dere kan bli rettledet.'»" [Al-A'raf: 158]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَۚ...﴾

«...og denne Koranen er åpenbart for meg, for at jeg skal advare dere ved den, og alle som den når frem til...» [Al-An'am: 19]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣١﴾

«Si: Hvis dere elsker Allah, så følg meg, så vil Allah elske dere og tilgi deres synder. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.» [Al-Imran: 31]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٨٥﴾

«Enhver som søker en annen religion enn islam som sin religion, vil ikke bli godkjent, og i det neste

liv vil han være blant taperne.» [Al-Imran: 85]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةٗ لِّلنَّاسِ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗا...﴾

«Og Vi har ikke sendt deg, (Muhammad ﷺ), som annet enn (et Sendebud) til alle mennesker, med det glade budskap [for dem som adlyder], og som en advarer [for dem som trosser Hans påbud]...» [Saba': 28]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا رَحۡمَةٗ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٧﴾

«Og Vi har ikke sendt deg [O Muhammad] annet enn som en nåde for alle verdener.»

[Al-Anbiya': 107]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسۡلَمۡتُمۡۚ فَإِنۡ أَسۡلَمُواْ فَقَدِ ٱهۡتَدَواْۖ وَّإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّمَا عَلَيۡكَ ٱلۡبَلَٰغُۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ﴾

"«...Og si til de som har fått Skriften, og til de ulærde: 'Har dere underkastet dere (Allah)?' Hvis de underkaster seg, er de sannelig rettledet. Og hvis de vender seg bort, er din oppgave kun å overbringe budskapet. Og Allah er Allseende over (Sine) tjenere.»" [Al-Imran: 20]. Og Han, Æret er Han, sa:

﴿تَبَارَكَ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلۡفُرۡقَانَ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦ لِيَكُونَ لِلۡعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ١﴾

«Velsignet er Han som har åpenbart al-Furqān [Koranen] til Sin tjener, for at han skal være en advarer for alle verdener.» (1) [Al-Furqan: 1].

Al-Bukhari og Muslim rapporterte som det blir fortalt av Jaabir (måtte Allah være fornøyd med ham) at Profeten ﷺ sa:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكَتْهُ الصَّلَاةُ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِيَ الْمَغَانِمُ، وَلَمْ تُحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

«Jeg har blitt gitt fem ting som ingen før meg har blitt gitt: Jeg har blitt hjulpet til seier gjennom frykt på en måneds reiseavstand, og jorden er gjort til et bønnested og til renselse for meg, så enhver mann fra min ummah som innhentes av bønnen, skal be. Krigsbytte er gjort tillatt for meg, og det var ikke tillatt for noen før meg. Jeg har blitt gitt retten til forbønn, og en profet ble sendt spesifikt til sitt eget folk, mens jeg har blitt sendt til alle mennesker generelt.»

Dette er en klar redegjørelse for at budskapet til vår profet Muhammad ﷺ til alle mennesker er universelt og altomfattende, at det opphevet alle tidligere lover, og at den som ikke følger Muhammad ﷺ og ikke adlyder ham, er en vantro og ulydig, som fortjener Allahs straff. Den opphøyde sier:

﴿...وَمَن يَكۡفُرۡ بِهِۦ مِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ فَٱلنَّارُ مَوۡعِدُهُۥ...﴾

«…og den som blant grupperingene fornekter det – Ilden er hans lovede møtested...» [Hud: 17]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...فَلۡيَحۡذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنۡ أَمۡرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمۡ فِتۡنَةٌ أَوۡ يُصِيبَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

«...Så la de som trosser Hans befaling frykte at en prøvelse rammer dem, eller at en smertefull straff rammer dem.» [An-Nur: 63]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ يُدۡخِلۡهُ نَارًا خَٰلِدٗا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٤﴾

«Og den som trosser Allah og Hans Sendebud og overskrider Hans grenser – Ham vil Han sette i Ilden, hvor han skal bli evig, og han vil ha en ydmykende straff.» [An-Nisa: 14] Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿...وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ﴾

«... Den som bytter ut troen med vantroen, har i sannhet faret vill fra den rette veien.» [Al-Baqarah: 108] Versene med denne betydningen er mange.

Allah, den Opphøyde, har knyttet lydighet til sendebudet ﷺ til lydighet mot Ham, og forklart at den som tror på noe annet enn Islam er en taper, og fra ham vil verken bot eller kompensasjon bli akseptert, sa Han, den Allmektige:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

«Den som søker en annen religion enn islam – den vil aldri bli akseptert fra ham, og i det hinsidige vil han være blant taperne.» [Al-Imran: 85]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

«Den som adlyder Sendebudet ﷺ, adlyder Allah» [An-Nisa': 80]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

«Si: Adlyd Allah og adlyd Sendebudet. Men hvis dere vender dere bort, så påhviler det ham kun det han er pålagt, og på dere hviler det dere er pålagt. Og hvis dere adlyder ham, vil dere bli rettledet.» [An-Nur: 54]. Og Han, Den Opphøyde, sa:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝٦﴾

«Sannelig, de vantro blant skriftens folk og avgudsdyrkerne skal være i helvetes ild, hvor de vil forbli til evig tid. De er de verste av alle skapninger.» [Al-Bayyinah: 6].

Og Muslim rapporterte i sin Sahih at Allahs Sendebud ﷺ sa:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ، ثُمَّ

يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

«Ved Ham i hvis hånd min sjel er! Ingen fra denne nasjonen, verken jøde eller kristen, vil høre om meg, og deretter dø uten å ha trodd på det jeg er blitt sendt med, uten at han vil være blant beboerne av Helvetes ild.»

Allahs sendebud ﷺ har gjennom sine handlinger og ord klargjort ugyldigheten av religionen til den som ikke går inn i Islams religion. Han kjempet mot jødene og de kristne, slik han kjempet mot andre vantro, og han tok jizyah fra de av dem som betalte den; for at de ikke skulle hindre kallet i å nå frem til resten av dem, og for at den av dem som ønsket det, kunne gå inn i Islam uten frykt for at hans folk skulle avholde ham, hindre ham eller drepe ham.

Al-Bukhari og Muslim rapporterte fra Abū Hurayrah (måtte Allah være fornøyd med ham) at han sa: Mens vi var i moskeen, kom Allahs sendebud ﷺ ut og sa:

«انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمِدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَنَادَاهُمْ فَقَالَ :يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَّغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَّغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالِثَةَ...».

«Gå til jødene.» Så vi gikk ut med ham inntil vi kom til studiehuset (Bait al-Midras). Profeten ﷺ reiste seg, ropte til dem og sa: «O jøder, aksepter

islam, så vil dere være trygge.» De sa: «Du har overbrakt budskapet, Å Abu al-Qasim.» Allahs sendebud ﷺ sa til dem: «Det er det jeg ønsker. Aksepter islam, så vil dere være trygge.» De sa: «Du har overbrakt budskapet, Å Abu al-Qasim.» Allahs sendebud ﷺ sa til dem: «Det er det jeg ønsker.» Deretter sa han det for tredje gang...» Hadith.

Det som menes er at han ﷺ dro til de religiøse blant jødene i deres studiehus, og inviterte dem til islam. Han sa til dem: «Aksepter islam, så vil dere være trygge», og han gjentok dette for dem.

På samme måte sendte han sitt brev til Herakleios for å kalle ham til islam, og informerte ham om at dersom han avsto, ville han bære synden til dem som avsto fra islam på grunn av hans avståelse. Al-Bukhari og Muslim har berettet i sine Sahih-samlinger at Herakleios ba om brevet fra Allahs sendebud ﷺ, leste det, og der stod det:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْ تَسْلَمْ، وَأَسْلِمْ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

«I Allahs, den Barmhjertiges, den Nåderikes navn, fra Muhammad, Allahs sendebud, til Herakleios, romernes stormann. Fred være med den som følger veiledningen. Deretter: Sannelig, jeg innkaller deg med innkallelsen til islam. Aksepter

islam, så vil du være trygg, og aksepter islam, så vil Allah gi deg din lønn to ganger. Men hvis du vender deg bort, da hviler sannelig arisianernes synd på deg, og

﴿يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٦٤﴾

"O skriftens folk! Kom til et felles ord mellom oss og dere: at vi ikke skal tilbe noen annen enn Allah, at vi ikke skal sette noe ved Hans side, og at ingen av oss skal ta andre som herrer ved siden av Allah. Hvis de vender seg bort, så si: «Vitne om at vi er muslimer.» (64)" [Al-Imran: 64]».

Deretter, da de vendte seg bort og nektet å gå inn i Islam, kjempet han ﷺ og hans følgesvenner (måtte Allah være tilfreds med dem) mot dem, og påla dem jizyah.

For å bekrefte deres villfarelse og at de følger en falsk religion etter at den ble opphevet av religionen til Muhammed ﷺ, har Allah befalt muslimen å be Allah hver dag, i hver bønn og i hver rak'ah, om å veilede ham til den rette veien, den korrekte og aksepterte, som er: Islam. At Han lar ham unngå veien til dem som har pådratt seg vrede, nemlig jødene og dem som ligner dem, som vet at de er på falskhet, men likevel holder fast ved den.

At Han lar ham unngå veien til dem som har gått seg vill, som tilber uten kunnskap og hevder at de er på veiledningens vei, mens de er på villfarelsens vei: de kristne og dem som ligner dem blant andre folkeslag, som tilber i villfarelse og uvitenhet. Alt dette for at muslimen med sikker visshet skal vite at enhver religion utenom islam er ugyldig, og at enhver som tilber Allah på annet enn islam er på villfarelse, og den som ikke tror dette, er ikke blant muslimene. Bevisene om dette er mange fra koranen og sunnah.

Dermed er det en plikt for artikkelforfatteren – Abd al-Fattah – å raskt foreta en oppriktig omvendelse, og å skrive en artikkel der han erklærer sin omvendelse. For den som omvender seg til Allah med en sannferdig omvendelse, ham vil Allah tilgi, i henhold til Allahs ord:

﴿...وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ﴾

«...Og vend dere i anger til Allah alle sammen, å dere Troende, for at dere kan lykkes.» [An-Nur: 31]
Og Hans Ord, Æret er Han:

﴿وَٱلَّذِينَ لَا يَدۡعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقۡتُلُونَ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَا يَزۡنُونَۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ يَلۡقَ أَثَامٗا ٦٨ يُضَٰعَفۡ لَهُ ٱلۡعَذَابُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَيَخۡلُدۡ فِيهِۦ مُهَانًا ٦٩ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلٗا صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمۡ حَسَنَٰتٖۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٧٠﴾

«Og de som ikke påkaller noen annen gud sammen med Allah, ikke dreper den sjel som Allah har gjort ukrenkelig – unntatt med rett – og ikke begår seksuell umoral. Den som gjør dette, vil møte straff.»

«Straffen vil bli fordoblet for ham på Dommens dag, og der skal han bli evig, ydmyket.»

«Unntatt den som omvender seg, tror og gjør gode gjerninger; for disse vil Allah bytte ut deres onde gjerninger med gode. Og Allah er tilgivende, barmhjertig.» [Al-Furqan: 68-70]. Og som Profeten ﷺ sa:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوبَةُ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«Islam utsletter det som var før den (av synder), og omvendelse utsletter det som var før den.» Og hans uttalelse ﷺ:

«التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

«Den som omvender seg fra synd, er som den som ikke har noen synd.»

Versene og hadithene med denne betydningen er mange.

Jeg ber Allah, Æret og Opphøyd er Han, om å vise oss sannheten som sannhet og la oss følge den, og om å vise oss falskhet som falskhet og la oss unngå den. Måtte Han velsigne oss, forfatteren Abd al-Fattah og alle muslimer med oppriktig omvendelse,

og måtte Han gi oss alle tilflukt fra villedende prøvelser og fra å adlyde lyster og Satan. Sannelig, Han er vokteren av dette og kapabel til å gjøre det.

Må Allahs fred og velsignelser være over vår profet Muhammad, hans familie, hans følgesvenner og de som følger dem i godhet til Dommedagen.

❋❋❋

الفهرس

Det første budskapet 2
Den korrekte troslæren og det som strider mot den 2
Det første prinsippet: Troen på Allah 6
Det andre grunnprinsippet: Troen på englene. 20
Det tredje grunnlaget: Troen på bøkene, og det innebærer også to ting: 22
Det fjerde fundamentet: Troen på sendebudene 24
Det femte fundamentet: Troen på den siste dagen 26
Det sjette fundamentet: Troen på Qadr 27
Troslærer som er i strid med den korrekte troslæren 33
Den andre avhandlingen: Dommen om å søke hjelp hos Profeten ﷺ 42
Det tredje budskapet 60
Dommen om å søke hjelp hos jinn og djevler og å gi løfter til dem 60
Det fjerde budskapet: 81
Regelen for å praktisere tilbedelse gjennom awrād (litanier) som inneholder bidʿah (religiøse innovasjoner) og shirk. 81
Den femte avhandlingen: 107
Regelen for å feire Profetens bursdag (Mawlid) og andre fødselsfeiringer. 107
Den sjette avhandlingen: 118
Dommen om feiringen av Laylat al-Isra wa al-Mi'raj 118
Det sjuende brevet: 125
Dommen om å feire natten til midten av Shaʿbān 125
Den åttende avhandlingen: 140
En viktig advarsel om løgnen i det tilskrevne testamentet.

..... 140
Til Shaykh Ahmad, tjener av den ærefulle Profetens helligdom. 140
Den niende avhandlingen: Dommen om magi og spådomskunst og det som er relatert til dette 157
Den tiende avhandlingen: Advarsel mot bygging av moskeer over gravene 174
Den ellevte avhandlingen: Å begrave de avdøde i moskeene. 180
Den tolvte avhandlingen: Klargjøring av vantroen og villfarelsen til den som påstår at det er tillatt for noen å forlate shariaen til Muhammad ﷺ 184

❊❊❊

no397v5.0 - 22/05/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-447-3